

Burjuva ittifaklar değil Ezilenlerin ittifakı kazanacak

Cumhurbaşkanlığı seçiminin gündeme gelmesiyle birlikte alevlenen ve takip eden günlerde ordu tarafından, e-posta yoluyla gönderilen ve bir bildirgeden çok, muhtıra niteliği taşıyan açıklamayla birlikte doruğa ulaşan **hegemonya kavgası**, bir erken seçim sürecini daha getirdi.

Bugün yaşanan gelişmelere damgasını vuran ya da çatışma olarak yansıyan durum sivil otoriteyle askeri otorite arasındaki hegemonya kavgasıdır aynı zamanda. Ülkenin tersaneleri, limanları ve daha bir dizi değeri emperyalist sermayeye peşkeş çekilirken seslerini çıkarmayanlar açısından neyin elden gittiği çok da önemli değildir. **Onlar için önemli olan kendi çıkarlarını nasıl koruyacaklarıdır.** Koparılan yaygara da çıkarlardan oluşan statülerini korumaya dönüktür.

Irkcı-şoven dalganın yükselişe geçtiği, emperyalistlerin bölgeye dönük projelerini hayata geçirme çabalarını sürdürdüğü günlerde gündeme gelen bu seçimlerle birlikte, emekçi yığınların umutları bir kez daha çalınmaya, sisteme yedeklenmeye çalışılmaktadır. **Bu gerçekliği kavratmak ve devrim lehine ise bu süreçte bizlere düşen en önemli görevlerden biridir.**

Enternasyonal

Seçimler, sahte "sol"un yenilgisidir

Fransa'da doğrudan halk oylamasıyla seçilen Cumhurbaşkanının birçok yetkisi bulunmakta: Parlamento oturumlarını yönetmek ve böylece günlük politikalarda belirleyici olmak. Ayrıca dış ve güvenlik politikalarında da yetkili kişi olan cumhurbaşkanı, ordunun da başkomutanı sayılıyor ve atom silahları da dahil, her türden silahın kullanılması iznini verebilme yetkisine sahip oluyor.

Sayfa 14-15

Çağlayan Mitingi Gözlemlerimiz

Geçtiğimiz haftalarda ordunun ve devletin çeşitli kademelerinden yapılan **"irticai faaliyetler"**e ilişkin açıklamalar, son olarak ordunun e-muhtırası ile toplumun laik ve şeriatçı adı altında kamplaştırılarak egemen sınıfların farklı çıkar çevrelerinin peşine düşmesi hedeflendi. Köşk ve ordu destekli yapılan büyük mitingler sonucunda gündem bir anda değişti. Ve sonuç olarak ise erken seçim kararı alındı.

Bizler İstanbul YDG olarak Çağlayan'daki mitingi incelemeye karar verdik. Miting alanına vardığımızda kitle henüz yeni yeni toplanıyordu. Dikkatimizi çeken belki en önemli şeylerden birisi milyonu bulan bir katılıma gençliğin oldukça az ilgi göstermesiydi. Katılanların büyük çoğunluğunu otuz yaş ve üzeri oluşturuyordu. **Özellikle kadınların katılımı dikkate değerdi.** Gençliğin oranını en iyimser şekilde ifade edersek yüzde 15 diyebiliriz. Bu anlamda sistemin belki de Türkiye'nin en büyük mitinginde gençliği kendi safına katamadığını görmek bizim için de şaşırtıcı oldu.

Katılanların büyük bir çoğunluğunun sıradan halk kesimleri olduğunu belirtmek istiyoruz. Özellikle linç etme kültüründen oldukça uzak, kendini solcu ve demokrat olarak niteleyebilecek, Kemalizm'e ilerici misyon biçen,

orta sınıf kesimlerinin büyük bir ağırlığının oluşturduğu binlerce insan mitingde yer almıştı. **Denizlerin, Mahirlerin, İboların** mücadelesine sempati duyan/duyabilecek binlerce insan da söz konusu demagojilerden etkilenerek, gericiğe karşı çıkmak adına alanda yerini almıştı. Bunlarla birlikte mitingi örgütleyenler ve katılanlar arasında ırkçı-darbeci sloganlar atan geniş bir kesim vardı.

Mitinge katılanların herhangi bir kortej ya da toplu gidişten ziyade tek başlarına katılmaları ve bireysel slogan atmaları da ilgi çekiciydi. Ve belki de hayatında hiç eyleme katılmamış, slogan dahi atmamış insanlar AKP'ye karşı tepkilerini ortaya koyuyorlardı. Tepkilerin bu kadar büyük oluşu devlet yönetiminin **"laiklerden"** gideceği ve **"şeriatçılara"** kalacağı inancının kitlelerde hâkim olmasıydı. Atılan sloganlardan bu anlaşılmaktaydı. **"Laikler birleşin"**, **"Çankaya'nın imamı kaçta sattın vatanı"**, **"Çankaya'da imam istemiyoruz"**, **"Kahrolsun ABD, işbirlikçi AKP"** şeklinde idi.

Öfke duyulan diğer bir konu ise AKP'nin IMF ekseni politikaların uygulayıcısı olmasının yaratmış olduğu tepkinin açığa çıkması ve emperyalist politikalara karşı kitlenin huzursuz olmasıydı. Tali de kalsa kitleler bu mitingle hayatlarındaki memnuniyetsizliklerini de dış

vuruyorlardı. Kendi kampanyamızı orada insanlara anlatsak eminiz ki yüz binlerce imza toplanabilecek bir potansiyel mevcuttu. Tabi bunu sadece halkımızın tepkisinin ve düzeyinin ne yönde olduğunu belirtmek için söylüyoruz.

Dediğimiz gibi her yaşta insanın katıldığı özellikle orta yaşta ve burjuva sınıflardan büyük bir katılımın olduğu mitingde kitleler başımsız bir tavır takınmadılar. Hayat şartlarının giderek ağırlaştığı, eğitim, sağlık gibi alanlarda yapılan harcamaların halkımız aleyhine

işlediği ve masrafların katlanarak hayat şartlarının giderek zorlaştığı dönemde halkın AKP hükümetine tepkisi miting üzerinden diğer bir klingen potasında, Kemalizm virüsünün de daha fazla enjekte edilmesiyle eritmeye çalışıldı.

Sonuç olarak DHD (Demokratik Halk Devrimi)'ni isteyebilecek bir kitle, potansiyel olarak mevcut olmasına rağmen kitlelerin bizleri tanımaması, bizlerin onlara ulaşmada yaşadığımız eksiklikler göz önüne alındığında henüz yapacağımız çok işin de olduğunu bizlere gösterdi. (İstanbul YDG)

Pancar üreticisi köylülerin kota isyanı

Bitlis'te pancar üreticisi destek bekliyor

IMF ve AB istiyor diye tarım ve hayvancılıkta uygulanan köylülüğü tasfiye politikaları kırsalı ve orada yaşayanların yaşamını karartmaya devam ediyor. Ülkemizde tarıma yönelik tüm destekler çekilirken tarım girdilerine (ilaç, gübre, tohum, mazot vs.) ise her yıl % 35'lerin üzerinde zam yapılıyor. Köylüler ekonomik olarak üretmez hale getirilirken bir de uygulanan kotalar köylüyü tamamen üretimden koparıyor. Kotasını dolduramadığı için pancar ekemeyen, ektiğini satamayan köylü, artık isyan ediyor.

Bitlis'in Ahlat İlçesi'nde şeker pancarına uygulanan kotaya tepki gösteren köylüler, devletin üreticiyi destekleyen projeler geliştirmesini istedi. Ahlat'ın en önemli geçim kaynaklarından birini şeker pancarı oluşturuyor. İlçe sakinlerinin büyük bir bölümü şeker pancarı üretimi ile uğraşılıyor. Burada üretilen şeker pancarı 20 kilometre mesafedeki **Erciş Şeker Fabrikası'na** satılıyor. Ancak ürüne uygulanan kota uygulaması köylüyü zor durumda bırakıyor.

Mehmet Akın (34) isimli üretici, şeker pancarına uygulanan kota nedeniyle istedikleri

kadar pancar ekimi yapamadıklarını söyledi. Belli kota dışında kalan ürünlerinin fabrika tarafından satın alınmadığı için zarar ettiklerini belirten Akın, **"Geçen yıl 100 dönüm ektim, hepsini satamayınca 30 bin YTL zarar ettim. Pancar ekimine yapılan kota uygulamasının yanında bir de elektrik ve mazota yapılan zamlar bizleri borç altına soktu"** dedi. Köylülerin krediler ile desteklenmesi gerektiğini de ifade eden Akın, şunları söyledi:

"Fakir köylü kredi faizlerini dahi ödeyemiyor. Borcunu ödeyemediği için yeni kredi alamıyor. Biz devletten faizlerin ya silinmesini ya da düşük faizle köylüye kredi verilmesini istiyoruz. Önceki yıllarda dönüm başına 170 YTL destekleme yardımı yapılırken bu yıl 70 YTL'ye indi. Bu sebeplerden dolayı borçlarımı ödeyemedim. Aileme bile bakamaz duruma düştüm. 10 çocuğum var, onlara ekmek bile almakta zorlanıyorum."

Emin Aytolun (54) isimli köylü de de, birçok köylünün zarar ettikleri için pancar üretiminden vazgeçtiğini ve başka işlere yönelindiklerini söyledi. Önceki yıllarda şeker pancarının kilosunun 120 YKR iken bu yıl 90 YKR'ye düştüğüne dikkat çeken Aytolun, şunları dile

getirdi:

"İşte biz de fabrika tarafından düşürülen fiyat nedeniyle kâr yerine zarar ediyorduk. Bu yüzden de birçok kişi bu işi bıraktık. Verdiğimiz pancar parasını peşin alamıyoruz. Geçen yıl çalıştırdığım işçilerin parasını dahi halen ödemiş değilim. Devlet buradaki pancar üreticisini mutlaka farklı yöntemlerle desteklemelidir, köylüye kolaylıklar sağlanması için yollar aranmalıdır."

Bitlis Tarım İl Müdürlüğü yetkilileri, borcunu zamanında ödeyen üreticinin desteklendiğini, daha fazla iyileştirici uygulamaların ise, hükümetlerin işi olduğunu söyledi. Erciş Şeker Fabrikası yetkilileri de, fabrikanın kâr ve zarar durumuna ve alım gücüne göre ürün aldıklarını kaydetti.

Pancar üreticisi isyanda

İğdir'da yaklaşık 6 bin şeker pancarı üreticisi kota nedeniyle zor durumda. Geçen yıl başlatılan kota uygulamasının pancar fiyatlarını düşürdüğünü belirten köylüler, uygulamanın sürmesi durumunda pancar üretiminin bitme noktasına geleceği uyarısında bulundular. İğdir'da 40 yıldır pancar üretimi yapan köylüler, "Artık dayanamayacak durumdayız. Pancarımıza çok düşük fiyat uygulanırken, Çin'den veya başka ülkelerden ithal şeker pancarı getiriliyor. Artık önümüzdeki yıldan itibaren pancar üretimi yapmayacağız. Çünkü üretim yapmamızın hiçbir koşulunu bırakmadılar."

Yine özelleştirmeleri eleştiren köylüler,

Pancar Birliğinin özelleştirilmesiyle zor duruma düştüklerini ifade ediyorlar. Yıllardır tek uğraşları ellerinden alınan köylüler üzerinde oynanan oyun yeni olmadığı gibi son da olmayacaktır. Tek bir hükümetin görevi olmayan köylülüğü tasfiye işini bugün AKP almış olsa da yarın emperyalist efendilerinin direktifleriyle bu misyonu başka hükümetler yükleneyecektir. Köylünün kurtuluşunun tek yolu birlikte hareket ederek emperyalist politikalara ve yerli uşaklarına karşı mücadele etmektir. Unutmayalım ki çözüm, emeği büyütecek olan üreten ellerimizdedir.

(Erzincan)

ÇIKTI!

işçi-köylü
Arşiv

2001 2002 2003 2004 2005 2006

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK
ŞARTLARI

Demokrasi mücadelesi militarist sloganlarla yükseltilemez

Ankara ve İstanbul'un ardından **Çanakkale**, **Marmaris**, **Manisa** gibi kentlerde yapılan **Cumhuriyet Mitingleri**'nin sonuncusu **13 Mayıs**'ta İzmir'de gerçekleşti. Ordunun, Cumhurbaşkanının ve bürokrasinin maddi-manevi desteğine son dönemde medyanın da yoğun propagandasının eklenmesi ve çeşitli illerden insanların yollara düşmesi, mitinglerin kitlesel geçmesini beraberinde getirdi. Bu nedenle mitinge katılan kitlenin önemli bir kısmı ile mitingi örgütleyenler arasındaki farkın altını çizmek gerekmektedir.

Nokta Dergisi'nin kapatılmasına neden olan darbe ve günlük tartışmalarında da bahsi geçen, halkın daha hazır olmadığı vurgusu ve ardından yine aynı dergide yayınlanan ordunun ve Cumhurbaşkanının **Atatürkçü Düşünce Derneği-ADD** gibi derneklere aktardığı büyük maddi kaynaklar, söz konusu hazırlıkların geldiği boyutu bizlere göstermektedir.

Bu anlamıyla CHP'nin öncülüğünde ve Cumhurbaşkanı, ordu, bürokrasinin belirli kısmının desteğinde ısıtılan cumhurbaşkanlığı gündemi egemen sınıflar içindeki farklı çıkar çevrelerinin perde arkasındaki pazarlıklarının yansımasını oluşturmaktadır. Suni bir gündem olarak ortaya çıkartılan ve halkı saflaşmaya çağıran laik-şeriatçı kamplaşması ile çıkar çevrelerinin kendi aralarındaki sürtüşmelerine halk yedeklenmeye çalışılmaktadır. Bunu gerçekleştirirken de bir yandan halkın AKP hükümeti nezdinde ekonomik ve siyasi durumdan duyduğu rahatsızlık kullanılırken öte yandan Kemalist ideolojinin şovenist-ırkçı-militarist sloganları ve marşları kitlelere benimsettirilmeye çalışılmakta ve kitlelerin bu gerici rejimi sahiplenmesi istenmektedir.

Mitinglere farklı kesimlerden geniş bir katılım olmakta ve bu kesimleri AKP hükümetine duydukları tepki birleştirmektedir. **CHP**, **DSP**, **DYP**, **MHP** gibi partilerin tabanlarının yanı sıra emekli polis ve askerler, bürokraside ve orduda görev yapanlar, rektörler, çeşitli Kemalist kitle örgütleri ile birlikte Aleviler ve küçük burjuvaziden geniş bir kitle eylemlerde yer almaktadır. **Bu anlamıyla özellikle ülkenin gidişatından memnun olmayan, emperyalizmin ülkemizdeki pervasız uygulamalarından**

ve AKP hükümetinin İslami karakterinden rahatsızlık duyan geniş bir kitle bu eylemlere kanalize edilmektedir. Sistemin büyük maddi olanakları ve yoğun bir propaganda ile yarattığı korkudan tedirginlik duyanları yine kendi çevresinde toparlamakta ve rejimin temeli olan ideolojinin ilerici-devrimci ve anti-emperyalist olduğunu dayatarak bilinçleri bulanıklaştırmaktadır.

Ölümü gösterip sıtmaya razı etmek...

Ancak bu söylemler gerçekçi değildir. Örneğin bugün laikçiliği kimseye kaptırmayan CHP'nin de, DSP'nin de, MHP'nin de, DYP'nin de ve bir bütün olarak hiçbir sistem partisinin AKP hükümetine alternatif bir ekonomik-siyasal programı bulunmamaktadır. **Kim hükümete gelirse gelsin ülkemizin yarı-sömürge gerçekliği içinde emperyalizmin dayattığı politikalar hayat bulacaktır.** Yıllardır hükümetler değişse de IMF politikaları değişmemektedir. Bugün dahi eylemlerde emperyalizme, AB'ye gösterilen tepkiyi kullanan Baykal'ın açıklamalarında da AB'ye ve IMF'ye yönelik politikalarının net olduğu vurgulanmaktadır. Bu nedenle **"laik"** kesime önderlik edenler, peşlerinden gelen kitleye açıkça yalan söylemektedir ve AKP'ye yönelik tepkiden yararlanarak hükümete gelmenin hesabını yapmaktadır. Başarılı oldukları takdirde de değişen bir durum olmayacaktır, çünkü emperyalizme sadakat devletin resmi politikasıdır.

Ordu ve Sezer ilerici mi?

Bugün mitinglerde orduya büyük övgülerde bulunulmakta ya da ordunun görevini halkın üstlenmesi gerektiği iddia edilmektedir. Mitinglerde militarist, darbeci nutuklar atılmakta, askerlere sevgi gösterileri yapılmakta ve en güvenilir kurumun ordu olduğu iddia edilmektedir. Hatta genç subayların ayaklanmasından bahsedilmekte, subayların bildirilerinden, e-muhtıradan destek alınmaktadır. Emperyalizme ve **"dış mihraklara"** karşı tek güvencemizin ordu olduğu ezberletilmektedir. Oysa ki bunun yalan olduğu bilinçleri bulanıklaştırılmamış herkes

tarafından bilinmektedir. En basitinden bugün **"tedirginlik duyulan tehlikeyi"**, **"şeriat tehlikesini"** yaratan, gerici-dinci örgütleri büyüten, destekleyen 80 cuntasıyla başa gelen ordu değil midir? Alevilerin köylerine cami yaptıran, her yere Kuran Kursları açan, eğitim sistemini buna uygun yenileyen, **'82 Anayasası'nı hazırlayan ordu değil midir?** Bugün ordunun silahından giysilerine kadar ihtiyaçlarını emperyalizmin karşıladığını herkes bilmektedir. TC ordusunun NATO'nun vurucu gücü olduğunu, komutanlarının ABD'de eğitim gördüğünü, TC ordusunun **Kosova**, **Somali**, **Afganistan** ve Ortado-

yağdıranlar, Sezer'in hangi emperyalist politikaya karşı çıktığını görmüştür? Hangi uygulaması emekten, halktan yanadır? Cumhurbaşkanının seçiminden, görevlerine kadar hangi aşamada halka sorulmaktadır? O zaman özelleştirmelere, tarımın tasfiyesine, mesleki haklarımızı gasp eden yasalara imza atan, F tiplerini, Terörle Mücadele Yasası'nı savunan Cumhurbaşkanının desteklenecek hiçbir yanı yoktur ve bu seçimlerde halkımızın taraf olmasının hiçbir faydası yoktur.

Militarist nutuklarla ne demokrasi ne de özgür bir gelecek gelir!

Dinci-gericiliğe karşı olan, uygulanan IMF politikalarından rahatsız olan, ABD ve AB emperyalizmine karşı bağımsızlık isteyen, demokrasi talep eden hiç kimse militarist, darbeci, ırkçı nutukların/sloganların atıldığı, marşların söylendiği bir hareketle amacına ulaşamaz. Kuruluşundan bu yana emperyalizmle bağlarını koparmayan, tam tersine emperyalizmin desteğiyle ayakta kalan, boğazına kadar borçlu olan, Kürt ulusu başta olmak üzere Alevilerin, Ermenilerin, Yezidilerin, Lazların ve diğer tüm azınlıkların haklarını gasp eden hatta varlığını yok sayan daha da ötesi imha ve soykırıma uğratan, işçilere-köylülere yaşamı zindan eden, az sayıda tefeci, tüccarın, ağanın, komprador burjuvazinin çıkarlarını ko-

ruyan bir devletin bayrağını, ideolojisini sahiplenerek özgürlük mücadelesi yükseltilemez. Ülkemize demokrasi mücadelesi; **"Hepimiz Türk'üz"**, **"Türkçüyüz, Atatürkçüyüz"** gibi sloganlarla değil, Kürt ulusunun ve azınlık milliyetlerinin temel haklarını savunarak gelişebilir. Ülkemizde demokrasi ve özgürlük hareketi; gerçekleştirdiği darbelerle temel hakları gasp eden, yüz binlerce insana işkence eden, köyleri yakan orduyu desteklemekle, militarist sloganlar atmakla değil, cuntaya karşı çıkmakla, **'80 Cuntası'ndan ve Anayasasından hesap sormakla gelişebilir. Ülkemizde devrimcilik, gerici rejimi sahiplenmekle değil, silahlı devrimci mücadeleye destek vermekle mümkün olabilir.**

Çankaya yollarının şeriate kapalı olduğunu söyleyip Sezer'e övgüler

Sınıfsal Yaklaşım

“ASIRDA ONLAR YENDİ, ONLAR YENİLDİ.
ÇOK SÖZLER EDİLDİ ONLARA DAİR...”

Devrimci ajitasyon ve propaganda faaliyeti, kitleleri çeşitli yol ve biçimlerde örgütlenme çalışması; fiili engellerden çok daha önemlisi her türden burjuva ve küçük burjuva anlayışla çatışarak ilerlemek durumundadır. Ele alınan çoğu konuda, teşhir edilmeye çalışılan bir dizi meselede kitlelerin kafasında yanlış fikirler bulunmakta, bunlara çok çeşitli kanallar vasıtasıyla sürekli yenileri eklenmektedir. Yaratılmaya çalışılan bilinç bulanıklığı, diğer yandan kitlelerin değişik amaçlı yönlendirme operasyonlarına alet edilmeleri için uygun bir zemin de oluşturmaktadır.

84 yıllık TC tarihi boyunca, Kemalist ideoloji ve Sünni İslam'ın resmi vd. eğitim kurumları ile toplumsal yaşam –gelenek/görenek- aracılığıyla şekillendirdiği kültürel iklimde, kitleleri aydınlatma faaliyetinin zorlukları ortadadır. A.Necdet Sezer'in 13.04.07'de Harp Akademileri'nde yaptığı “ünlü” konuşmada “devlet ideolojisi” diye altını çizdiği Kemalizme karşı tutarlı ve doğru biçimde tavır geliştiren ilk –ve ne yazık ki son- devrimcinin İbrahim Kaypak-kaya yoldaş olması, ülkemiz devrimci hareketi için hazin bir durumdur. Önder yoldaşın bu tavrı elbette ki onun komünist niteliğinden ileri gelmektedir ama, Kemalizme karşı doğru bir tutum takınmak için hiç şüphesiz komünist olmak gerekmez!

Geçerken belirtelim, YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'in son demecinde “devlet iktidarı” ile “hükümet iktidarı” ayrımı yapması; kendi amacı farklı olsa da, c.başkanlığı dahil yürütme, son yaşananlarda –anayasa mahkemesinin kararı- bir kez daha görüldüğü üzere yargı ve yasamanın, paravan ve maske konumlarına işaret etmektedir. TSK'nın olağan des-turları ve yeni moda e-muhtırasını da eklediğinizde, “hukuk devleti”, “hukukun üstünlüğü” diye bas bas bağırdukları garabet budur!

Bu devletin burjuva anlamda laik bir nitelik taşımadığı, kurulduğu andan itibaren dini otorite ve kurumların devlette ağırlıklı ve ayrıcalıklı bir temsil ve güç sahibi oldukları bilinmektedir. Bu konumları yukarıdan aşağıya örgütlü bir biçimde varlığını sürdürmüş, toplumsal yaşamdaki et-

kisini hiç azaltmadan muhafaza etmiştir. Diyanet İşleri Ba(ş)kanlığı'nın statüsü, siyasi partiler kanununda “tartışma yasağı” konulacak kadar kutsaldır. Nüfusun yaklaşık yüzde otuzunu teşkil eden Alevilerin dışlanan ve aşağılanan durumu da hesaba katıldığında, bu ülkede olmayan laiklik, nasıl elden gitmektedir?

Günümüz koşullarında ülkemizde “şeriat tehlikesi” yoktur. Kaldı ki mevcut faşist diktatörlüğün şeriatın daha iyi ya da daha kötü olduğu şeklinde bir kıyaslama içerisine girmek de abesle iştigaldir. ABD emperyalizminin Washington laboratuvarlarında imal ettiği AKP'nin “tehlikeli” olduğu açıktır ama bu “tehlike” zaten beş yıldır halkımızın başındadır ve her türlü felaketi de getirmiştir: yoksulluk, sefalet, işkence, katliam, zulüm... Kemalistlerin yürüttükleri propagandanın peşine takılarak, “şeriat tehlikesi”ni onaylamak, birçok devrimci, ilerici grup ve çevre açısından anlaşılmalıdır. Bu bakımdan, “ne şeriat ne darbe” sloganını kullanmak yanıltıcıdır, aldatıcıdır.

AKP'nin “laik cumhuriyet için tehlike” olduğundan söz edenlerin başını çeken CHP'nin onunla fiili ortaklık/koalisyon içerisinde beş yıllık yasama sürecini götürmesi de meselelerin bir başka riya boyutudur. Bu fiili ortaklık, DTP'nin seçim taktiğini boşa çıkarmak için birleşik oy pusulalarına bağımsız aday isimlerinin yazılması kararının çıkartılmasında olduğu gibi, halen de sürmektedir. AKP, DSP'den miras aldığı Deriş'in ekonomik programını harfiyen uygulamaktadır. Mevcut hükümetin, devlete hizmet bakımından önceki hükümetlerden eksikliği değil ancak fazlası olduğundan söz edilmelidir.

Bugün için, “darbe tehlikesi”nden söz etmek de doğru değildir. Hakim sınıflar TSK aracılığıyla bundan önce üç kez açıktan bir kez dolaylı müdahalede buldukları gibi “kim bilir” kaç kez de eşikten (en son Sarıkız ve Ayışığı) dönmüşlerdir. Sınıf mücadelesinin seyrinin devletin bekası bakımından, askeri/açık faşizm sürecini gerektirmemesi düşünülemez. Zira efendileri emperyalistler –bilhassa ABD- için belirleyici kıstas da budur. ABD ve AB emperyalistlerinin desteklemediği, di-

ğer yolların tüketilmediği koşullarda, askeri müdahale seçeneğinin devreye sokulması, TSK'nın emir-komuta zinciri ile kotarılacak bir tutum olmaz. Nitekim e-muhtıra, kendi içindeki bir çatışmaya yönelik mesaj ve/veya AKP kliği ile yürüttükleri dalaşa ağırlığı ve karşılığı olmayan bir hamle olarak okunmalıdır.

Askeri müdahalenin işletilemeyeceği koşullarda CHP'nin merkez üsünü oluşturduğu laikçi kesim, kitlelerin “sihirli gücü”nü devreye sokma gayretindedir. Tehlike ve korku ekseninde maniple edilen, ağırlığını büyük şehirlerin orta gelir grubunun oluşturduğu kitlelerin, mitingler vasıtasıyla estirdiği rüzgarın, oy havuzunda gemilerini yüzdürmeye yarayacağı hesap edilmektedir. AKP'nin beş yıldır hükümette bulunması neticesinde gelişen halk muhalefetine de değerlendiren bu kampanya sahipleri, “rejim” eksenli bir tehdit temasıyla yönlendirdikleri kitleleri, bu mitinglere katmayı başarılabilmişlerdir.

Sonuncusu İzmir'de (Gündoğdu) yapılan mitinglerin katılım boyutu ve gündemleşen seçimler nedeniyle ön plana çıkan kavram ya da tartışma konusu olarak “kitlelerin gücü/rolü” meselesi; sınıf mücadelesi ve siyaset bilimi alanında tahlile en çok tabi tutulan konuların da başında gelmektedir. Bu, doğallıkla devrim ve karşı-devrimleri de içine alacak kapsamdaki toplumsal alt üst oluşlardaki işleviyle ilişkilendirilmelidir.

Kitle/yığın olarak ifade edilen belli bir yoğunluktaki -yerine göre çoğunluktaki- halk nüfusu olduğundan; onun desteğini almak, hem ağırlık hem de meşruiyet açısından bir değer ifade etmektedir. Tarih boyunca bütün ideolojik ve siyasi hareketler, iktidarlar ve muhalif odaklar, dahası bütün etnik ve dini gruplar ile kültürel ve sanatsal akımlar; varlık, güç ve gelişme sorunlarını kitlelerle kurdukları ilişkilere bağlı olarak çözmek durumunda kalmışlardır.

En gerici, en zalim yönetimlerde, faşist dikta rejimlerinde bile halk kitleleri ile “taban” ve “destek” sağlamak amaçlı ilişki kurmanın yolları aranmakta, bunun araçları yaratılmaya çalışılmaktadır. Şiddetin, baskı ve zorun esas yöntem biçimi olduğu koşullarda dahi, “teba” ile geliştirilen ilişki her zaman belli bir hassasiyete sahiptir. Nihayetinde, halkın “doğrudan” karşıya alınmamasına “olabildiğince” dikkatin gösterildiği bilinmektedir.

Faşist, dini, ırkçı, milliyetçi vb. bütün gerici ideolojiler ve siyasi akımlar, şu veya bu biçimde belli bir

topluluğa yani kitleye hitap etmektedir. Onları sararak, harekete geçirecek etkin hale gelebilmeyi hedeflemektedir. Gerici ve faşist ideolojilerin yalnızca devlet kurumlarına dayanarak etkinlik kurabilmesi mümkün değildir, onlar aracılığıyla toplumsal taban elde etmesi gerektir.

Hiç kuşkusuz “kitlelerin rolü”, devrim ve sosyalizm/komünizm mücadelesi açısından tayin edici önemdedir. Marks'tan Mao'ya bilimsel sosyalizmin ustalarında kitlelere dair vurgular, malumu ilandan öte bir şeydir. Tarihin sınıf mücadelelerinden ibaret olduğu saptaması, “tarihi kitlelerin yaptığı” gerçeğine işaret etmektedir. Devrimin kitlelerin eseri olduğu tespiti, “yaratıcı” rolün kime verildiğine ışık tutucu bir belirlemedir. Ha keza kitle eleştirisi, kitle denetimi, kitle seferberliği, kitle inisiyatifi gibi mekanizmalarıyla çığır açan BPKD'ndeki yıkıcı ve yapıcı rol yığınlar aittir.

Komünist teori, insanlığın kurtuluşu için toplumsal iradenin bilinçli şekillenmesiyle yol alınacağını öngörür. Halk yığınları, kendi kaderlerine hükmedebilmek için ayaklanmalı ve inisiyatif kullanmalıdır. Tarihsel sürecin çağımızda halk kitlelerine önderlik açısından verdiği rolü proletarya üstlenmiştir. Bu, işçi sınıfının sosyo-ekonomik yeri ve konumundan kaynaklanmaktadır.

Ne var ki kitlelerin kazanılması sanıldığı ya da görüldüğü kadar kolay bir mesele değildir. Üstelik kazanılan kitlelerin kaybedilmesi de pekala mümkündür. Demek ki sorun yığınlar ile kurulacak bağın yani onları kazanma denilen olgunun maddi bir temele oturtulabilmesidir. Bu maddi temel, kitlelerin kendi sorunlarına/çıkarlarına sahip çıkabilecek bilince kavuşturulabilmesidir. Harekete geçirilmeleri için asgari düzeydeki gerekli olan argümanlar, sürekli bir mücadele hattı yaratabilmek için yetmemektedir. Bunun sınıf mücadelesi içerisinde kitlelerin özdeneyimi ile sağlanacağına kuşku yoktur.

İşçi sınıfı ve yoksul köylülük başta olmak üzere ezilen, sömürülen halk yığınlarının devrime kazanılması, başka bir söyleyişle devrimci mücadelede yerini alabilmesi için; nesnel şartlar olarak ifade ettiğimiz, içinde buldukları ekonomik, toplumsal ve siyasal koşulların “elverişli” olması yetmemektedir. Bu durumun nedenleri ve çıkış yollarının kendilerine ikna edici biçimde anlatılması ve bunu kendi mücadele pratikleri içerisinde sınama süreçlerine girmeleri gerekmektedir.

Taşeron işçiler haklarını arıyor!

Egemen sınıfların son yıllarda (özellikle de 80'li yılların başından bu yana) işçi sınıfına yönelik uygulamaya soktukları en büyük saldırılardan biri de taşeronlaştırma saldırısıdır. Taşeron, alt işveren-aracı anlamına geliyor. Taşeronlaştırma ise işverenlerin işyerlerindeki mal üretimi veya hizmet sunumunu kendi işçileri ile değil de, başka işverenin işçileri aracılığı ile gerçekleştirmesini ifade ediyor. Taşeronlaştırma saldırısı işçilerin yaşamına; aynı işyerlerinde çalışan işçilerle aralarındaki bağın kopması, dolaşısıyla örgütsüzlük, işçilerin daha çok sömürüsü, ağır koşullarda daha fazla çalıştırılması, sosyal ve ekonomik haklarının budanması olarak yansıyor. Çünkü bu uygulama ile birinci olarak, işçiler aynı üretim sürecinde yan yana çalışmalarına rağmen, farklı işverenlere tabi olduklarından dolayı farklı statü içerisinde bulunurlar. Ve yine ikinci olarak, alt işveren olan taşeron aracılığıyla işyerlerinde çalışan işçiler "bireysel sözleşmelerle" sendikal örgütlenme ve toplu sözleşme düzeninin dışına atılmakta, daha ağır çalışma koşullarına tabi tutulmakta ve çok daha düşük ücret ve sosyal yardım ve haklara sahip olabilmektedirler. Yani bugün yürürlükte olan az çok uygulanırsa da, var olan çalışma mevzuatları bu işçiler için hiçbir anlam ifade etmemektedir. Bu nedenle birçok fabrika ve işyerinde işverenler, patronlar, sendikal işçileri veya sözleşmeli işçilerini çeşitli bahanelerle işlerinden atarak, taşeronlaştırmaya gidiyor...

Buna karşın taşeron aracılığıyla çalışan işçilerin daha sonrasında, ağır çalışma koşulları, düşük ücret, uzun mesai saatleri ve sigortasız çalıştırılmaları gibi nedenlerden dolayı, örgütlenme-sendikalaşma çalışmaları başlatmaları,

başta taşeronlar olmak üzere, gerçek işverenler tarafından çeşitli baskılarla engellenmeye çalışılıyor!

Tüm bu anlattıklarımıza bir örnek olarak Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi'nde yaşananları gösterebiliriz. Bu hastanede taşerona bağlı olarak çalışan işçiler, çalışma koşullarının ağırlığı, çalışma süresinin uzunluğu ve sosyal haklarının kısıtlanması gibi gerekçelerle örgütlenme çalışmalarına girişirler.

Dev Sağlık-İş'te örgütlenen taşeron işçiler, yaşadıkları baskılara karşı 50 işçinin yer aldığı bir temsilciler meclisi oluşturular. **Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştırma Hastanesi** işçileri, hastanedeki tüm bölümlerden işçilerin katıldığı bu meclis yoluyla kararlarını kendileri alıp hayata geçirecekler. Hastanedeki taşeron şirket ise, uyguladığı baskı ve tehditlerle sendikal örgütlenmeyi dağıtamayınca, baskıların dozunu artırdı. İşçileri yıldırım için yer değiştirmeler yapıyor. Bazı işçiler ise işten atılmakla tehdit ediliyor. Bir işçi, arkadaşları önünde dövüldü. Ancak işçiler, tüm bu baskılara karşı eylemlere hazırlanıyor. Eğitim çalışmaları yapılıyor. Sendika, bir yandan da işçilere "Sendikalı olmak ne anlama gelir", "Sendikal mücadelenin tarihi", "Bugün için sendikalaşmanın hedefi nedir" konuları üzerine eğitim veriyor. Her toplantıya 120 işçi katılıyor. Dev Sağlık-İş Örgütlenme Uzmanı **Hansel Özgümüş**, bu çalışmalarla "sendika bu işleri halledecek" anlayışı yerine, işçinin sahip çıkmadığı hiçbir sendikal örgütlenmenin başarılı olamayacağı anlayışını anlattıklarını belirtiyor. Özgümüş, "Taşeron örgütlenme çok zor. Türkiye'de çok az sendika bu alanda örgütlenebiliyor. Başarının

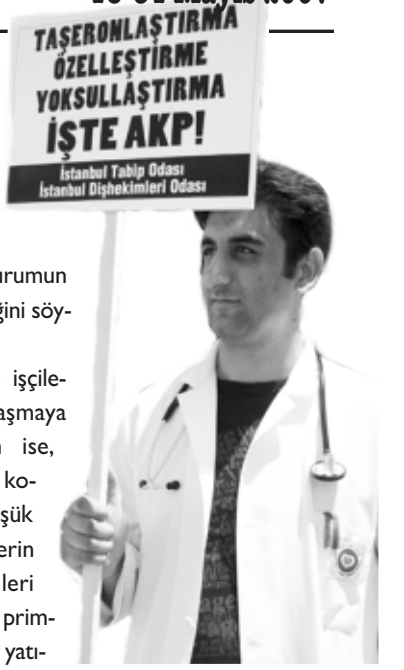
kaynağı, gücünü işçiden alan, işçiye dayanan, örgütlü gücü sürekli diri ve zinde tutan örgütlenme tarzıdır" diyor. Bu amaçla her birimden işçilerin seçtiği 50 kişiyle temsilciler meclisi oluşturduklarını söyleyen Özgümüş, böylece hastanedeki tüm işçilerin eğilimlerinin, fikrinin yansıdığı, karar ve söz yetkisinin işçiye verildiği bir örgütlenme tarzını hayata geçirdiklerini söylüyor. İşyeri Temsilcisi Muazzez Filiz ise, sendikalaşmanın ardından fiziksel ve psikolojik olarak baskı gördüklerini belirtiyor. Filiz gelişmelere ilişkin tepkisini şöyle dile getiriyor: "Biz bu konuyu sözlü ve yazılı olarak yetkili yerlere bildirdik. Ama cevapsız kaldı. Sadece cevapsız kalma; baskı ikiye, üçe, dörde katlandı."

İşyeri Temsilcisi **Süleyman Gündüz** de sendikalı olmaktan geri adım atmayacaklarını belirtiyor. "Çünkü sendikalaşmadan önce kimse kimseye selam bile vermezken, birbirine güvenmezken, şimdi bir sıcaklık, yakınlaşma oldu. Daha önce bir haksızlık olduğunda 'hadi arkadaşlar' deyince kimse seninle gelmiyordu, ama sendikal sürece girdikten sonra birlikte hareket

ediyoruz" diyen Gündüz, bu durumun güven verdiğini söylüyor.

Taşeron işçileri sendikalaşmaya iten neden ise, ağır çalışma koşulları ve düşük ücret. İşçilerin yıllık izinleri yok. Sigorta primleri ise tam yatırılmıyor. 90 saate varan fazla mesailere kalan işçiler, resmi tatillerde bile çalıştırılıyor.

Bu çalışma karşılığı çok düşük ücret alan işçiler, kendilerine üçüncü sınıf insan muamelesi yapıldığını söylüyorlar. Taşeron işçilerin ve SES Diyarbakır Şubesi'nin talebiyle Mart ayında örgütlenmeye başlayan **Dev Sağlık-İş'e**, kısa sürede 730 işçi üye oldu. **(Kartal)**

Sagra işçileri kazandı!

Ordu'da **Bayındır Holding'e** bağlı Taddella markasıyla çikolata üreten Sagra Fabrikası'nda sendikal hakları için direnen işçiler kazandı. Yıllardır maaşlarına zam yapılmayan işçiler son 9 aydır hiç maaş alamıyordu. İşçiler fabrikadaki bu çalışma koşullarına isyan ederek işi durdurup **Tek Gıda-İş Sendikası'na** üye oldular. İşçilerin sendikalaşmasını hazmedemeyen patron önce servisleri kaldır-

dı, ardından üç vardiya şeklinde olan iş çalışma sistemini tek vardiyaya düşürdü, çalışma saatlerini değiştirdi.

İşçilerin sendikalaşmakta kararlı olduğunu söyleyen Türk-İş il temsilcisi Selim Yöndem, fabrikanın **Giresun** üzerinde, şehirden 6 km. uzaklıkta olduğunu, işçilerin işe yürüyerek topluca gidip-geldiğini; buna rağmen işçilerin iş durdurma eylemine devam ettiğini söyledi. İşçiler, patron sendikayı kabul edene kadar eylemlerine devam edeceklerini açıkladı.

(H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'ın kazanımları ile önümüzdeki süreci örelim

2007 yılı 1 Mayıs'ı birçok açıdan değerlendirmeyi ve dersleri hak eder biçimde geliştirmeyi ve şekillendi. Devrimci irade ve kararlılığın, militanlığının kendini açık bir şekilde gösterdiği bir gün oldu. Taksim merkezli yürütülen çalışma ve hedeflerde devletin tüm gözdağı ve terörüne rağmen açığa çıkan güç, üzerinden atlanılmaması gereken bir gerçekliktir.

Her dönem ve süreçte olduğu gibi işçi sınıfının birlik ve kavga günü olan 1 Mayıs'a rengini veren o günkü koşullarda ülke ve dünyada yaşanan politik ve siyasal gelişmeler olmuştur. **Bu yılki 1 Mayıs atmosferi de egemen sistemin içinde bulunduğu derin siyasal krizin yaşandığı ve bunun görüntüsünün muhtırayla tartışıldığı bir dönemde gerçekleşti.**

DİSK'in bu yıl Taksim kararı almasına paralel olarak, bu kararın devrimciler tarafından sahiplenilerek desteklenmesi, hız kazanan 1 Mayıs çalışmaları ve akabinde 1 Mayıs günü yaşanan gelişmeler işçi sınıfının mücadelesi açısından oldukça anlamlı yanlar taşımaktadır. Militanlığın, her yerin 1 Mayıs alanı olmasına bağlı

olarak şekillenmesi, çatışmaların yaşandığı alanlarda kitlenin hatırı sayılır desteği, **İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü** şahsında somutlanan 1 Mayıs yasak ve terörü kitlelerin önemli tepki ve öfkelerini çeken yaptırım ve uygulamalar sistemin kitleler nezdinde teşhir olmasını sağlayan bir özellik taşıdı.

DİSK'in, içinde çeşitli hedefler ve amaçlar barındıran Taksim kararını, işçi sınıfının mücadelesini ileri taşımanın ötesinde, yapılacak olan genel seçimler ve bu noktada **DİSK'in** hedefleri ile paralel düşünmek ve değerlendirmek gerekir. Bizler açısından net olan bu planlara rağmen ileri bir karar olması itibarıyla desteklenmesi ve sahip çıkılması, olması gereken tavır ve tutumdur.

Taksim hedefli yürütülen tartışmalarda sorunun yer tartışmalarına sıkıştırılmadan ele alınması gerektiği anlayışı, işçi ve emekçilerin taleplerini dile getirmesi, egemenlerin suni gündemlerinin arkasından sürüklenmek yerine kendi sorunlarını haykırmaları ve devrimcilerin de 1 Mayıs çalışmalarını bu zeminde ele alması gerektiği anlayışı, üzerinde durulan diğer temel

noktalardan biri olmuştur. Devletin üst boyutta saldırdığı 1 Mayıs eylemlerinde ciddi boyutlarda topladığı tepki bu süreçte üzerinde durulması gereken diğer bir noktadır.

1 Mayıs günü yaşananlar kitlelerin militan tepkisi anlamında uzun süredir yaşanan duruşanlığa karşı moral anlamında önemli bir etki yaratmıştır. Ancak bu etkiyi "**Devrimci sınıf savaşımını ilerletici bir etki yarattı**" biçiminde değerlendirme ve saptamalarda bulunmak doğru değildir. Sınıf savaşımını ilerletici etkiyi, devamında yaşanan gelişmelere, o günkü mevcut koşullarda sınıf mücadelesinin içinde bulunduğu durumla birlikte değerlendirmek gerekir. Ya da Taksim militanlığını, "**kuşattık**", "**özgürleştirdik**", "**kazandık**" gibi kuru ajitatif söylemlerle değerlendirerek, bu zeminde saptamalarda bulunmak da doğru değildir. Taksim kuşkusuz ki işçi sınıfının mücadele mevzisi açısından önemli bir değer taşımaktadır. Bu mevzinin kazanımının ancak geniş emekçi kitlelerle ve sarı işbirlikçi sendikaların öncülüğünde değil ancak devrimci ve komünistlerin öncülüğünde olacağını unutmamak gerekir. **DİSK'in** devletle anlaşmalı bir şekilde Taksim'e çıkışını bu tarz değerlendirmelere tabi tutmak yaşananlardan doğru dersler çıkarılmasını da engeller.

Taksim ve bir dizi semtte yaşanan çalışma ve yaratılan direnişler kitle militanlığı anlamında önemli bir yandır. Yakalanan bu duruşun korunması ve ileri taşınması önümüzdeki dönem yürütülecek çalışmalarla

mümkündür. Erken genel seçimler bu anlamda üzerinde önemle durulması gereken bir süreçtir. İşsizlik, yoksulluk ve daha bir dizi saldırının yaşandığı bu süreçte devlet kitleleri sandık başına çekmek için bir dizi oyun sahnelemektedir. Şeriat-laiklik kuşatması altında kamplaşmaya sürüklenen kitleler şeriat tehdidiyle laikliğe sahip çıkma adına sandık başına davet edilmektedir. Cumhuriyet mitingleri devamında işletilecek bu süreçte, işçi sınıfının böylesi bir kamplaşma içinde yer almaması gerektiği üzerinde durmak ve bu durumu teşhir etmek özel bir önem taşımaktadır.

Seçim sürecinde yürütülecek olan kampanyada işçi sınıfı içindeki çalışmanın nasıl yürütülmesi ve hangi taleplerin ele alınması gerektiği üzerinde özel bir yoğunlaşma sağlamak zorunluluktur. Genel söylemlerin ötesinde sorunların somutluk içinde saptanması, taleplerin de bu somutluk üzerinden şekillendirilmesi özel bir önem taşımaktadır. Sömürünün dizginsizce yaşandığı bu alanlarda çalışmaların ve örgütlenmenin somutlanmasını bu süreçte yürütülecek çalışmalarla birlikte ele almak gerekir. Süreç yapılması ve yerine getirilmesi gereken bir dizi görevle birlikte bizi bekliyor. Bu görevleri yerine getirmek ise dün olduğundan daha fazla çaba ve emek istemektedir. Bu dönemi göğüsleyecek olanlar ise bu iradeyi ortaya koyanlar olacaktır. Bu gerçekleri görenler ve yürüme iradesini ortaya koyanlarla bu sürecin zorluklarının aşılacağı kesindir.

TİS görüşmelerinde grev ve lokavt

Tek Gıda-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerinde yapılan TİS (Toplu İş Sözleşmeleri) görüşmeleri, patronun tutumu nedeniyle çıkmaza girdi. Anlaşma sağlanamayan işyerlerinden biri olan TAT Konserve'de TİS görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması üzerine sendika ve sendikali işçiler grev kararı alırken, TAT patronu buna karşılık lokavt kararı aldı. **Fruko Meşrubat** ve MEY içkide de yine patronla sendika temsilcileri arasında sürdürülen TİS görüşmeleri anlaşmazlıkla sonuçlandı.

Tek Gıda-İş Sendikası yönetimi tarafından, yürüttükleri TİS görüşmelerine ilişkin basına verilen bilgilere göre, TİS sürecinin devam ettiği işyerlerinden Fruko Meşrubat'ta 354, MEY İçki'de ise 650 işçi çalışıyor. Sendika, **MEY İçki**'de taban ücret alan işçilerin brüt ücretlerinin 650 YTL'ye çıkarılmasını ve ayrıca işçilerin ücretlerine yüzde 15-20 arasında zam yapılmasını istiyor. Fruko Meşrubat'ta da yine yüzde 15-20 civarında zam talep edildiğini belirten sendika yönetimi, ancak işverenin bu rakamı çok bulduğunu ve enflasyon civarında bir artış teklifi ile masaya geldiğini belirtiyor. Her iki iş yerinde yürütülen TİS görüşmeleri de bu nedenle anlaşmazlıkla sonuçlanmış.

Ayrıca sendika yönetimi, 2 binin üzerinde işçinin çalıştığı TAT Konserve'de işçi ücretlerine birinci 6 ay için ortalama yüzde 14 zam istediklerini, ancak TAT işverenin son teklifinin yüzde 5 düzeyinde olduğunu belirtiyor. Sendika yönetimi, bu nedenle görüşmelerin tıkandığını ve sendika yönetimi olarak grev kararı almak zorunda kaldıklarını, ancak buna karşılık olarak da patronun lokavt kararı aldığını belirtti.

(H. Merkezi)

BTS: "Hızlı Tren seçim yatırımı!"

BTS (Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası), 4 Mayıs Cuma günü saat 12.30'da, AKP hükümetinin Ankara-Eskişehir arası hızlı tren projesine ilişkin bir açıklama yaparak, "**bu proje seçim için vitrine oynamaktır ve ülke kaynaklarını ziyan etmektedir**" dedi. BTS I Nolu Şube'de gerçekleştirilen basın toplantısında konuşan, BTS Şube Başkanı **Hasan Bektaş**, altyapısı tamamlanmayan yolun deneme seferlerine açılmasına tepki göstererek, "daha yolun yapımı bitmemişken İtalya'dan 3,2 milyon Euro'ya hızlı tren kiralandı ve şimdi deneyecek yol olmadığı için istasyon, istasyon gezdiriliyor. Bu yollarda hâlâ taşımacılık yapan trenler var ve bu, kazalara açık, tehlikeli bir durum yaratıyor" şeklinde konuştu. Bektaş açıklamanın devamında: "Demiryolu politikalarını hükümet politikaları yaptıklarını ve çok büyük kaynak ayırdıklarını söyleyen siyasi iktidar TCDD'ye ve ülkeye kaynak israfından başka bir şey bırakmamıştır. Yöneticiler demiryolu işletmeciliğiyle değil, kârlı arsa yatırımlarıyla uğraşmaktadır" dedi. Bektaş'ın ardından konuşan, Yönetim Kurulu Üyesi **Soner Önal** ise, demiryolları hakkında yapılan ihmallerin istatistikî bilgilerini vererek, demiryollarının eksikliklerine ve bu gibi projelerin aslında millet menfaatine değil de uluslararası tekelin çıkarlarına ve yurt içindeki elit kesimin konforuna hizmet eden pahalı bir ulaşım projesi olduğunu vurguladı.

(Kartal)

Mersin Limanı'nda gerginlik

TCDD'ye ait Mersin Limanı; 36 yıllığına işletme hakkının verilmesi yöntemiyle özelleştirilmesi amacıyla **9 Haziran 2005** tarihinden itibaren verilen ilanlarla ihale açılmış ve Ağustos ayında yapılan ihaleyi 755 milyon dolar bedelle PSA-Akfen kazanmıştı.

Mersin Limanı itiraz hakkını kullanarak süreyi uzatmıştı, fakat Liman'ın satışında bir değişiklik olmadı. Bu süre zarfında çeşitli eylemler gerçekleştiren liman işçileri bir sonuçta varamadı. **11 Mayıs Cuma** günü, ihaleyi kazanan PSA-Akfen firmasına devredilecek olan Mersin Limanı'nda, devir işlemleri hız kazandı. Bu çerçevede 7 Mayıs 2007 tarihinde ihaleyi kazanan firma görevlileri, Ankara'dan gelen Limanlar Daire Başkanlığı personeli gözetiminde demirbaş saptamalarına başlayacaktı. Fakat Limanlar Daire Başkanlığı personeli olmadan tespitlere başladılar. Bu çalışmalar devam ettiği sırada, akşam saatlerinde Mersin Limanı çalışanları ile ihaleyi kazanan firma görevlileri arasında Liman A Kapısı önünde arbeye yaşandı. İhaleyi kazanan firma görevlileri sözde silahlı korumalar liman çalışanlarını yıldırma amaçlı silahla-

rını işçilere göstererek ortamı provoke etmeye çalıştılar. Yaşanan gerginliğin ardından liman çalışanları, Mersin Liman İşletme Müdürlüğü'ne giderek yetkililere durumu bildirdi ve bölgeye Çevik Kuvvet polisi sevk edildi.

Liman-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı **Recep Özbey** de, yaşanan gelişmeler üzerine Mersin Limanı'na gelerek yetkililerle görüştü. Özbey, yaptığı açıklamada, Danıştay 1. Dairesi'nin özelleşmesine onay vermesinden sonra, devre ilişkin işlemlerin başladığını hatırlatarak, "O çerçevede PSA-Akfen yetkilileri, Limanlar Daire Başkanlığı'ndan gelen görevliler nezaretinde demirbaş saptamasına başladı. Ancak bugün yaşanan huzursuzluğun nedeni, ihaleyi kazanan firma görevlilerinin, devlet memurlarının nezareti dışında keyfiyete dayalı, çalışanları kışkırtan, tahrik eden bir tavır izlemiş olmalarından kaynaklanmıştır" dedi.

8 Mayıs 2007 tarihinde, yaşanan olayları ve özelleştirmeyi protesto etmek için Mersin Limanı içinde toplanan işçiler, elle-

Mersin Limanı'nın satılması, ülkenin tüm değerlerinin yerli yada yabancı sermayeye peşkeşi demek olan özelleştirme politikalarının bir parçasıdır.

rinde pankartlarla **Liman İşletme Müdürlüğü**'ne yürüdü. Liman-İş Sendikası'nın öncülük ettiği ve KESK'in de destek verdiği eyleme katılan işçiler, Liman A Kapısı'ndan çıkarak, Liman İşletme Müdürlüğü önüne kadar özelleştirme karşıtı sloganlarla yürüdü. Müdürlük önünde toplanan işçiler, alkışlarla ve sloganlarla özelleştirmeyi protesto etti.

Burada bir açıklama yapan Özbey, Türkiye'de 20 yıldır ısrarla sürdürülen kamu kuruluşlarının satılması işleminin, dünyadaki örneklerinden çok farklı ve garip şekilde pervasızca devam ettiğini ileri sürdü. Mersin Limanı'nın işgal edildiğini savunan Özbey, "**Mersin Limanı'nın özelleştirme kapsamına alınmasıyla birlikte alıcı firmaların hukuksuz girişimi, rüşvet ve tehditle iş bitirme pratiği, sokak mantığıyla tahriklerini devam ettirmesi kabul edilemez**" dedi. İşçiler, yapılan açıklamanın ardından işyerlerine dönerken, gelişmelere göre eylemlerine devam edeceklerini belirtti.

(Mersin)

Köprüleri ve otoyolları da "babalar gibi" satacaklar!

Sermayeye bağılıkları ve onlara hizmetteki kararlılıkları bakanları tarafından "**Babalar gibi satarım!**"la ifade edilen ve "**özelleştirme**" adıyla yürütülen talan-yağma-vurgun satışlarına, daha doğrusu peşkeşlerine, yeni bir halka daha ekleniyor.

Bu yönlü en son adımlar İzmir Limanı'nın özelleştirilmesiyle ilgili atılmışken, bu kez de köprüler ve otoyollar için yeni bir adım atılıyor.

Bayındırlık ve İskân Bakanı **Faruk Özak**'ın "**özelleştireceğiz!**" açıklamasının ardından, köprü ve otoyollar, Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) kararıyla özelleştirme programına alındı. Altı otoyol ve iki boğaz köprüsünün, "**işletme hakkı devri**" yöntemi ile, 2008 yılının sonuna kadar özelleştirilmesi hedefleniyor. ÖYK özelleştirme programına göre, **Edirne-İstanbul-Ankara**, **Pozantı-Tarsus-Mersin**, **Tarsus-Adana-Gaziantep**, **Toprakkale-İskendurun**, **İzmir-Çeşme**, **İzmir-Aydın** otoyolları ve bunların yanı sıra, Boğaziçi ve

Fatih Sultan Mehmet Köprüsü ile bağlantılı yollar özelleştirilecek. Ayrıca Gaziantep-Şanlıurfa otoyolu, İzmir ve Ankara çevre otoyolu da, bağlantı yolları ile birlikte, doğrudan özelleştirme kapsamına alındı. Söz

konusu otoyolların ve köprülerin üzerlerindeki otoyol hizmet tesisleri, bakım işletme ve ücret toplama merkezleri de doğrudan özelleştirme programına alınırken, özelleştirme işlemleri, "**işletme hakkı devri**" yöntemi ile gerçekleştirilecek.

Yıllık geliri 300 milyon YTL'yi aşan otoyollar ve köprülerin özelleştirilmesi sonucunda devlet, 5 milyar YTL gelir bekliyor. Hatırlanırsa daha öncesinde Özal döneminde "**gelir ortaklığı senedi**" yoluyla otoyol ve köprülerde özelleştirmelerin önu açılmıştı.

Daha öncesinde büyük bölümü özelleştirilen KİT'ler gibi, halkımızdan alınan vergilerle yapılan ve yüksek gelir getiren özellikteki bu yerlerin satışı çok doğaldır ki emekçi halkımızın çıkarları için yapılmıyor. Yapılan bu özelleştirmelerin-satışların amacı, büyük sermaye sahiplerine, patron-ağalara ve işbirlikçilerine buraların peşkeşi çekilmesi, onların çıkarları doğrultusunda hareket edilmesidir...

(H. Merkezi)

Emeğimizin, alınterimizin karşılığını alacağız!

Birçok üretim alanında olduğu gibi tarım ve hayvancılık alanında da bilinçli bir şekilde uygulamaya geçirilen, IMF patentli, emperyalist çok uluslu şirket ve bunların ülkemizdeki uzantıları olan uşak patron ve ağaların çıkarlarına hizmet eden politikalar yavaş yavaş meyvelerini vermeye başlıyor. Uygulanan bu IMF etiketli yıkım politikaları köylüleri toprağını ekemez, hayvanını besleyemez, üretim yapamama duruma getirdi! Bu duruma kaynaklık eden en önemli faktör köylülerin yüksek üretim maliyetini (mazot, gübre, elektrik, su, yem vb. temel üretim için gerekli maddelerin yükseltilmesi) karşılayamaz duruma gelmeleridir. Köylülerin tarımsal ve hayvansal üretimi devam ettirebilmesi için gerekli olan geliri, kazançları her geçen yıl azalırken, onların deyimi ile **"her geçen sene cepten yiyorken"** ve her geçen gün maliyet giderleri artarken üretimi devam ettirmeleri beklenemez! Tek geçim kaynakları tarım ve hayvancılık olan uğraşan köylüler tüm çırpınışlarına rağmen önceden az çok alabildikleri emeklerinin karşılığını bugün artık neredeyse hiç alamaz oldular! Ve doğal olarak tarımsal ve hayvansal üretimden ve yaşam alanlarından uzaklaşarak, şehirlere göç etmeye başladılar.

Patron-ağa devletin ve hükümetinin tüm yalanlarına, çarpıtılmalarına (**"Her geçen sene traktör satışları yükseliyor, köylümüz kazanıyor, daha fazla toprak ekilmeye başlandı, süt üretimi ve et üretimi artmıştır vb. vb. yalan ve çarpıtmalar!"**) rağmen su götürmez gerçek; her geçen gün çok sayıda köylünün toprağını, hayvanını, köyünü ve yaylasını ardında bırakarak şehirlere göç etmesi durumu ile gün yüzüne çıkıyor. Ortaya konan istatistikî verilere baktığımızda bu durum daha açık görülebiliyor. 2000'li yıllarda tarımdaki is-

tihtam yüzde 35-40'larda iken bu oran 2006 yılında yüzde 20-25'lere inmiş durumda. Ve bu oran yine her geçen gün ve yıl katlanarak düşüyor.

Üretememe ve yine köyden şehirlere yığın göçle kendini gösteren yıkım politikalarına karşı köylülerin tepkisi alanlara-sokaklara çok nadiren yansıyor. Yansıyan tepkiler de alanlarda boğulmaya çalışılıyor.

Ülkemizde köylü sınıfının örgütlenme bilincinin birçok nedenden ötürü zayıf olması ve bunun bir yansıması olarak büyük bir kesiminin örgütsüz olması ve yine var olan örgütlülüklerin de (**Fisko ve Panko birlikleri gibi**) birebir devletin güdümünde yapılan, işbirlikçi nitelikleri köylülerin bu yıkım politikalarına karşı harekete geçmesinin önünde engel oluşturuyor. Binlerce ve hatta milyonlarca köylünün üye ol-

duğu-kayıtlı olduğu ancak söz ve etkisinin esasta olmadığı ve yine üye aidatı ve zorunlu bağışlar vasıtasıyla bir kez daha soyulduğu, köylü birliklerinin, odaların tüm bunlara karşın şu ana kadar yaptıkları tek şey esasında vaaz vermek!

Yaşanan yıkımın edebiyatını yaparak, göz boyamak, köylüyü sahipleniyor görünmek!

Bu örgütlülüklerin, zaman zaman bayraklarla yapılan **"suya sabuna dokunmayan"** davullu zurnalı mitingler(!), **"Gübrede vergi indirimi yapılınsın, borçlarımız yeniden yapılandırılınsın, emeğimizin karşılığı verilsin vb. vb."** söylemlerle bezeli sık sık yapılan basın açıklamalarından öte hiçbir adım atmadıklarını görüyoruz. Ki bu basın açıklamaları da teşhir ve hesap soruculuktan uzak, yıkıma yol açan politikaların birebir mimarları ve uygulayıcılarından çözüm ve medet bekleyen bir karakterdedir.

Bunlar bu örgütlenmelerin niteliğini-işbirlikçi düzen içiciliğini ortaya döken pratiklerdir. Çünkü örgütlenme bir ihtiyacın veya ihtiyaçların sonucu ise bunun somut biçimi olan örgütlenmeler bu ihtiyaca veya ihtiyaçlara yanıt olacak teorik ve pratik adımlar atmalıdır. Mücadele dediğimiz bu kavram, soruna kaynaklık eden sistemin, politikaların, yasaların değiştirilmesi veya kaldırılması gibi talepler ve aynı zamanda taleplerle paralel eylemlerle (boykotlar, grevler, sokak gösterileri vb. pratik adımlarla) yürütülür. Bu yapılmadığı durumda örgütlenme de örgütlülük de farklı niteliklere bürünerek sorunun kanıksanmasına, devamına ve boyutlanmasına hizmet eder konuma düşer. Ülkemizde bugünkü köylü örgütlenmeleri en temel örgütlenme ihtiyaçlarına bile yanıt olma noktasında geri konumdadırlar. **(H. Merkezi)**

Harmandalı halkı, çöpe karşı yol kesti

İzmir Harmanlı Beldesi sakinleri, belde bulunan **İzmir Çöp Depolama Alanı'nı** protesto etmek amacıyla çöp kamyonlarının yolunu keserek oturma eylemi yaptı. Harmandalılar, Çöp Depolama Alanı'ndan dolayı sürekli bulaşıcı hastalıklarla karşı karşıya kaldıklarını ve çöpün yarattığı kokudan dolayı nefes almakta bile zorlandıklarını kaydettiler. Belde sakinleri, davul zurna eşliğinde halay çektikten sonra, çöp kamyonlarının geçtiği karayolunu oturma eylemi yaparak trafiğe kapattı. Olay yerine gelen Jandarma ekipleri, yolun açılması yönünde uyarıda bulunurken, belde sakinleri ise yetkililerin gelmesini ve sorunun çözümü konusunda söz vermelerini istedi. Çöp kamyonlarının yolunu keserek oturma eylemi yapan belde sakinleri, **"Harmandalı Ümraniye olmasın. Çöplük kaderimiz değildir. Çöple yaşamak istemiyoruz. Temiz hava, temiz su sağlıklı yaşam. Harmandalı kokmasın, Harmandalılı koklamasın"** yazılı pankart açtı.

Belde sakinleri adına burada açıklama yapan **Hüseyin Özden**, Harmandalı'da artık çöp istemediklerini belirterek, "İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı'nı ve İzmir Valisi'ni kiralarını ödeyerek burada bir hafta oturmaya davet ediyoruz. Bakalım bu kokuyla ve mikroplu havaya ne kadar dayanabilecekler. Suç işlemek istemiyoruz. Çöp sorunu konusunda yetkililer suç işleyerek gerekli önlemleri almıyorlar" dedi.

Çöpün ne zaman kaldırılacağı konusunda tarih istediklerini ifade eden Özden, Harmandalı'da yeşil bir doğa görmek istediklerini söyledi.

EGEÇEP Dönem Sözcüsü Av. **Arif Ali Cangı** ise, bu tür eylemlerle sorunların daha çabuk çözüleceğini söyleyerek, **"Çocuğunuzun ve kendi sağlığınıza sahip çıkıyorsunuz"** dedi.

Yapılan eylem ve Harmandalıların yetkili biri gelmeyinceye kadar eylemlerine son vermeyecekleri konusundaki kararlılıkları üzerine eylem yerine İZSU Katı Atık Temizleme Sorumlu Müdürü **Faruk İşgenç** gelerek bir açıklama yaptı. İşgenç, çöp sorunu konusunda kalıcı çözümler bulmaya çalıştıklarını,

İZSU ve Büyükşehir Belediyesi ve bilim adamları olarak çalışmalar yürüttüklerini söyledi. İşgenç, "Uygun zamanda uygun bir yerde yetkililer ve halk bir yerde bir araya gelerek sorunlar ve çözümler konusunda konuşacak. Bunun için zamanı belirleyeceğiz. Sorunların çözümü için gerekli çalışmalar yapıyor" dedi. İşgenç'in halkla bir araya gelerek çöp sorunu konusunda çözüm üretecekleri yönünde söz vermesinden sonra eyleme son veren belde sakinleri yolu açarak dağıldı. **(H. Merkezi)**

Efemçukuru Madeni İZSU tarafından denetlenemiyor!

Elele Hareketi Dönem Sözcüsü **Av. Berrin Esin Kaya**, Çamlı Barajı su havzası sınırlarında kalan, Efemçukuru'nda faaliyet gösteren **Tüprağ Altın İşletmesi'nin** İZSU tarafından denetlenemediğini iddia etti.

Konak eski Sümerbank Önünde bir araya gelen Elele Hareketi üyesi bir grup ve Efemçukuru köylüsü, Konak Meydanı'nda bulunan İZSU binasına kadar yürüdü. Kitle, **"Sıyanür kandır, istemiyoruz"**, "Altın ölümdür, üzüm hayattır", **"Su toprak yaşamdır, toprağına sahip çık"** şeklinde slogan attı. Elele Hareketi Dönem Sözcüsü **Av. Berrin Esin Kaya**, İzmir'in içme suyunun önemli bir bölümünü sağlayan Tahtalı Barajı havzası sınırlarında ve yapımı 2007 programına alınan Çamlı Barajı Havzası içinde yer alan Efemçukuru'nda **Tüprağ Metal Madencilik** tarafından altın ve gümüş madenciliği işletilmek istendiğini belirtti.

Madenle ilgili süren davaların aksine Efemçukuru Madeni'nin de yasadışı işletilmesinden kaygılandıklarını dile getiren Av. Kaya, maden sahasında numune alımı, sondaj, yarma, galeri ve kuyu açma faaliyetlerinin sürdürüldüğünü, bu faaliyetlerin yerüstü ve yeraltı sularını kirleteceğinin ortada olduğunu kaydetti. Av. Kaya, **İZSU'nun** madendeki faaliyetleri denetlemediğini ifade ederek, **6 Mart 2007** tarihinde maden sahasına giden İZSU yetkililerinin maden sahasına gireme-

diğini belirtti.

Şu anda İzmir'in su havzasında denetimsiz bir faaliyetin yürütüldüğüne dikkat çeken Av. Kaya, İZSU'nun görevini yapmasının merkezi yönetimin de desteğiyle firma tarafından engellendiğini söyledi. Av. Kaya, "Bugünlerde İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından su kaynaklarının etkin kullanımını için bir kampanya başlatıldı. **'Su değerlidir, akıp gitmesin'** ve **'Su hayattır, boşa harcamayın'** sloganlar öne çıkıyor. Evet su hayattır ama temiz olursa. Suyumuzun temiz kalabilmesi, havzanın kirleticilerden arındırılması ile mümkün olacaktır" dedi. **(İzmir)**

Tütün üretimine destek yok!

Ülkemiz egemen sınıflarının emperyalist politikalar çerçevesinde tarımda uyguladığı en önemli ve üreticileri üretemez hale getiren politikalarından biri olan kota uygulaması kendini en yakıcı bir şekilde tütün üretiminde göstermektedir.

Neredeyse üretemez duruma gelen tütün üreticilerini, tamamen bu alandan uzak tutmak isteyen egemenler, bunun için tütün üretiminden vazgeçen üreticilere destek vereceklerini açıkladı. **Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı** yayımladığı bir

tebliğle **Doğu ve Güney Doğu Anadolu Bölgesi'nde** 11 ilde tütün üretiminden vazgeçip alternatif ürün yetiştiren üreticilere destek sağlanacağını açıkladı.

Açıklamada destekten **Adıyaman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Hakkâri, Malatya, Mardin, Muş, Siirt** ve Van illerinde tütün üretimini işsiz eden ve alternatif ürün yetiştirmeyi tercih eden üreticilerin yararlanabileceği belirtildi.

(H. Merkezi)

6 Mayıs 1972'de asılarak idam edilen THKO'nun kurucuları **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan** katledilişlerinin yıldönümünde devrimciler tarafından unutulmadı.

“Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği”, “Yaşasın tam bağımsız Türkiye” sloganları ile başı dik ve onurlu bir şekilde idam sehpasına yürüyen Denizler, yapılan çeşitli eylem ve etkinliklerle anıldı.

* 4 Mayıs Cuma günü **Kartal Meydanı**'nda toplanan Kartal'daki lise öğrencileri, bir basın açıklaması yaparak, Denizleri andı ve mücadelelerini sürdürdükleri ve sürdürecekleri mesajını verdi. **İLPG, Liseli Gençlik, DTP Gençliği, DPG, SDG Liseliler ve Devrimci Kılavuz** gibi kurumların öncülük ettiği basın açıklamasına, çok sayıda lise ve dershaneye öğrencisi katıldı.

“**Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!**” pankartı ve devrimci önderlerden Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resimlerini açan kitle sık sık “**Devrim şehitleri ölümsüzdür!**” sloganını coşkuyla haykırdı.

Kartallı Liseliler imzasıyla yapılan ortak basın açıklaması; “Onları anmak, mücadelelerine sahip çıkmak ve büyütme. 6 Mayıs'ı liseliler unutmadı ve de unutmayacak!” denilerek son buldu.

* **TİB-DER** (Tersane İşçileri Birliği Derneği), 5 Mayıs Cumartesi günü saat 20.00'de İçmeler'deki dernek binasında Denizlerle ilgili bir anma etkinliği düzenledi. Etkinlik, yapılan açılış konuşması ve ardından yapılan saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşundan sonra yapılan konuşmada, '68 gençlik hareketinin gelişimi, o dönemin koşullarını anla-

ıldı. Tersane işçilerinin okuduğu şiirlerin ardından, **TİB-DER** adına bir konuşma yapıldı. Yaklaşık bir saat süren anma etkinliği, 21.00'de sona erdi.

* 6 Mayıs günü saat 14.00'te **Beyazıt** otobüs duraklarında bir araya gelen **Partizan, HÖC, HKM, ESP, BDSP, ESP, Kaldıraç, Odak, EHP, Devrimci Hareket, TÖP** gibi kurumlar Meydan'a kadar sloganlarla yürüdü. “**Deniz, Yusuf, Hüseyin mücadelemizde yaşıyor**” pankartının açıldığı anmada “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak”, “**Devrim şehitleri ölümsüzdür**”, “Yaşasın devrimci dayanışma” sloganlarını haykıran kitle, Denizler şahsında tüm devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşunda bulundu. Kitle adına yapılan ortak açıklamada “**Denizleri tek başına anmak için değil onların mücadelesine sahip çıkmak için toplandık**” denilerek Denizlerin yürüttüğü mücadelenin bugün ardılları tarafından sürdürüldüğüne dikkat çekildi. Açıklamadan sonra **Grup Diyar, Grup Vardiya ve Grup Yorum** söyledikleri türkü ve marşlarla devrim şehitlerini selamladılar.

* 6 Mayıs günü **Esenyurt**'ta da bir anma gerçekleştirildi. Esenyurt Depo Kapalı Caddede **Partizan, BDSP, ESP, HÖC** ve **DHP** tarafından örgütlenen anmada sloganlar ve alkışlar eşliğinde caddeye sonuna kadar yürüdü. “**Emperyalizme, faşizme, şovenizme ve devlet terörüne karşı şimdi Deniz olunmalı**” pankartının açıldığı anmada, emekçiler alkışlarla yürüyüşe destek verdi. Jandarmanın yoğun ablukasına rağmen gerçekleştirilen yürüyüş Nazım Hikmet'in şiirlerinin okunması ile sona erdi.

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!

* 6 Mayıs Pazar günü **Kadıköy İskele Meydanı**'nda toplanan Mücadele Birliği Platformu üyeleri, Kadıköy'de yapılmak istenen ancak yasaklanan mitinge ilişkin bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın resimlerinin yer aldığı bir pankart açıldı. Platform adına açıklama yapan Aysun Güven, idam edilişlerinin üzerinden 35 yıl geçmesine rağmen halkın Gezmiş, İnan ve Aslan'a olan sevgisinin günden güne arttığını söyledi. Valiliğin mitingi yasaklamasına tepki gösteren Güven, Denizlerin mücadele anlayışının hala sürdüğünü ifade etti.

Ankara

* Ankara'da da sabahın erken saatlerinden itibaren Karşıyaka Mezarlığı önünde toplanmaya başlayan emekçiler “**Deniz, Yusuf, Hüseyin; sürüyor, sürececek mücadelemiz**” sloganları ile Denizlerin mezarına doğru yürüyüşe geçti. Binlerce kişinin katıldığı anmada sendikalar, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler, ilerici-devrimci kurumlar da yer

aldı. Yapılan saygı duruşunun ardından Denizlerin avukatı Halit Çelenk'in mezar başında yaptığı duygu yüklü konuşma ile devam eden anma mezarların karanfillerle süslenmesi ve mücadele çağrısının yapılması ile sona erdi

Malatya

Malatya'da öğle saatlerinde **YDG, Emek Gençliği, DÖDER, SGD, HÖC, DGH, DTP Gençliği** ve Yurtsever Cephe, **İHD Malatya Şubesi** önünde bir araya gelerek **Soykan Parkı**'na yürüdü. Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in resimlerini taşıyan kitle “**Denizler yaşıyor**” yazılı ortak pankart taşıdı. Eylemde kurumlar adına yapılan açıklamayı **Eren Kınık** okudu. Kınık, “Denizleri idam ederek demokrasi ve sosyalizm yolunda ilerleyen anti-emperyalist, devrimci, demokrat, yurtsever gençlik mücadelesini ortadan kaldırmaları

ceklerini düşündüler” diyerek mücadelenin kesintisiz sürdüğünü dile getirdi. **Rahip Santoro, Hrant Dink ve Zirve Yayınevi**'nde yaşanan devlet katliamlarına dikkat çeken Kınık, “Bizler Denizlerin ardılları olarak onların son sözlerini tekrarlıyor, devrim ve sosyalizm mücadelemizi sürdüreceğimize söz veriyoruz” dedi. Eylemin bitiminde MHP'li faşistlerin provokasyon girişimi kitlenin kararlı tutumu ile boşa çıkarıldı. Eylemde sık sık “**Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filoyu unutmayın**”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “**Yaşasın devrimci dayanışma**” sloganları atıldı.

Tezkere
tutsaklarına
özgürlük

Bundan 8 ay önce İsrail Siyonizmi'nin Lübnan'a saldırısı sonrası emperyalist efendilerine yaranmak isteyen TC, bir tezkere çıkararak Lübnan'a asker göndermişti. Tezkerenin Meclis'ten geçeceği gün birçok ilden gelen insanlar Ankara'da protesto eylemi yaparak tezkerenin geri çekilmesini istemişlerdi. Bu eyleme saldıran polis 18 kişiyi tutuklamıştı. Aradan geçen 8 ay sonunda ilk kez çıkarıldıkları mahkemede serbest bırakılan anti-emperyalistlerle dayanışmak için **10 Mayıs** günü İzmir Kemeraltı girişinde **Emperyalizme**

ve **Siyonizme Karşı Birlik, Partizan, Alinteri, BDSP, Devrimci Hareket** ve Halkevleri tarafından basın açıklaması yapıldı.

“**Lübnan tezkeresi tutsaklarına özgürlük**” pankartının açıldığı eylemde, “Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak”, “**Tezkere tutsakları serbest bırakılsın**”, “Yaşasın devrimci dayanışma” vb. sloganlar atıldı. Kitle adına yapılan açıklamada, emperyalistlerin saldırıları anlatılırken Türkiye'nin uçaklıkta sınır tanımadığına vurgu yapıldı. (İzmir)

Gerillalara yönelik imha ve inkar saldırıları!

Faşist Türk devletinin Türkiye Kürdistanı'nda gerillayı imhaya yönelik operasyonları aralıksız olarak devam ediyor. Son süreçte yaşanan çatışmalarda aldıkları kayıplar karşısında afallayan faşizm, bildik yöntemlerini devreye sokuyor. Çatışmada ölenlerin rütbeli olması nedeniyle, artık birlik komutanlarının da rütbesiz asker kıyafeti giyeceği edinilen bilgiler arasında. Onca askeri yığınağına rağmen gerillanın kurşunundan kurtulamadıkları ve kurtulamayacakları dün olduğu gibi bugün de ortadadır.

Operasyonlar yayılarak devam ediyor

Bahar aylarının gelmesiyle beraber faşizmin yoğunlaşan operasyonları T. Kürdistanı'nda büyük çatışmalara dönüşmeye devam ediyor. **Tunceli, Şırnak, Hakkari, Mardin, Bingöl, Diyarbakır** ve isimlerini sığdıramadığımız birçok il kırsalında on binlerce asker, top, tank ve helikopterlerine rağmen, faşizm **"bitirdim"** dediği gerillayı bitirmek için seferber oldu.

* Şırnak'ın **Bestler Dere** bölgesinde 5 Mayıs akşamı başlayan operasyonlara binlerce askerin katılmasına karşın, faşizmin HPG gerillalarıyla girdiği çatışmada iki asker öldü. Bölgede uzun süredir devam eden operasyonlar hava destekli de yürütülmesine rağmen bölgeye destek amaçlı yeni asker sevkıyatlarının yapıldığı edinilen bilgiler arasında.

Yine Hatay'ın Hassa ilçesi Hacılar köyü kırsalında operasyonlar devam ederken, Bingöl'ün Genç ilçesi kırsalında süren operasyonlarda mayının patlaması sonucu bir askerin öldüğü öğrenildi. Öte yandan bölgede süren çatışmalarda son bir ayda toplam 7 rütbelinin ölmesi

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nı harekete geçirdi. Bölgedeki askeri yetkililere verilen emirle operasyonlara çıkan tim ve takım komutanlarının erlerle aynı kıyafeti yani rütbesiz kıyafet giymesini istedi.

* Diyarbakır'ın Lice ilçesinde sürdürülen operasyonlarda TSK ile HPG gerillaları arasında çıkan çatışmalarda **Lice Komando Bölük Komutanı** ölürken çok sayıda yaralı olduğu açıklandı. Faşizm tıpkı diğer kayıplarında olduğu gibi Lice'de ölen bölük komutanının Adana Pozantı'daki cenaze töreninde ırkçı-soven dalgayı yükseltmenin bir aracı olarak kullanılmaktan geri durmadı.

*Bölge halkının onlarca yıldır çektiği acının kaynağı olan faşizmin askerleri şimdilerde döşediği mayınlara basarak can veriyor. **Hakkari Dağ Komando Tugayı**'na bağlı askerlerin Çukurca ilçesi Çağlayan bölgesinde yürütülen operasyon sırasında bir askerin mayına basması sonucu öldüğü, birinin de ağır yaralandığı öğ-

renildi.

* Siirt ve Şırnak sınırında yer alan **Besta, Cınav, Herekol** dağlarında başlatılan operasyon genişleyerek devam ediyor.

HPG gerillası Anık infaz edildi

Mardin'in Derik ilçesinin Dağ Mahallesi'nde Özel Harekat Timlerinin ve sivil polislerin düzenlediği baskın sırasında HPG gerillası Haysem Anık'ın infaz edildiği görgü tanıklarının ifadeleriyle netlik kazandı. Mardin Valisi **Mehmet Kılıçlar**'ın **"Anık, silahıyla birlikte kaçmaya çalışırken öldürüldü"** şeklindeki açıklamalarının aksine görgü tanıkları Anık'ın silahsız olmasına rağmen **Özel Harekat Timleri** tarafından tarandığını ifade etti. Görgü tanıklarından ismini açıklamayan bir kişi ise olayı şöyle anlatıyor: "Yüzlerce polis mahalleye girdi ve hiç kimsenin yerinden kılmadaması, aksi takdirde bizi vuracaklarını söylediler. Sonra Ahmet

Dalçınlar'ın evinin oraya gittiler ve birden mahalleden tanımadığımız biri **Ahmet Dalçınlar**'ın evinin damından arka tarafta bulunan dağ kenarlarına kaçmaya başladı. Ona doğru silah sıkmaya başladılar. O genç, o sırada karnından yaralandı. Sonra elini kaldırıp teslim olmaya çalıştı. Ancak onu yine taradılar, elinde silah yoktu."

Görgü tanıklarının ifadeleriyle çelişen Valinin açıklamaları tıpkı diğer infazlarda da olduğu gibi işledikleri cinayetlerin üstünü kapatma, eli kanlı katillerini, tetikçilerini aklama çabasından başka bir şey değildir.

Anık'a görkemli cenaze töreni

Anık'ın cenazesi 5 Mayıs akşamı geç saatlerde **Malatya Adli Tıp Morgu**'ndan alınarak Dargeçit'e götürüldü. Anık'ın silahsız olmasına rağmen bedenine sıkılan onlarca kurşun, faşizmin kirli yüzünü bir kez daha ortaya serdi.

Malatya'dan alınan cenazeye yüzlerce konvoy eşlik ederken, konvoy üç ayrı noktada durdurularak keyfi aramalara tabi tutuldu. Ancak faşizmin ne infazları, ne gözaltı ve tutuklamaları ne de katliamları tıpkı Diyarbakır'da, Dersim'de ve Şırnak'ta olduğu gibi Derik'te de halkın gerilla evlatlarını sahiplenmesini engelleyemedi. Cenaze ilçe girişinde binlerce kişi tarafından alkış ve zılgıtlarla karşılandı. Gece boyunca Dargeçit Şehir Camii'nde bekletilen cenaze sabah saatlerinde camii önünde biraraya gelen binlerce kişi tarafından ilçe mezarlığına götürüldü. 10 bini aşkın kitlenin katıldığı cenaze töreninde sık sık **"Şehit namırın", "HPG cepheye, misillemeye"** sloganları atıldı.

Xirabêbaba Köyü'nde ortaya çıkan toplu mezarın anlamı

Bir devletin, bir partinin veya herhangi bir örgütün kendi geçmişine, kendi tarihine yaklaşımı o devletin, partinin veya örgütün niteliği hakkında önemli ipuçları vermektedir/verir. Sınıflı toplumlarda her kavramın, her olgunun sınıfsal içeriği olduğu için, tarihe yaklaşımda da sınıfsal farklılıklar kendini gösterir. Proletaryanın, tarih olgusuna yaklaşımı bilimsel ve dürüst olmak zorundadır. **Çünkü açığa çıkan her olay, proletaryanın mücadelesinin haklılığının açık bir kanıtıdır.** Gerçek ne olursa olsun bu proletarya için yararlıdır. Burjuvazinin ise tarihe yaklaşımı tarihsel gerçeklerin ortaya çıkmasına engel olma üzerine kuruludur. Herhangi bir tarihsel gerçeğin ortaya çıkmasına engel olamazsa, onu çarpıtmaya yönelir. Çünkü burjuvazinin iktidarı kitlelerin bilinçsizliği üzerine kuruludur.

TC devleti de her devlet gibi bir sınıfın egemenliğine dayanmaktadır. Bu egemen sınıf ise emperyalizme göbekten bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır. Ülkemiz egemenleri emperyalizme göbekten bağımlı olduğundan güçsüzdür. Emperyalizm olmadan ülkemiz egemenleri hiçbir şekilde ayakta kalamayacaktır. Bunun için burjuva demokrasisi bile ülkemiz egemenlerinin boyunu aşan bir yönetim biçimi olduğundan, o, tamamen kendi boyuna uygun olan faşiz-

mi seçmektedir. Ülkemizdeki faşizmin sürekliliğinin nedenlerinden birisi de budur. Ülkemiz egemenlerinin kendi tarihine yaklaşımları da tamamen yok sayma, çarpıtma üzerine kuruludur. Şöyle kabaca geçmişe baktığımızda bile bu çok net görülür.

Ülkemiz egemenleri tarafından milli mücadele olarak anılan dönemde, Yunan işgalcilerine karşı kahramanca mücadele eden ve Yunan kuvvetlerine esaslı darbeler indiren **Çerkez Ethem** hain ilan edilirken, askeri açıdan tamamen fiyasko olan I. ve II. İnönü Savaşları (kaldı ki birinci ve ikinci İnönü Savaşı olarak anılan askeri hareketler gerçekte bir savaş bile değildir) başarılı kabul edilmiştir. Çerkez Ethem Mustafa Kemal'i tanımadığından hain ilan edilirken, İsmet İnönü başarılı bulunarak terfi ettirilmiştir. Örneğin tarih kitaplarında doğru düzgün Şeyh Bedredin'den bahsedilmemektedir. Bunun gibi çok fazla örnek TC tarihinde fazlasıyla vardır. Bunlardan bir tanesi de **17 Ekim 2006'da** Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı **Xirabêbaba** (Kuru) köyünde köylülerce ortaya çıkarılan toplu mezarın incelenmesinde açığa çıkmıştır.

Geçtiğimiz yıl **Ermeni Soykırımına** yönelik tartışmalar oldukça yoğun yapılmıştır. TC devletinin bu olaya yaklaşımı Ermenilere yönelik

soykırımın reddi üzerine kurulmuştur. Ve bu soykırım reddi her çıkmaza girdiğinde yalan, çarpıtma hamlelerine daha fazla başvurmuş, daha da köşeye sıkıştığında saldırganlığını arttırmıştır.

Yukarıda bahsedilen toplu mezar da Ermenilere ait olabileceği ihtimali üzerine kaygılar Ekim

ayında dile getirilmisti. **23 Nisan** tarihinde Türk Tarih Kurumu (TTK) Başkanı **Yusuf Halaçoğlu** ile İsviçreli Prof. Dr. **David Gaunt** ve beraberindeki heyet tarafından incelendi. İnceleme sonrası Gaunt'ın yaptığı açıklamada mezardaki kemiklerin değiştirildiğini belirtti. 17 Ekim'de köylüler mezarı ortaya çıkardığında görülen çok sayıda kafatasının, yapılan incelemede hiçbirinin yerinde olmadığı ortaya çıktı. Mezarın tahrip edil-

diğinin belirtilmesi üzerine TTK Başkanı Halaçoğlu pişkin bir şekilde yağmur sularının mezarı tahrip ettiğini belirtmiştir. Yağmur sularının nasıl kafataslarını yok ettiğini ise Halaçoğlu açıklama zahmetinde bile bulunmamıştır. Halaçoğlu toplu mezar ortaya çıktığında mezarın heyet gelece kadar kapatıldığını vurgulaması ise daha da ilginç bir durum ortaya çıkarmaktadır. Ancak Prof. Dr. Gaunt ise mezarın hiçbir şekilde kapatılmadığını, oradaki köylülerin de mezardaki kemiklerin değiştirildiğini açıklamıştır. Ya gerçekten toplu mezar ortaya çıkar çıkmaz kapatılmış ve yağmur sularının etkisiyle kafataslarının yok olduğuna inanacağız. Ya da bu kafatasların kime ait olduğunun ortaya çıkmasından korkanların mezarı tahrip ettiğine inanacağız. **Bu son örnek bile bu devletin tarihsel gerçekliğe nasıl yaklaşmasının açığa çıkması açısından bir göstergedir.** Burjuva basının da bu konuyu haber değeri olarak bile sayfalarına taşımaması ise efendilerinin yanında yer aldığını göstermesi bakımından önemlidir. Ancak ne olursa olsun, her geçen gün Türkiye halkı devletin niteliği hakkında açık bir fikre doğru gitmektedir. TC egemenleri ne yaparlarsa yapsınlar bu gerçekliği çarpıtmayacaklardır. **(Bir YDG'li)**

Sincan Kadın Hapishanesi'nde saldırı

Yasal olarak tutsakların sahip olduğu hiçbir hakkın yaşama geçirilmediği, hukuk dışı uygulamaların diz boyu olduğu F tiplerinde saldırılar sürüyor.

19 Aralık 2000 yılında gerçekleştirilen "Hayata Dönüş" operasyonu ile açılan F tipi hapishaneler zulüm ve işkence merkezleri olmaya devam ediyor.

Yasal olarak tutsakların sahip olduğu hiçbir hakkın yaşama geçirilmediği, hukuk dışı uygulamaların diz boyu olduğu F tiplerinde saldırılar sürüyor.

Tamamen keyfi bir şekilde işleyen hapishane yönetmeliği ile devlet kendi çikardığı yasalara dahi çiğniyor. Özellikle son süreçte birkaç hapishanede artan disiplin cezaları 2 yıla varan mektup, kapalı ve açık görüş yasakları Nazi kamp-larını aratmıyor.

Geçen sayımızda Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde TKP/ML dava tutsakları Cengiz Kahraman ve Kenan Özyürek'e yönelik saldırının haberini yayınlamıştık. Hapishane revirine götürülürken devrimci tutsaklara selam verdiği için gardiyanlar tarafından vahşice dövülen tutsaklardan Cengiz Kahraman aldığı darbelerden dolayı fenalaşmış, ancak revire çıkarılmamıştı. Tutsakların direnişi sonucunda Cengiz Kahraman'ı revire ve hastaneye götürmek zorunda

kalan hapishane idaresi, olayın basına yansıtılmamasını istemişti.

Sincan Kadın Hapishanesi'nde ise açıldığı günden itibaren saldırılar devam ediyor. Yaşananlar tecrit ve tedmanın birer yansıması aynı zamanda.

Sincan Kadın Hapishanesi'nde bulunan Zeliha Bulut'un görüşüne giden anesine girişte çıplak arama dayatılmış eğer kabul etmezse kızı ile görüşemeyeceği söylenerek tehdit edilmiştir. Aileye girişte hakaret eden gardiyanlar her türlü zorluğu çıkarmıştır. Zeliha Bulut'un mektup yasağı da 2 aydan 4 aya çıkarılmış durumda.

TKP/ML dava tutsağı Deniz Tepeli'ye kapı dövdüğü ve slogan attığı gerekçesiyle 1 yıl açık ve kapalı görüş cezası verildi. 2008'in Temmuz'unda bitecek olan ceza boyunca mektup yasağı da getirilmiş durumda. İşçi-Köylü, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan dergileri hapishane idaresi tarafından keyfi bir biçimde Deniz Tepeli'ye verilmiyor. Hapishane idaresi tutsakların görüş haklarına saldırarak tecridi koyulaştırmaktadır. Aynı şekilde Fadime Özkan da

yaklaşık 1 yıl haberleşme cezası almış durumda.

Öte yandan 1 Mayıs günü saldırıya uğrayan TKP/ML Resmîye Vatansever yanındaki diğer tutsakla birlikte gardiyanlar tarafından azgınca dövülmüştür. Hücreye sürüklenerek atıldıktan sonra müdürlerin gözetiminde tekrar saldırıya uğrayan Resmîye Vatansever'in vücudu aldığı darbelerden dolayı morluklarla kaplıdır. Resmîye Vatansever görüşüne gelen kız kardeşine yaşadıklarını anlatarak yazdığı dilekçelerin işleme alınmadığını dile getirmiştir.

Hapishane idaresinin hukuksuzluğu bununla da sınırlı değil. Tutsakların ailelere verdiği bilgilere göre verilen iki aylık görüş veya mektup yasağı sırasında ayrıca ceza alındığında bu ceza iki katına çıkarılarak uygulanıyor.

Örneğin 2 aylık görüş yasağı sırasında tekrar 2 aylık görüş cezası alındığında bu 4 ay şeklinde uygulanacak.

(İstanbul)

TUYAB eylemlerine devam ediyor

Hapishanelerde yaşanan hak ihlallerine dikkat çekmek amacıyla bir açıklama yapan TUYAB, sorunların çözülmesini istedi.

5 Mayıs Cumartesi günü saat 12.00'de Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen TUYAB'lı aileler Gebze M Tipi Hapishanesi'nde bulunan Hatice Bolat'ın sağlık durumunun giderek ağırlaştığını dile getirerek, hasta tutsakların serbest bırakılmasını istedi.

"Hatice Bolat ve tüm hasta tutsaklar serbest bırakılsın" yazılı pankart açan aileler "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın", "Devrimci irade teslim alınmaz" sloganlarını haykırarak bir basın açıklaması yaptı.

İsmail Karagöz'ün okuduğu açıklamada tecritten kaynaklanan hastalıkların çok yoğun olduğu, hasta tutsakların tedavilerinin yapılmadığı, Hatice Bolat'ın sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu söylendi. Açıklamada Sincan Kadın Hapishanesi'nde tutuklu bulunan TKP/ML dava tutsağı Resmîye Vatansever'in 15 gün arayla 4 müdürün gözetimi altında saldırıya uğraması ve tek kişilik hücreye konulması da protesto edildi.

(İstanbul)

Şanlıurfa'da baskı

Şanlıurfa Kapalı Hapishanesi'nde siyasi tutsaklar üzerinde büyük bir baskı olduğu ve tutukların sosyal, sağlık ile yasal haklarının ihlal edildiği ortaya çıktı.

DTP Şanlıurfa İl Örgütü tarafından 28 Ocak'ta düzenlenen "Peygamberler Şehrinde Barışa Davet" mitinginde "yasadışı örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla tutuklanan ve ilk duruşmada tahliye edilen Deniz Yüksel ve Hasan Bilgiç, Şanlıurfa Kapalı Hapishanesi'ndeki hak ihlallerinin üst boyutta olduğunu belirtti. 3 ay boyunca birçok bas-

kiya maruz kaldıklarını ve bu baskıların keyfi bir şekilde devam ettiğini söyleyen Yüksel, hapishane yönetiminin çoğu zaman tutsaklara gazete, mektup, sıcak su vermediklerini kaydetti. Tutuklulara psikolojik baskı uygulandığını da belirten Yüksel, şunları dile getirdi: "Bize 'terörist diyorlardı. Sürekli hoş olmayan hakaretvari sözler kullanıyorlardı. Biz hapishanenin tutuklular üzerindeki uygulamalara karşı tepki gösterdikleri için sürekli cezalar alıyorduk. Birçok sefer cezaevi yönetimi tarafından çe-

şitli cezalara çarptırıldık. Birçok sefer mektup, gazete ve görüş yasağı geldi. Yeni tutukluları tehdit ederek bizim odalarımıza gelmesine karşı çıkıyorlardı."

Hasan Bilgiç ise odaların ayda bir aranması gerekirken, haftada bir didik didik arandığını ve tüm eşyaların bir birine karıştırıldığını söyledi. Cezaevindeki uygulamaların yerinde görülmesi için İHD'nin aralarında bulunduğu bir heyetin cezaevine giderek inceleme yapmasını istedi.

(H. Merkezi)

Kenan Mak unutulmadı

3 Mayıs 1998 yılında faşistlerce katledilen Kenan Mak ekinliklerle anıldı.

Abant İzzet Baysal Üniversitesi İktisat Fakültesi öğrencisi Kenan Mak'ı anmak için biraraya gelen yüzlerce öğrenci kampüste bir etkinlik gerçekleştirdi.

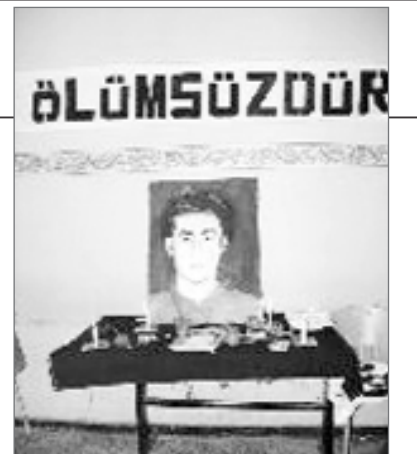
Eğitim ve İdari Bilimler Fakültesi önünde toplanan öğrenciler Kenan

Mak'ın resimlerini taşıyarak "Şehit namirin", "Biji biratiya gelan" sloganlarını haykırarak yemekhaneye kadar yürüdü. Burada bir konuşma yapan Sedat Yiğit; Kenan Mak'ı katleden zihniyetin, ısrarla vurgulanan Türk-Kürt kardeşliğini, Türk Kürt düşmanlığına çevirmek istediğine bu zihniyetin son günlerde Malatya'daki saldırılarda ve Genelkur-

may'ın açıklamalarında da ortaya çıktığına dikkat çekti.

Açıklamanın ardından AİBÜ İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Kantini'ne giden öğrenciler burada Kenan Mak masası açarak Mak'ın portresinin önüne mumlar ve karanfiller bıraktı. Okunan şiir ve türkülerin ardından anma etkinliğine son verildi.

(İstanbul)

Tekirdağ'da bir tutsak kendini yaktı

F tipi hapisanelerde tutsaklara dayatılan hak gaspları devrimci iradeyi teslim almayı, tutsakları yıldırma ve biktırmayı amaçlıyor. Komik gerekçelerle devrimci yayınların okuyucularına verilmemesi, hasta olan tutsakların hastane ihtiyaçlarının giderilmemesi, yer değişikliği taleplerinin sudan gerekçelerle reddedilmesi vb. tüm uygulamaların amacı bükemedikleri devrimci iradenin teslim olmasını sağlama hayalidir.

Tekirdağ I No'lu F Tipi Hapishanesi'ndeki devrimci tutsaklar yazdıkları mektupla hapishanede yaşanan hak ihlallerinin altını çizdi.

B-I blokta tekli hücrede kalan **Alaatin Öget** isimli tutsağın psikolojik rahatsızlıklar yaşadığını, idarenin de bu rahatsızlığı boyutlandırarak pratikler uyguladığını belirten tutsaklar, Öget'in hastaneye sevk ettirilmek yerine tekli hücrelerde tutulması sonucu var olan rahatsızlığının arttığını ve sonuçta hücreleriyle birlikte kendini yaktığını, hücre camlarını kırıp vücudunun çeşitli yerlerini kestiğini belirttiler. Bu girişimi sonucunda vücudunun çeşitli yerlerinde yanıklar ve kesikler oluşan Öget ardından hastaneye kaldırılmıştır.

Hapishanede yaşanan diğer bazı hak

gaspları da şöyle sıralanıyor;

“* **Ferdi Aydın**'a dışarıdan adına yatırılan **Dimitrov**'un “**Faşizmin Yargılanması**” adlı kitap toplatılması var denilerek verilmemiştir.

* **07.09.2006** ve **08.09.2006** tarihinde havalandırma hakkımızın gasp edilmesi ve bu esnada uğradığımız saldırı sonucunda toplu olarak Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştuk. Savcılıktan gelen karar ise “tutuklunun görevlilere direnmesi, karşı koyması ve bunun sonucunda görevlilerin de

yeteri miktarda güç kullanması sonucunda oluşmuş ezyan olabileceği tespit edilmiştir” şeklinde olmuştur.

* **Hüseyin Uzundağ**'in 06.03.2007'de **Ümit An**'a göndermek istediği bir adet taahhütlü mektuba ölüm oruçları ile ilgili taktik verici ve eyleme teşvik edici talimatlar içeren ibareler bulunması nedeniyle el konuldu.

* **Cihan Kahraman** 24.01.2007 tarihinde **Can Dündar**'a göndermek istediği mektuba el konulmasına 03.02.2007'de itiraz etmiş, yaptığı itiraza ret kararı gelmiştir.”

Şimdi de T Tipi açıldı

Hapishane enfasyonu yaşanan ülkemizde **E, F** ve **H** tiplerinden sonra şimdi de **T** tipi açıldı. AB standartlarına uygun olduğu reklamları ile açılan T tipi Ümraniye'de ‘hizmete’ girdi.

“**Yüksek Güvenlikli**”, konforlu, tecrit ve tredmanlı F tiplerinden sonra **T tipleri** bilgisayar teknolojisi ve kamera sistemi ile donatılmış. Retina taramasıyla kapıların açıldığı T tipinde, ziyaretçilerin kimlik bilgileri ve fotoğrafları bilgisayara kaydediliyor.

Kayıt yaptırdıktan sonra gruplar halinde içeri girebilen ziyaretçiler bankalarda olduğu gibi sıra numarası alıyor. Hapishanenin her tarafı 101 adet kamera ile izlenirken tutsakların her anını kontrol altına almak hedefleniyor.

Metris Hapishanesi'nde tutulan 50 adli tutsak şu anda T tipine yerleştirilmiş durumda. Şimdilik adli tutukluları kapsayan bu hapishane esasta devletin muhalif, devrimci ve komünistlere yönelik önemli bir saldırısı anlamını taşıyor. (İstanbul)

Anneler gününde şehit ve tutsak ailelerine ziyaret

Emperyalist-kapitalist sistem, anneler günü, babalar günü, sevgililer günü vb. günleri sistemin birer parçası haline getirerek metalaştırmaya, bu günlerde sevginin değerini büyük ve pahalı hediyelerle ölçmeye çalışmaktadır. Annelerin sadece anneler gününde hatırlandığı, sevgililerin sevgilerinin ölçüsünü, aldıkları hediyelerle ölçtüğü bu tip günleri elbette bizler kabul edemeyiz. Bizlerin sevgisinin değeri verdiğimiz emekle ölçülebilir ancak. Bizler bu bilinçle Anneler Günü'nü de sistemin bizlere dayattığı şekliyle değil, devrime nice yiğit oğullar ve kızlar vermiş annelerimizi unuttuğumuzu, yoldaşlarımızın sürdürdükleri davaların sahiplenicileri olduğumuzu göstermek için mahallemizde bulunan şehit ve tutsak annelerini ziyaret ettik. Annelerimize İbrahim Kaypak-

kaya'nın resminin üzerine yine kendisine ait olan “**gider gider nice Koçyiğitler gider/ senin de içinde bir oğlun varsa çok değildir/ ey mavi gök! Ey yağız yer bilesin ki yüreğimiz kabına sığmamakta/ örsle çekik arasında yağrulduk/hıncımız derya gibi kabarmakta**” şiirini yazdığımız kartlarla

birlikte karanfillerimizi evlatları adına, yoldaşlarımız adına sunduk. Bu ziyaretler çerçevesinde şehit yoldaşlarımızdan **Erol Özel, Hatice Dilek**; tutsak yoldaşlarımızdan **Hüseyin Uzundağ, Caner Uluç, Gökhan Oruç, Zeliha Bulut** ve **Cihan Kahraman**'ın annelerine ve 17'lerden **Cemal Çakmak**'ın yakınlarına ulaşabildik. Ziyaretlerimiz sırasında özellikle şehit yoldaşlarımızın aileleriyle diyaloglarımızda duygulu anlar yaşandı. Erol Özel yoldaşımızın babası da bize Erol için yazdığı şiiri hediye olarak okudu. Bu tip ziyaretler bizleri hem davamızın büyüklüğünü göstermemiz açısından hem de ödenen bedellerin boşuna ödenmediğini görmemiz açısından çok önemsenmesi ve sürekliliğinin sağlanması açısından önemlidir. (Gülsuyu Partizan)

Gülsuyu Güzelleştirme Derneği festival düzenledi

Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında yer alan mahallelerden birisi olan **Gülsuyu Mahallesi**'nde, bir takım çalışmalar

yapılıyor. Bunlardan birisi de **11-13 Mayıs** tarihleri arasında **Gülsuyu Güzelleştirme Derneği** tarafından örgütlenen mahalle içi bir festivaldi. Mahallelinin kendi emeği ile bir şeyleri değiştirmesi, mahalleye sahip çıkması gerettiği düşüncesiyle hareket eden Güzelleştirme Derneği bu hedefini gerçekleştirmek için oldukça ciddi adımlar atıyor. 3 yıldır gündemde olan Kentsel Dönüşüm tartışmalarında mahalle halkı oldukça yol kat etti. Mahalle sakinlerinin 3 yıllık çalışmaları sonucunda 6 haftalık çalışma ürünü olan “**Mahallelinin Gözünden Gülsuyu-Gülsuyu Fotoğraf Sergisi**” **11 Mayıs 2007** tarihinde **Nurettin Sözen Parkı**'nda sergilendi. Bu etkinliğin katılımcılarının mahallede yaşayan işçiler, ev kadınları ve öğrencilerle birlikte oluşturulması da önemli bir adımdır. 3 gün boyunca yapılan sergide 1. gün çekilen fotoğrafların sergisi, müzik dinletisi ve film gösterimi yapıldı. 2. gün çekilen fotoğrafların sergisi, **Grup Fırtına, Forum Tiyatro**, söyleşi ve film gösterimi gibi etkinlikler yapılırken, 3. gün, Fotoğraf Festivali'nin oluşmasında büyük katkısı olan **Murat Yaygın**'in konuşması ile başladı. Daha sonra **müzik dinletisi, Kukla gösterimi, Grup Çinko**'nun parçalarına ile halay çeken mahalleli eğlenceli anlar yaşarken, daha sonra yapılan film gösterimi ile festival son buldu. (Kartal)

Akpınar Mahallesi çeteleşmeye karşı yürüyor!

5 Mayıs Pazar günü **Samandıra Belediyesi**'ne bağlı **Akpınar Mahallesi** sakinleri, geçen yıl çeteler tarafından öldürülen **Hüseyin Özcan** isimli genci anarak, çetelere karşı birlik çağrısı yaptı. Akpınar Mahallesi'nde **19 Mayıs 2006** tarihinde çeteler tarafından öldürülen **Hüseyin Özcan** öldürüldüğü yerde anıldı. “**Mahallene sahip çık, çetelerden hesap sor**” yazılı pankart açan Akpınar Mahallesi sakinleri, sloganlar ve alkışlar eşliğinde **Hüseyin Özcan**'ın öldürüldüğü yere gelerek bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. “**Hüse-**

yan Özcan ölümsüzdür”, “Çeteler halka hesap verecek” ve “**Halkımız saflara hesap sormaya**” sloganlarının atıldığı eylemde, Akpınar

nar halkı adına yapılan açıklamada, çeteleşme ve yozlaşmanın sistem tarafından desteklendiği belirtildi. Fuhuş, esrar ticareti ve mafya yapıları içinde devlet kurumlarından insanların yer aldığı ifade edilen açıklamada, “**Özellikle son 5-6 yıldan beri uyuşturucu, fuhuş ve mafyalaşma had safhaya ulaşmıştır. Mahallemizdeki gençlerin uyuşturucu, genç kadınların fuhuş batağına düşmesini engellemek bize bağlı. Eğer birlik olursak verdiğimiz mücadelede başarılı oluruz**” denildi. (Kartal)

Devlet terörüne suç duyurusu

Mahalleyi dolaştıktan sonra mahalle sakinleri ortak hazırlanan sofralarını bizimle paylaşıyorlar. Bir yanda böyle bir paylaşım, sıcaklık ve içtenlik öte yandan yükselen duvarlar... İyi ki sınırın "öteki" yakasındayız diye düşünmeden edemedik.

TKP/ML militanları 8. Konferansı selamlıyor!

Egemen sınıfların emekçilere yönelik bir dizi saldırıyı gerçekleştirdiği ve seçimlerle birlikte konuşmuş düzenlerini yeniden alternatif olarak sunmaya çalıştığı bir dönemden geçiyoruz. **Devletin devrimci ve komünistlere yönelik saldırılarının hız kazandığı bu dönemde 8. Konferansı gerçekleştiren Proletarya Partisi'nin militanları bu başarılarını kitlelere duyurmaya devam ediyor.**

TKP/ML militanları Proletarya Partisi'nin 8. Konferansı selamlamak ve Konferansı geniş kitlelere duyurmak için çeşitli mahallelerde eylemlerine devam ediyor.

"35. kuruluş Yılımızı 8. Konferansımızla Selamlıyoruz? TKP/ML" imzalı afişlemeler **Üsküdar Esatpaşa Mahallesi** ile **Ümraniye Birlik, Çakmak ve Kartal Karlıktepe Mahallelerinde** yapıldı. (H. Merkezi)

Öğrencilerden çadırı protesto

Muğla Üniversitesi'nde Halepçe ve Beyazıt katliamlarını protesto ettikleri ve yeni sınav sistemine karşı rektörlük binası önünde yapılan basın açıklamasına katıldıkları gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan **75 öğrenci için 7 Mayıs Pazartesi** günü bir grup öğrenci kampus içinde çadır kurarak eylem yaptı. Öğrenciler tarafından M kapısı önünde kurulan çadır önünde basın mensuplarına açıklama yapılırken, jandarma eylem yapan öğrencilere müdahale ederek eylemlerine son vermelerini, aksi takdirde Savcılık kararıyla müdahalede bulunacaklarını söylediler. Öğrencilerle jandarma arasında yaşanan tartışmanın ardından öğrenciler 3 temsilci seçerek **Muğla Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Şener Oktik** ile görüşmeye gittiler. Görüşmenin ardından öğrenciler yaklaşık üç saat süren eylemlerine son verdiler. (İzmir)

1 Mayıs'ı kutlamak isteyen işçilere, emekçilere azgınca saldıran ve binlerce kişiyi gözaltına alan İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve İstanbul Valisi hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

9 Mayıs günü saat 13:00'te **Sultanahmet Adliyesi** önünde bir araya gelen **Devrimci 1 Mayıs Platformu, DİSK, TMMOB, TTB ve KESK** yaşanan olayların sorumlusunun Valilik ve Emniyet olduğunu dile getirerek sorumluların yargılanmasını istedi.

Kurumlar adına basın açıklamasını okuyan TTB Başkanı **Gencay Gürsoy**; emekçilere Taksim yasağının 12 Eylül'ün bir devamı, 77 1 Mayıs katliamının Susurluk'un kendisi olduğunu söyledi.

Saldırıdan nasibini alan gazeteciler de hem olayı protesto etmek hem de yaralanan meslektaşlarına destek olmak amacıyla 4 Mayıs'ta bir eylem yaptılar.

Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın çağrısıyla **4 Mayıs** sabahı TGS önünde toplanan **Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve Çağdaş Gazeteciler Derneği** üyeleri polislin 1 Mayıs'taki tutumunu ve **Vali Muammer Güler**'i protesto ettiler. Sık sık "**Vali istifa**", "**Basına uzanan eller kırılınsın**", "**İstanbul'da padişah istemiyoruz**" sloganları atan gazeteciler Valilik binasına kadar yürüdü. Valilik önünde protesto amacıyla kameralarını ve fotoğraf makinelerini yere bırakan ve İstanbul Valisi Muammer Güler, İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu ve İstanbul Emniyet Müdürü Cerrah'i istifaya çağırarak gazeteciler adına basın yayın meslek örgütlerinden birer temsilci Vali Güler'le yaklaşık 30 dakikalık görüşme yaptıktan sonra eylemlerine son verdiler. Yine saldırıya uğrayan gazetecilerden **Alper Turgut**, 4 Mayıs günü İçişleri Bakanı, İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü hakkında suç

duyurusunda bulundu.

Ayrıca birçok ilde yapılan açıklamalarla Taksim'deki devlet terörü kınandı.

* **3 Mayıs** günü **Adana İnönü Parkı**'nda bir araya gelen kurumlar "**Yaşasın 1 Mayıs**" yazılı pankart açarak 1 Mayıs'a yönelik saldırıları protesto etti.

Kitle adına konuşan ATO başkanı **Dr. Osman Küçükosmanoğlu**; '77 katliamının sorumlularının henüz bulunmadığını dile getirerek 1 Mayıs günü hak ve özgürlüklerin askıya alındığını söyledi.

* **Ankara**'da ise **3 Mayıs** günü **Yüksel Caddesi**'nde bir araya gelen sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve ilerici devrimci kurumlar 1 Mayıs'ta yaşanan vahşeti içeren gazete manşetlerini taşıyarak "**Bakan istifa**", "**Faşist vali istifa**" sloganlarını haykırarak Vali Güler ve İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu'nun istifasını istedi.

1 Mayıs terörü protestosu

1 Mayıs kutlamasına saldırarak, eylem sonrası da esnafın ve derneklerin camlarını kıran, halka küfürler ederek terör estiren polislin saldırganlığını teşhir etmek için **1 Mayıs Mahallesi**'nde bir basın açıklaması yapıldı. Sondurak'ta yapılan basın açıklamasına **Partizan, HÖC, ESP, DHP** ve devrimci ve demokrat kurumların yanı sıra polislin saldırganlığına maruz kalan esnaf da katıldı. "**Devlet terörüne son**", "**Vali istifa**", "**Katliamcı polis 1 Mayıs'tan defol**", "**1 Mayıs'ta polis istemiyoruz**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganları atılarak basın açıklaması

okundu.

Açıklamada Valilik'in emekçilere Taksim'i kapatmasının sonucunda İstanbul'un felç olduğuna, devletin gerçek yüzünü polis terörü ile gösterdiğine değinilerek "eylemcilere yapılan saldırı sonucunda, aşırı gaz kullanımı nedeniyle İbrahim Sevindik adlı vatandaş yaşamını yitirmiştir. Emekçi semtlerden Taksim'e gitmek isteyen halk engellenmiş, 1 Mayıs Mahallesi'nde 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen halka polis saldırmıştır" denildi. Basın açıklaması atılan sloganlarla bitirildi.

(1 Mayıs Mahallesi İK okurları)

Mersin'de Taksim saldırıları kınandı

Taksim'deki saldırı Mersin'de 4 Mayıs günü **HÖC, Yurtsever Cephe, Öğrenci Kolektifleri, Halkevleri, İHD VE DİSK**'in örgütlediği ve **İHD** önünden başlayarak **Taşbina** önüne kadar süren yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi. Yürüyüş esnasında "**Yaşasın 1 Mayıs, yaşasın Taksim**", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganları sıkça atıldı ve **Taşbina** önünde basın metni okundu. Basın metninde Taksim'de yapılan saldırılar ve 77 1 Mayıs'ında yapılan katliamlar kınandı.

(Mersin)

Manisa İşçi Derneği 1 Mayıs'ta alanlara çıktı

İşsizliğin her geçen gün çığ gibi büyüdüğü ülkemizde, iş bulabilen insanların örgütlenmelerini engellemek için taşeron firmalar giderek yaygınlaşmaktadır. İş güvencesiz, sigortasız, düşük ücretlerle işçi çalıştıran taşeron şirketler, işçilerin haklarını gasp ediyor.

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde de onlarca fabrikada binlerce işçi çalışmaktadır. Burada kurulan **Manisa İşçi Derneği**'nin (Mİ-DER) çağrısıyla 1 Mayıs günü Manolya Meydanı'nda bir araya gelen işçiler, insanca çalışma koşulları için mücadele çağrısı yaptı. "**İşsizliğe ve yoksulluğa karşı örgütlü mücadeleye**" pankartının açıldığı eylemde sık sık "**Tek ses tek**

yürek taşeron gidecek", "**Manisa işçisi köle olmayacak**" vb. sloganlar atıldı.

Dernek adına açıklama yapan işçi **Sevgi Altıay**, bölgedeki işçilerin haklarını istediklerinde ya işten atıldıklarını ya da tehdit edildiklerini söyledi. Türkiye'nin önemli ve büyük fabrikalarının bulunduğu sanayi bölgesinde yaşanan kurnalsızlıklara yetkililerin hiçbir müdahalede bulunmadıklarını dile getiren Altıay, taşeron firmaların da mantar gibi çoğaldığını belirtti. Yaşanan saldırılara ve hak ihlallerine karşı örgütlü mücadele edilerek karşı konulması gerektiğini söyleyen Altıay, işçilerin ayırım yapmadan bir araya gelerek mücadele etmesi gerektiğini söyledi. (İzmir)

İCi saldırıları kınadı!

İzmir Cezaevi İniyatifi, 1 Mayıs kutlamaları nedeniyle birçok yerde yapılan saldırıları ve F tipi hapishanelerdeki saldırıları kınayan bir açıklama yaptı.

9 Mayıs günü saat 17:30'da yapılan basın açıklamasında, "**İçerde dışarda hücreleri parçala**" pankartı açılırken, "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Baskılar bizi yıldıramaz**", "**Devlet terörüne son**" vb. sloganlar atıldı. Mihriban Karakaya'nın yaptığı açıklamada, 1 Mayıs günü başta İstanbul olmak üzere yapılan saldırılar kınanırken, İstanbul Emniyet Müdürü ve Valisi'nin anti-demokratik uygulamaları teşhir edildi, ayrıca **Sincan ve Bolu F Tipi Hapishanesi**'nde yaşanan saldırılar da protesto edildi. (İzmir)

1 Mayıs Avrupa'da coşkuyla kutlandı

BERLİN

Her yıl olduğu gibi bu yıl da sendikaların düzenlediği yürüyüş saat 10:00'da başladı. Ancak alan saat 9:00'dan itibaren dolmaya başladı. Bizler de **Partizan** okurları olarak yürüyüş alanında yerimizi aldık. Kortejimizin en önüne beş ustanın büyük resimlerinin yer aldığı ve altında Almanca **Proletarya Partisi**'nin isminin yazıldığı büyük pankartı koyduk. **ATİF** pankartı ve **ILPS** bayraklarının da açıldığı yürüyüşte ayrıca, diğer Türkiye devrimci örgütlerde pankartlarını açmışlardı. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş, geçen yıl olduğu gibi yine **Brandenburger-tor**'da yapılan konuşmalarla son buldu.

Mitingin bitiminde bu alandaki gücümüzle **Kreuzberg**'da yapılan şenliklere katıldık ve orada standımızda kitap, bildiri, gazete vb. dağıttık.

Binlerce kişinin katıldığı yürüyüş sosyal ve iktisadi yıkıma karşı yapılan konuşmalarla son buldu.

Öte yandan, **Kreuzberg** semtinde yapılan miting de ise akşam geç saatlerde otonom kesim ile polis arasında taş, sopa vb. ile yaşanan çatışma beklenen aksine fazla genişlemedi. Gözaltılar geçen yıla göre daha fazla oldu. Günler önce Alman basınının büyük olaylar olacak beklentisi ise boş çıktı.

(Berlin İK okurları)

ULM

Yaklaşık 6 aydır yürüyüşlerde yer alan Alman sendikaların yürüyüş kararı alması ve yürüyüşün kitlesel geçmesi olumluydu. Gerek alttan gelen tepkilerden gerekse de biz göçmen Türkiyeli örgütlerin 1 Mayıs'ı ısrarlı bir şekilde savunması onların da alanlara dönmesinde etkili olmuştur.

Toplanma alanında okunan bildirilerin ardından yürüyüş kortejleri yerini aldı. Bizler **Partizan** ve göçmen kitlelerin taleplerini içeren pankartlarımızla ve de İbrahimli kızıl bayraklarımızla kortejdeki yerimizi aldık. Atılan sloganlarla canlı bir ortam yaratmaya çalıştık. Kortejimize katılım genel olarak olumluydu. **AGIF**, **ADHF**, **Anadolu Federasyonu**, Kürdistan'ın Formasyon Derneği, **DGB** ve Alman partileri katıldı.

(Ulm Partizan)

HOLLANDA

Rotterdam 1 Mayıs Komitesi'nin

organize ettiği 1 Mayıs yürüyüşü akşam saat 19:00'da kitlelerin alana gelmesiyle başladı. Alanda toplanan kitleye '1 Mayıs Komitesi' adına bir konuşma yapan arkadaş yürüyüş hakkında kısa bir bilgi verdikten sonra, kortejler halinde miting alanına doğru harekete geçildi. Yürüyüşe **TKP/ML**, **MLKP**, **DHKP/C**, **MKP** ve **PKK** gibi devrimci örgütlerin yanısıra **HTİF**, **YDG**, **YENİ-KADIN** gibi demokratik kitle örgütleri de katılım sağladı. Yürüyüşün tek kadın örgütü **YENİ KADIN**'in bu yıl kendi pankartı ve korteji ile katılımı ilgiyle karşılandı. **YDG** ise bu yıl emperyalist savaş karşıtlığını dile getiren Iraklı tutsakların kostümlerinden oluşan korteji ile ilgi topladı. **HTİF**, **YDG** ve **YENİ KADIN** kortejleri ile canlı bir görünüm sergileyen yürüyüşte, sık sık sloganlar atıldı. Hollanda'da hemen hemen hiçbir yerli demokratik kurum ya da kuruluşun 1 Mayıs etkinliği için sokakları seçmemeyi kendine kültür edindiği bir süreçte, 1000 kişilik bir katılım ile sokaklara inen kitlelerin bu duruşu nitelik açısından önemlidir.

Yürüyüş esnasında **FED-KOM** korteji karşısından faşist bir gencin tepki göstermesi üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Bu esnada **HTİF** ve diğer kurumların durarak, **FED-KOM**'lu kitle ile birlikte "**Kürdistan faşizme mezar olacak**" sloganını atması olumluydu.

Miting alanına gelindiğinde, geçmiş yıllardan farklı olarak hazırlanan sahne ile birlikte komitenin hazırlanmış olduğu bölüme geçildi. Marşlar eşliğinde halayların çekildiği eylem, akşam saat 21:30'da sona erdi.

PARİS

Bu yılki 1 Mayıs Paris'te, işçi sınıfına yönelik faşizan baskılar, göçmenlere yönelik ırkçı yasaların ve bunların bağlamında şekillenen cumhurbaşkanlığı seçimlerinin gündemi ile birlikte coşkulu bir şekilde geçti. Biz de bu yıl, her yıl olduğu gibi kurulan ortak devrimci **1 Mayıs Platformu**'nun bileşeni-ne tabi olarak, meydanda **TKP/ML** taraftarları olarak hazır bulunduk. Saat 14.00'de **Republique** (Cumhuriyet) Meydanı'nda

başlayacak yürüyüş için saat 10.00'da meydana buluştuk. Devrimci marş ve müzik yayınına başladık. Türkiyelilerin yoğun katılımının gözlemlendiği bu yılki 1 Mayıs, meydana çekilen halaylarla başladı. Saat 15.00'de marşlar ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe başladık. Yaklaşık iki yüz kişinin katıldığı **TKP/ML** korteji, "**İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiye**", "**1 Mayıs kızdır kızıl kalacak**", "**Yaşasın 1 Mayıs**" ve Fransa'daki siyasal olaylara değinen sloganlarla gur ve coşkulu bir şekilde attı.

TKP/ML SB imzalı 1 Mayıs bildirisinin okunduğu yürüyüş saat 18.00'de Nation (Ulus) Meydanı'nda sona erdi.

(Paris TKP/ML taraftarları)

NANCY

Fransa'nın **Nancy** şehrinde düzenlenen 1 Mayıs etkinliğine yaklaşık iki bin kişi katıldı. Fransız kurumların yanı sıra Türkiyeli devrimci örgütler de pankartlarıyla katıldılar. **DHKC**, **MLKP**, **KP-İÖ** ve Komünist Birliğin yanısıra **TKP/ML** taraftarları da yürüyüşte yerlerini aldılar. **Partizan** imzalı ve "**Yaşasın 1 Mayıs**" yazılı pankartın açıldığı yürüyüşte ayrıca **TKP/ML** taraftarları sık sık "**Yaşasın 1 Mayıs**", "**İbo yaşıyor, TIKKO savaşıyor**", "**Kahrolsun faşizm**" gibi sloganlar attılar. Ayrıca **TKP/ML-YDK** bildirisini de Fransızcaya çevirilerek dağıttı. Yürüyüşün bitiş yerinde halaylar çekildi ve ardından 1 Mayıs etkinliği sona erdi.

SAINT-BRIEUC

Fransa'nın **Saint-Brieuc** şehrinde yaklaşık 700 kişinin katıldığı 1 Mayıs etkinliği, Valilik'in önünde başladı. Eylemde **FDHF**, **FGİF**, **FTİF**, **HÖC** ve **Kürt Komitesi** bir platform olarak yer aldılar. Platformun yanısıra etkinliğe **TKİP** ve **KP-İÖ**'de katıldı. Yapılan saygı duruşu ve gündemle ilgili okunan bildirinin ardından başlayan yürüyüşte platform kitlesiyle birlikte Fransızca, Türkçe ve Kürtçe "**Yaşasın 1 Mayıs**" yazan pankartın arkasında yürüdü. Kortejde "**Yaşasın emekçilerin enternasyonal günü**", "**Yaşasın kızıl 1 Mayıs**", "**Emperyalizm halkların düşmanıdır**" gibi platform bileşenleri imzalı dövizler taşındı. "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "**Yaşasın 1 Mayıs**", "**Yaşasın halkların kardeşliği**" vb. sloganların yanısıra Fransızca ve Türkçe birçok slogan da atıldı.

TKP/ML taraftarları da taşıdıkları kızıl bayraklarla yürüyüşteydiler. **TKP/ML-YDK** bildirisinin dağıtıldığı yürüyüşte "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "**Yaşasın Partimiz TKP/ML**" gibi sloganlar da atıldı. Yürüyüşün bitiş yerinde çekilen halayların ardından 1 Mayıs etkinliği sona erdi.

YUNANİSTAN

Bu yıl, Yunanistan'da kutlanan 1 Mayıs'ın temel sloganı "**Paralarımızı Geri Verin**"

oldu. İşçi ve emekçilerden yapılan kesintiler, fonlardan çalınarak borsa şirketlerine peşkeş çekilmişti. Yaklaşık iki aydır bu skandalın çalkalanan ülke, her gün yeni bulguların ortaya çıkmasıyla hırsızlığın boyutu da genişlemekte. Bugüne kadar yaklaşık 4 Milyar Euro'nun çalındığı olay sonunda oluşan tepkilere daha fazla dayanamayan hükümet, hırsızlığın baş aktörlerinden biri olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nı görevden almak zorunda kalmıştı. Fakat bu girişimde tepkileri durduramadı, çünkü hükümetin siyasi sorumluluktan kaçması ve skandala karışmış olan Ekonomi Bakanı ve Yardımcısını hala görevde tutması rahatsızlığı arttırmaya devam ettirmekte. Emekçilerin paralarının çalınması yanında, yaşanan sosyal hak gaspları, işsizlik gündemleriyle başta Atina olmak üzere ülkenin pek çok şehrinde kitleler alanlara çıkarak 1 Mayıs'ı kutladılar. Atina'da yapılan etkinlikler geçen yıl olduğu gibi bu yılda üç ayrı noktada yapılan mitinglerle başladı. **YKP(M-L)**'nin ve devrimci örgütlerin içinde yer aldığı "**Sınıfsal 1 Mayıs İçin Girişim**" **Omonya Meydanı**'nda toplandı. **İşçi ve memur konfederasyonları** ile birlikte **Sosyal Forum** ve diğer örgütler de **Pedios Arios Meydanı**'nda toplandılar. Diğer toplanma alanı ise Sindagma Meydanı oldu, burada **YKP**'nin sendikal örgütlenmesi **PAME** bir miting düzenledi. **Omonya**'daki mitingde yapılan konuşmaların esasını çalınan emekçi paraları, hak gasplarına karşı sınıf mücadelesinin yükseltilmesi ve sendikalarda hakim olan sınıf karşıtı anlayışlara karşı mücadele oluşturdu. Bu yılki 1 Mayıs'ın dikkat çeken noktası ise sendikaların katılımının yok denecek kadar az olması oldu. Posta ve eğitim emekçileri sendikalarının belli oranda katılım sağlarken, mitinglerin esas kitlelerini çeşitli örgütler oluşturdu. **Sindagma**'da toplanan **PAME**, **ABD** büyükelçiliğine yürürken, devrimci örgütlerin oluşturduğu platform ve sendikalar meclise yürüdüler. Eylemlere öğrenciler de kitlesel katılım sağlayarak emekçilere destek verdiler.

İşçi ve memur konfederasyonları **GSEE** ve **ADEDİ**, emekçilerin çalınan paralarının geri getirilmesi ve sosyal haklara karşı yapılan saldırılara karşı 15 Mayıs'ta genel greve gidecekler.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Seçimler Sarkozy'nin zaferi değil, sahte "sol"un yenilgisidir!

Fransa'daki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oyların % 53'ünü alan Nicolas Sarkozy böylece Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı oldu. Sarkozy'nin Cumhurbaşkanlığıyla birlikte, MEDEF de (Kapitalistlerin/ Patronların Birliği) iktidara gelmiş oldu. Bunun anlamı ise en basitinden, zenginlerin vergilerinde düşüş, kamuda yeni özelleştirmeler, sosyal ve demokratik haklara dönük daha fazla saldırı, grev vb. eylem hakkının emekçilerin elinden alınması çabalarında artış vs. yaptırımlar.

Fransa'daki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oyların % 53'ünü alan **Nicolas Sarkozy** böylece Fransa'nın yeni Cumhurbaşkanı oldu. Sarkozy'nin Cumhurbaşkanlığıyla birlikte, **MEDEF** de (Kapitalistlerin/ Patronların Birliği) iktidara gelmiş oldu. Bunun anlamı ise en basitinden, zenginlerin vergilerinde düşüş, kamuda yeni özelleştirmeler, sosyal ve demokratik haklara dönük daha fazla saldırı, grev vb. eylem hakkının emekçilerin elinden alınması çabalarında artış vs. yaptırımlar.

Sosyal demokratların adayı olan sosyalist söylemli Royal karşısında oyların % 53'ünü alarak cumhurbaşkanı seçilen **Sarkozy İçişleri Bakanı olduğu dönemde, özellikle de, banliyölerdeki göçmen gençlerin isyanı örneğinde de görüldüğü gibi, göçmenlere dönük saldırıların mimarı olarak bilinmektedir. Faşist kimliğiyle öne çıkan Sarkozy, cumhurbaşkanı seçilmesiyle birlikte ülkenin iç ve dış işlerinde de belirleyici bir pozisyona gelmiş bulunuyor.** Çünkü Fransa'da doğrudan halk oylamasıyla seçilen Cumhurbaşkanının birçok yetkisi bulunmakta: Parlamento oturumlarını yönetmek ve böylece günlük politikalarda belirleyici olmak. Ayrıca dış ve güvenlik politikalarında da yetkili kişi olan cumhurbaşkanı, ordunun da başkomutanı sayılıyor ve atom silahları da dahil, her türden silahın kullanılması iznini verebilme yetkisine sahip oluyor.

Kısacası, **Sarkozy'nin cumhurbaş-**

kanlığına gelmesi, Fransız tekellerinin planlarını hayata geçirmeyi kolaylaştırırken, halk düşmanı politikaların daha da yoğunluk kazanacağını göstermekte.

Bugüne kadarki pratiğiyle, hem içerde hem de dışarıda, gerici rotasını sürdüren Sarkozy, **işçi emekçilere dönük hak gasplarında da yine bugüne kadar başrolü oynayanlardan biriydi.** Haftalık çalışma saatlerini 35 saatin üzerine çıkarmaya dönük çabalarının yanı sıra, 2005 yılında yapılan referandumda ret edilen AB-Anayasasını da yürürlüğe sokma çabası içinde olanların başında geliyor. Şu an elinde bulundurduğu yetkilerle, bu anayasının parlamentoda onaylanmasının yeterli olmasını sağlayabileceği ve böylelikle AB emperyalizmini daha da güçlendirebileceği söyleniyor.

Fransız halkının büyük bir bölümünün tepki duyduğu Sarkozy ayrıca önümüzdeki sürecin sınıf ayrışmalarını keskinleştireceğini ve bunun da daha güçlü ayaklanmaları beraberinde getirebileceği gerçekliğini gördüğü için, ısrarla "tüm Fransızların Başkanı" olduğu söylemini dillendirmekte.

Faşist Sarkozy'nin cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazanması, iki yıl önce AB Anayasasına ret oyu verilen Fransa içinde olduğu kadar, tüm Avrupa'da da ciddi bir şok etkisi yarattı.

Seçimler, sahte "sol"un iflasıdır

Peki seçimleri kazanır kazanmaz ABD ile ilişkilerin bundan böyle daha iyi olacağı mesajı vererek, ABD emperyalizminin saldırganlık politikalarına yedekleneceği mesajını veren Sarkozy, nasıl oldu da 19 milyon oyu alabildi ve seçimlerin galibi oldu?

Bu sorunun cevabı, sosyalist partiye ve medyaya bakılırsa çok açık: Esas suçlu seçmenler! Çünkü sağa kaymışlar!

Bu değerlendirme çok açıktır ki toplumsal gerçekliğin çok uzağında kalmakta. Bu değerlendirme her şeyden önce seçim sonuçlarının ardında kalan derin sosyal çelişkileri görmezden geliyor. Değerlendirmenin merkezine konulan seçmen, ağırlıklı olarak orta sınıfı oluşturmaktadır. Ve Fran-

sa'daki orta sınıfta, başka ülkelerde de olduğu gibi bir bölünme ve değişgenlik yaşanmakta. **"Küreselleşme"** süreciyle birlikte, bunların bir kısmı sınıf atarken, diğer bir bölümü proleterleşti. Küçük burjuva sınıfa ait olan zanaatkâr, köylü ve küçük işletmeci, bugün bir işçi gibi, ancak günlük yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Aynı şey şehirlerdeki orta tabakalar açısından da geçerli. Üniversiteden mezun olmanın, kariyer ve iyi bir maaş anlamına geldiği dönemler çoktan geride kaldı.

Ancak bu sosyal karşıtlıklar resmi politikada ifadesini bulmamakta. İşçilerden ve gençlikten oluşan geniş tabakalar radikalleşip, sosyal çarpıklıklara karşı dururlarken, sosyalist parti ve onun ittifak içinde olduğu partiler bu kesimin eylemlerini sabotaj ettiler, hayal kırıklığı ve umutsuzluk yaydılar. Böylece Sarkozy'nin de önünü açtılar ve böylece O'nu iktidara taşıdılar.

Sosyalist söylemlerle seçime giren Sosyalist Parti, özde hiçbir zaman sosyalist olmamış ve mevcut sistem içinde bir takım iyileştirmeleri savunan, reformist-burjuva bir parti olma özelliğini korumuştur.

Royal'ın seçim kampanyası aynı zamanda Sosyalist Parti'nin yenilgisinin dibe vuruşudur. Royal ulusal kimliğin öne çıkması veya genç suçlulara yaptırımlar noktasındaki söylemlerinde, adeta Sarkozy ile yarış halinde olmuştur. Her iki cümlesinden birine **"ben Fransa'nın kendine güvenen bir ülke olmasını istiyorum"** ya da **"Ben yarının Fransa'sını yaratmak için her dönemden bir şeyler almak istiyorum"** diyerek, "ben"i öne çıkararak başlamış ve bu **"arzularını"** nasıl yerine getireceğini somut olarak koyamayan bir tarz sergilemiştir. Kısacası, kitleler açısından inandırıcı bir duruş sergileyememiştir.

Royal'ın inandırıcılıktan çok uzak olduğunu ise, seçimlere katılan 36 milyon seçmenin her iki adaya da oy vermemesinde görebilmek mümkün. Sarkozy'e oy verenlere gelince, programının içeriği halka çok çekici gelmeseyse de, en azından kendi cephesinden somut vaatlerde bulunuyor. Seçimlerin sonucu, deyim yerindeyse, ağırları son bulmayan hastanın, cerrahı pansumancıya tercih etmesine benziyor.

Fransa'da doğrudan halk oylamasıyla seçilen Cumhurbaşkanının birçok yetkisi bulunmakta: Parlamento oturumlarını yönetmek ve böylece günlük politikalarda belirleyici olmak. Ayrıca dış ve güvenlik politikalarında da yetkili kişi olan cumhurbaşkanı, ordunun da başkomutanı sayılıyor ve atom silahları da dahil, her türden silahın kullanılması iznini verebilme yetkisine sahip oluyor.

Bir yanda politik gelişmelere müdahale etme çabasını açıkça gösteren geniş yığınlar, diğer tarafta ise, ikisi de sağ burjuva programa sahip olan iki aday sözkonusuyken seçmenler ikisi arasında bir tercih yapmaya zorlanmıştır. Fransa'daki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yaşanan tamamen budur.

İki burjuva programdan biri arasında tercih yapmak

Seçim sonuçlarına bakıldığında, Sarkozy'nin işçilerden en az Royal kadar oy aldığı görülüyor. Özellikle de özel sektör çalışanlarından aldığı oyların oranı Royal'ın bu kesimden aldığı oylardan çok fazla. Ayrıca 25-34 yaş arası seçmenlerin ve 70 yaş üzeri emeklilerle, serbest meslek sahiplerinin çoğunluğunun oylarını da yine Sarkozy almış. Royal'ın daha fazla oy aldığı kesimi ise, 24 yaşın altındakiler ve işsizler oluşturuyor.

Peki, Sarkozy'nin işçilerden ve genç seçmenden fazla sayıda oy alması, onun programının doğruluğunu ve üstünlüğünü mü gösteriyor? Tabii ki değil ve böyle bir değerlendirmeye girmek- en azından bizler açısından- saçmalığın da ötesinde bir durum ortaya çıkarır. En doğru değerlendirme, **seçimlerin esaslı toplumsal çelişkiler üzerinden yükseldiğidir. Sonucu belirleyen de bu çelişkiler olmuştur.** Bir yanda politik gelişmelere müdahale etme çabasını açıkça gösteren geniş yığınlar, diğer tarafta ise, ikisi de sağ burjuva programa sahip olan iki aday sözkonusuyken seçmenler ikisi arasında bir tercih yapmaya zorlanmıştır. Fransa'daki cumhurbaşkanlığı seçimlerinde yaşanan tamamen budur.

Ancak resmi "sol"un iflasi tehlikeli bir durum yaratmıştır. Sarkozy ile birlikte Vichy döneminden beri en sağcı politikacı iktidara taşınmıştır. Ve Sarkozy'nin emekçi yığınlara dönük tehditlerini yerine getireceğinden hiç şüphe yoktur. Bunu sadece kendi duruşu nedeniyle değil, aynı zamanda işveren örgütlerinin ve uluslararası sermayenin yoğun baskılarıyla yapacaktır.

Sarkozy'nin istemlerini yerine getireceğinden emin olan iş ve sermaye çevreleri ise, "seçim yorgunluğunu" atması için haftalığı 193 bin Euro olan lüks bir yatı hizmetine sunarak O'nu ödüllendirmede gecikmediler.

Sarkozy seçimlerden hemen birkaç gün sonra, halk tarafından ret edilen AB anayasasının kabulüne ilişkin prosedürü, referandumla gerek duyulmayacak biçimde ye-

niden formüle edeceğini açıkladı bile. 17 Mayıs'ta büyük bir ihtimalle eski Çalışma Bakanı **François Fillon**'un Başbakanlığa atayacak. Fillon'un Çalışma Bakanı olduğu dönemde, 4 yıl önce, gerçekleştirilen bir emeklilik reformuyla kamuda çalışan milyonlarca insanın iş güvencesi ortadan kalkmıştı.

Sarkozy'nin seçim kampanyasını yöneten **Claude Gueant**'in de teyit ettiğine göre, kabineye "sol" bir aday almayı da düşünüyormuş. Eğer bu gerçekleşirse, böylelikle Sarkozy'nin işçi sınıfına dönük daha büyük bir hızla gerçekleştireceği saldırılarına Sosyalist Parti de doğrudan ortak olacak.

Seçimlerde Royal'ı destekleyen Devrimci Komünist Ligi (LCR) ve Lutte Ouvrière (LO) gibi küçük burjuva partilere gelince, sanki daha dün Royal'ı destekleyenler onlar değilmiş gibi, ikiyüzlülükle taraftarlarını "başınızı dik tutun; Royal iktidara gelseydi belki bir takım iyileştirmeler olacaktı, ama bizim mücadelemiz yine sürecekti. Sarkozy'nin gelmesi bir şey değiştirmede, mücadelemiz yine aynen sürecektir" söylemleriyle "teselli etmeye" çalışıyorlar.

Son sözü

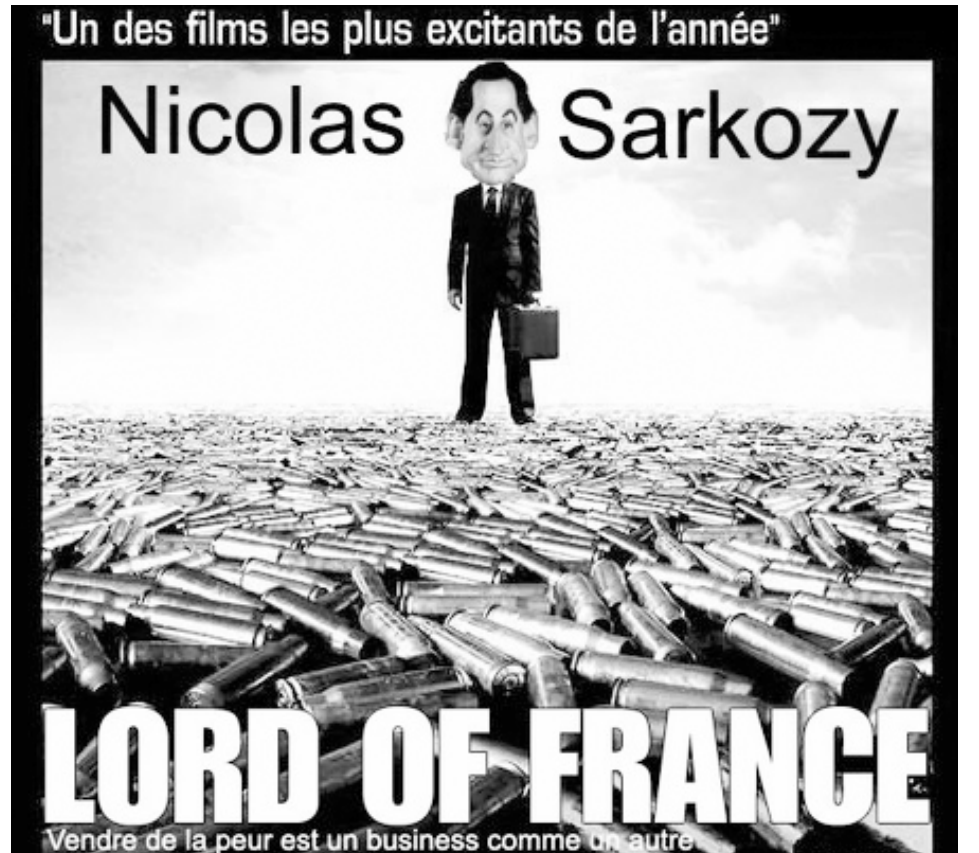
emekçi yığınlar söyleyecek

Onlar taraftarlarını bu söylemlerle aldatmaya devam ederken, Sarkozy'nin seçim zaferi Fransa'da geniş yığınların sokağa dökülmesini de beraberinde getirdi. Özellikle de gençlik hareketi tıpkı geçtiğimiz yıl olduğu gibi, "Faşist Sarkozy" sloganları eşliğinde, Fransa kentlerini yangın yerine çevirmede gecikmedi. Seçimlerin ardından gelen 4 gün içerisinde, yüzlerce kişinin gözaltına alınmasına, 140 kişinin tutuklanmasına ve önceki eylemlerden daha sert önlemler alan polisle şiddetli çatışmalar yaşanmasına rağmen, eylemciler 2 bine yakın araç ateşe vererek, faşist Sarkozy'ye "huzur" vermeyeceklerini ilan ettiler ve etmeye devam ediyorlar. Yine üniversite gençliği aldığı bir dizi boykot vd. eylem kararlarını hayata geçirmenin hazırlığını yapıyor.

Emek örgütleri de yine harekete geçmede gecikmeyerek, Sarkozy'nin hayata

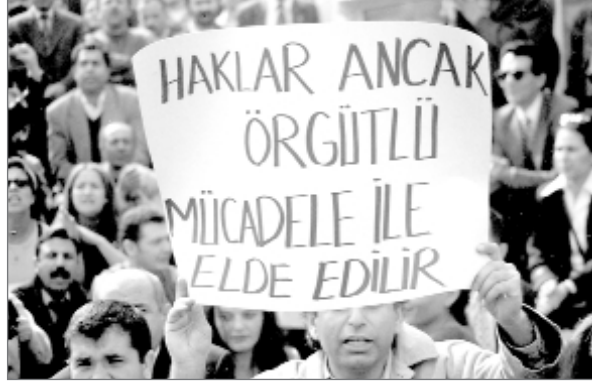
geçirmede tereddüt etmeyeceği sosyal yıkım politikalarına karşı eylemler geliştirmek, ileriki dönemde nasıl bir strateji izleyeceklerini belirleyeceklerini netleştirmek üzere acil gündemli toplantılar almaya başladılar bile. Çünkü **Sarkozy, seçim kampanyasında, öteden beri savunduğu, 35 saatlik çalışma süresinin artırılması, memur sayısının azaltılması ve grev yasasının işçiler aleyhine yeniden düzenlenmesini açıkça savunmuş ve iktidara geldiğinde bu yönlü bir ekonomi paketini vakit geçirmeden hayata geçireceğini açıkça savunmuştu.** Fransız işçi sendikaları 10-17 Haziran'da yapılacak olan seçimlerden sonra hayata geçirilmesi büyük olasılık olan ve yeni bir saldırı dalgası anlamına gelen "ekonomik reform" paketini, ülke çapında gerçekleştirilmesi planlanan eylemlerle karşılamaya hazırlanıyorlar. **Öyle görünüyor ki, Fransa'da 17 Haziran'da yapılacak olan genel seçimlere, başta gençlik olmak üzere, emekçi yığınların yaktığı ateşin sıcaklığında girilecek ve son sözü er geç emekçi yığınlar söyleyecek!**

Seçimlerin ardından gelen 4 gün içerisinde, yüzlerce kişinin gözaltına alınmasına, 140 kişinin tutuklanmasına ve önceki eylemlerden daha sert önlemler alan polisle şiddetli çatışmalar yaşanmasına rağmen, eylemciler 2 bine yakın araç ateşe vererek, faşist Sarkozy'ye "huzur" vermeyeceklerini ilan ettiler ve etmeye devam ediyorlar.

İşçi sınıfı içinde yürütülecek faaliyette araştırma ve incelemenin önemi

Bilimsel düşünme tarzını yeterince içselleştirmemiş bir örgütlenme, yolunu ancak el yordamıyla bulmaya çalışır. Bilimsel olmayan bir düşünme ve çalışma tarzı sınıfsallığı yakalayamaz ve sınıfla bütünleşemez. Bilimsel verilerden beslenmeyen bir politika gerçeklikte bir güç haline dönüşemez. Bundan kaynaklı politikalarımız, çalışmalarımız bilimsellikten beslenmelidir. Araştırma inceleme çalışması yapmayan bir kişi ya da örgütlülüğün gerçeği, bu anlamda bilimsel olanı yakalaması mümkün olmaz/olmamaktadır. Bunun içindir ki, araştırma inceleme çalışmasına hız vermemiz ve bunun sürekliliğini sağlamamız zorunludur. Bu çerçevede araştırma inceleme çalışmaları iki yönlü olmalıdır: **Birincisi;** Marksizm-Leninizm-Maoizm'in teorik ve siyasal yaklaşımlarını bilince çıkarmak için araştırma ve inceleme, **ikincisi ise;** bu teorik ve siyasal yaklaşımların pratikte ortaya konmasını sağlayacak tarzda, faaliyet yürüttüğümüz alanların, ülke sorunlarının araştırılması ve incelenmesi gerekmektedir. İkisini bütünleştirdiğimiz oranda faaliyetimiz ileri taşınır, genel anlamda çalışmalarımızda bir canlanma olur.

İşçi sınıfı ve diğer emekçilerin içinde buldukları koşulların ayrıntılı bir şekilde açığa çıkarılması, faaliyetimizin üzerinde yükseleceği temellerin kavranmasını getirecektir. Genel yaklaşımlar işçi ve emekçileri anlamayı ve örgütlenme çalışmalarının verimli olmasını engellemektedir. Genel aşırılık özeli açığa çıkarmak için araştırma ve inceleme çalışmalarına ağırlık verilmesi son derece zorunludur. İşçi ve emekçilere yönelik saldırı furyası (özelleştirme, işten atma, taşeronlaştırma, esnek üretim ve esnek çalışma, örgütsüzleştirme vb.) devam etmektedir. Bunların her birinin işçi ve emekçi kitlelerini nasıl etkilediğini açığa çıkarmak ve bunun üzer-

inden politikalar oluşturmak görevimizdir. Bu saldırıların iş yerlerine hangi biçimlerde yansıdığını somut verilerle ortaya koymak, politikanın şekillenmesinde önemli bir yere sahiptir.

İzleyen değil, müdahale eden olmalıyız

Araştırma inceleme çalışmalarında, bununla birlikte işyerleri ve iş kollarında yaşanan sorunlara ilişkin çok büyük bilgi yetersizliklerimiz olduğu açıktır. Öyle ki, faaliyet yürüttüğümüz işçi ve emekçilerin genel gündemini dahi takip etmekte yetersizlikler yaşamaktayız. Geniş emekçi kitlelerin taleplerini yakalamak, onların geliştirdiği somut sorunların izleyicisi olmak yerine, müdahale eden olmak durumundayız.

Elbette bir eylemde haberli olmakla, bu eylemlere katılmakla, bizim açımızdan sorun çözülmüş değildir. Burada araştırma inceleme çalışmaları

çalışmalarından bahsediyoruz. Genel olarak egemen sınıfların işçi ve emekçilere karşı yürüttüğü saldırı politikalarının alanlarda nasıl hayata geçtiğinin, işçi ve emekçilerin yaşadıkları sıkıntıların, işkollarının özel sorunlarının açığa çıkarılmasının, bizim yapacağımız araştırma-inceleme çalışmalarına bağlı olduğunu kavramalıyız.

Doğru politikalar ancak somut durumun en doğru biçimde kavranması üzerinden oluşturulur. Somut durum yeterli oranda kavranmadığında, oluşturulacak politika, yüzeysel ve çarpık olacaktır. Yüzeysel ve çarpık politikalar üzerinden yükselecek faaliyet ise, işçi ve emekçileri kucaklamaktan uzak olacaktır. Yaşadığımız en büyük problemlerden birisi budur. Bunun için diğer bir deyişle, doğru politika oluşturmak ve kitleleri kucaklamak için onların içine girmek ve yaşadıkları sorunları anlamak önemlidir. Araştırma-inceleme derken sadece yazıların okunması-incelemekten bahsetmiyoruz. Bu yeterli bir çalışma olmaz. **Ayrıntıları açığa çıkarmak son derece önemlidir.** Bir organize sanayi bölgesinde, bir serbest bölgede veya tekstil sektöründe ya da herhangi bir iş kolunda ne yaşandığını, işçi ve emekçilerin gündemini, sorununu öğrenmemiz için, onlarla konuşmamız, üretimin nasıl gerçekleştiğini, işin zorluk derecesini, çalışma sürelerini, ücretlerini, sendikaların olup olmadığını daha önce sendika çalışması yapıp yapılmadığını, işçilerin örgütlenmeye nasıl baktığını, çalışanların hangi yaş grubunda yoğunlaştığını vb. öğrenmemiz, ancak bu alanların içine girmekle ya da bu alanlarda çalışan işçilerle yoğun bir diyalog geliştirmemizle mümkün olur. Bunun da ötesinde patronların kâr marjlarını, yurt içine mi yurt dışına mı pazarladıklarını, taşeron firma olup olmadığı gibi iş yerine ait birçok bilginin öğrenilmesi, ortaya konulacak politikanın niteliğini etkileyecektir. Bunun için araştırma inceleme çalışmaları yürütmek bir zorunluluktur. Faaliyetçilerin sadece işyeri veya sadece faaliyet alanlarıyla ilgili araştırma-inceleme çalışması yapması tabii ki yeterli değildir. **Bunlarla birlikte Proletarya Partisi'nin işçi sınıfına yönelik politikalarını vb. kapsayacak tarzda teorik alt yapılarını güçlendirmeleri zorunludur. Teorik alt yapısı güçlü olmayan bir faaliyetçinin doğru politik sonuçlar çıkarması mümkün olmaz.** Bundan kaynaklıdır ki, saydığımız çalışmalar iç içe yürütmeleri, önümüzdeki dönemde yürüteceğimiz faaliyetin en verimli tarzda geçmesini sağlayacaktır.

Elbette araştırma-inceleme çalışmalarının kolektife mal edilmesi de önemli ve son derece gereklidir. Aksi takdirde yapılan çalışmanın lokal kalması gibi bir sonuç doğurur ki bugün için istediğimiz bu değildir. **Kolektif bilincinin oluşturulması ve geliştirilmesi, açıktır ki, ancak yaptığımız çalışmaların yazılı raporlar vb. şeklinde kolektife sunulmasıyla gerçekleşecektir.** Bu konuda yetersizliklerimizin boyutu çok büyüktür. En basitinden yaptığımız bazı çalışmalarını dahi yayınlarımıza yansıtma gibi kolay bir işi bile yerine getirmekte yetersiz, olduğumuz acı bir gerçektir. Bu yetersizliğimizi çalışmalarımızı yayınlara yansıtılmamak gibi dar bir yaklaşıma sığdırmayarak ele almak gerekir. Bugünden itibaren atacağımız adımlarla, devrimci görevlerimizi yerine getirmenin taşlarını döşemiş oluruz. Bunu yapabilecek potansiyelin olduğu açıktır. **Daha ileriye hedefleyerek atacağımız adımlar içinde bulunduğumuz durumdan sıyrılmamızı sağlayacaktır.**

İşçi ve emekçileri kitlesel örgütlenme biçimleri: sendikalar, dernekler, işyeri komiteleri

İşçi ve emekçileri örgütlemenin çeşitli araçları vardır. Bu araçların niteliği farklılıklar gösterir. Proletarya Partisi işçi ve emekçileri örgütlemek için bir araçtır, ancak işçilerin bilinç düzeyinin geriliği bunların hepsinin partide örgütlenmesine engeldir. Bundan kaynaklı, işçi ve emekçilerin bilinçlerini geliştirmek için düzeyi daha geri olan örgütlenmeler kullanılmalıdır. Bu örgütlenmeler bir yandan işçilerin yaşadıkları sorunların çözümünde kullanılacak, diğer taraftan da onları Proletarya Partisi'nin politikalarına yakınlaştırmak için kullanılacak araçlardır.

Bunlar içinde en önemlisi sendikalar-**dır.** Sendikalar işçi ve emekçilerin sınıf örgütleri olarak bilinmektedir. Ülkemizdeki sendikaların durumunda önemli bir gerilik olduğu açıktır. Buna karşın çalışmalarımızda işçilerin sendikalarda örgütlenmesi yönlü propaganda yapmamız yerindedir. Son yıllarda işçi-emekçi yığınlarında dönük artan saldırıların başında sendika-

sızlaştırma saldırısı gelmektedir. Ve bu yönlü yoğun bir propaganda yapılmaktadır. Emekçi yığınların örgütlenmesinin önünü kesmeye ya da var olan örgütlülüklerini dağıtmaya dönük olan bu ciddi saldırıları tersine çevirmek, sendikalaşmanın önemini kitlelere kavratmakla mümkün olacaktır. İşçi ve emekçiler içindeki faaliyetimizde sendikalaşmaya özel vurgu yapmamız yerinde olacaktır. **Sendikaların içinde faaliyet yürüten yoldaşlarımız ise, sınıf sendikacılığı anlayışının sendikalarda hakim anlayış olması yönlü mücadele yürütmelidir.** Bu anlamda iki yönlü bir görev vardır: Bunlardan ilki, sendikaların şu an içinde bulunduğu durum ne olursa olsun, diğer bir deyişle, bugün sendikalarda gerici, işbirlikçi reformist sendikal anlayış hakim olsa da, işçileri sendikal mücadeleye katma yönlü, yoğun bir çaba içine girmek zorunda olduğumuzdur. İkinci görevimiz ise, faaliyet yürüttüğümüz iş kollarında örgütlü olan sendikalarda, sınıf sendikacılığı anlayışının hakim olması yönlü çalışmalar yürütmektir.

Sendikaların olmadığı ve oluşma koşullarının da zor olduğu işkollarında ise dernek örgütlenme çalışması yürütülmelidir. Dernekler, işçi sınıfını ve diğer emekçileri örgütlemenin yanısıra, işçilerde sınıf bilinci yaratma, onların dayanışma kültürünü geliştirme vb. fonksiyonları yerine getirme gibi bir işleve de sahiptirler. Dernekler esas itibarıyla geniş kitleleri kapsadığı oranda belirttiğimiz misyonu yerine getirebilirler. **Dernekten kastettiğimiz, örgütlülüğün "işlerini" yerine getirmek için açtığımız bir kurum değildir. Bunlar, işçilerin sorunlarına çözüm arayışı içinde, onlara birlik, dayanışma ve mücadele bilincini kazandırmak için oluşturulmalıdır. Bu kurumları tersi bir ele alış, amaca ulaşmamızı da imkânsızlaştıracaktır.** Buna dikkat edilmelidir. Dernek bir sektörü kapsayacak tarzda olabilir. Örneğin tekstil işçilerini ya da bir bölgeyi kapsayacak tarzda da olabilir. Mesela, "**Sincan Organize Sanayi Bölgesi İşçileri Derneği**" gibi.

Bunların dışında tek tek iş yerlerinde veya organize sanayi bölgelerinde işyeri komiteleri tarzında örgütlenmeler oluşturarak da işçileri örgütleyecek araçlar yaratılabilir. İşyeri komiteleri işçilerin sorunlarını anlama, kavrama ve bu sorunları çözme yönünde bir misyonu yerine getirebilir. Burada işyeri komitelerinin sadece örgütümüze sempati duyan kişilerden oluşturulması gibi bir sonuç çıkarılmamalıdır. Bu komitelere, burada görev almak isteyen her işçi-emekçi girebilmeli. Koşulların uygun olduğu yerlerde, yani belli bir meşruluk kazanmış yerlerde, komitelerin oluşması seçimlerle olmalı. Ancak çalışmanın yeni başladığı yerlerde, bu komiteler ileri çıkan işçilerle oluşturulmalıdır.

Bu araçların hepsi kitlesel örgütlenmeler yaratmak için önerilen araçlardır. Buralarda politikalarımızı benimsemeyenlerin dışlanması yaklaşımı, kitlesel örgütlenme yaratmayı engeller. Süreçte olabildiğince en geniş kitlenin örgütlenmesi yönünde hare-

ket edilmelidir. Bu tür örgütlenme çalışması yürüten dost örgütlerle ortak hareket etme zemini olduğunda, bunlarla birlikte hareket etmekten kaçınılmamalıdır. Kitleleri örgütlenme aracı olan bu örgütlenmelerin hangisine dönük faaliyet yürüteceğimiz, alanların somut koşulları doğrultusunda belirlenmelidir. **Dernek ve işyeri komitelerinin öncelikli hedefi, işyerlerine sendika getirme olmalıdır.**

Bu örgütlenmeler içinde ayrı hücre ve komitelerin oluşturulması farklı bir konudur. Özellikle işyeri komiteleriyle, dernekte ya da sendikada oluşturduğu komiteler karıştırılmamalıdır.

Özel olarak yoğunlaşılması gereken alanların seçilmesi

Faaliyet yürüteceğimiz alanların seçimi önümüzdeki dönem faaliyetinin gelişmesi için belirleyici bir öğedir. Öncelikle şunu belirtmekte yarar var: Gücümüzü bölmeden belli alanlarda yoğunlaşılmalıdır. Bu alanlar, öncelikli olarak şu an içinde faaliyet yürüttüğümüz alanlar başta olmak üzere, en fazla sömürünün, baskının olduğu, düşük ücretle çalıştırılan alanlardır. Bununla birlikte, örgütlenmeye ve mücadeleye görece sıcak bakan alanlar da bu kapsamın içine girmektedir.

Bugün için büyük işletmelerde örgütlenme yapma olanakları olabildiğince zordur. Bundan kaynaklı, örgütlenmeler daha çok küçük ve orta ölçekli alanlara yoğunlaşmalıdır. Buralarda da örgütlenmenin avantaj ve dezavantajları vardır. Ancak avantajlar kullanılarak dezavantajlar bertaraf edilebilir ya da asgariye indirilebilir. Buna göre işçilerin en fazla sömürüldüğü alanların başında tekstil sektörü gelmektedir. Yine organize sanayi bölgeleri ve özellikle serbest bölgelerde sömürü çok yoğun olarak yaşanmaktadır. Bu alanların içinde bulunduğu durum üzerine yapılacak çalışmalar, buraların gerçekliklerini daha fazla görmemizi sağlayacaktır. Örgütlenme faaliyetinde kolaycılığa, hazırcılığa ve aceleciğe kapılmadığımız takdirde, orta vadede iyi sonuçlar elde edebiliriz. Ancak çalışmaların ısrarlı, kararlı ve bilinçli yürütülmesi zorunludur. Kitlelerin bilincinde olabildiğince bir gerilik hakimdir. Ancak sistemin uyguladığı politikalar, sömürü, baskı vb.

işçilerde bir arayış ortaya çıkarmakta, mevcut durumlarından duydukları hoşnutsuzluğun ürünü olan bu arayış ise onları örgütlenmeye itmektedir. Bu bizim avantajımızdır.

Uzun vadede büyük işletmeleri örgütlenme hedefiyle hareket etmemiz gereklidir. Zira işçi sınıfının gerçek gücü bir anlamda büyük işletmelerde yaratılan örgütlenmelerle açığa çıkar.

Örgütlenme şu şekilde olmalıdır: **İnceleme, propaganda, örgütlenme ve bunun süreklilik kazanması.** İncelemenin olmadığı yerde, yürütülen propaganda soyut ve genel kalmaya mahkumdur. Soyut ve genel propagandalar ise örgütlenme yaratamaz. Bunun için inceleme yapmak ve bunun üzerinden propaganda ve örgütlenmeye girişmek zorunludur. Her alanın öncelikli sorununu farklı farklıdır. Örneğin bir işyerinde çalışma süreleri esas sorunken başka bir işyerinde ücretler sorundur. Bunun için örgütlenme çalışması yaptığımız alanın sorunlarını açığa çıkarmak, bunun üzerinden politika oluşturmak doğru olan tarzdır.

Yürütülecek faaliyette önemle üzerinde duracağımız nokta, genele ve özele ilişkin sürekliliği olan bir ajitasyon-propaganda faaliyeti ve bu kapsamda da ekonomik, demokratik ve siyasal bilindirme olmalıdır.

İşçi ve emekçiler içindeki faaliyette onların siyasal bilincini geliştirmek için ekonomik ve siyasal ajitasyon propaganda faaliyetinin yürütülmesi zorunludur. Ancak bunlardan hangisinin ön plana çıkartılacağı, faaliyet yürütülen alanların somutluğu üzerinden olmalıdır. Koşullar hangisine uygunsa onu esas alıp, diğerini de aksatmadan yürütmek yerinde olacaktır. Ne ekonomik temeldeki propagandayı ne de siyasal ajitasyona dönük propagandayı, toptan dışlamak doğru olmaz. Bunları iç içe geçirecek, ama birinin esasını oluşturduğunu göz ardı etmeden hareket edilmelidir.

Şuna sürekli değiniyoruz, ancak burada yeniden değinelim: **Ajitasyon ve propaganda somut şartların kavranması üzerinden yapıldığı oranda etkili olur, aksi takdirde bozuk bir tüfek gibi geri teperek ve sahibini vurur.**

Ajitasyon ve propaganda faaliyeti sürekli ve sistemli olmalıdır. Bu faaliyet sonucunda, ön plana çıkan işçiler uygun yer-

lerde örgütlenmelidir. **Sürekli ve sistemli yapılmayan ajitasyon ve propaganda faaliyetinin başarı kazanma şansı yoktur.** Bunun içindir ki, güçlerimizi bu gerçekliğe uygun konumlandırmalıyız. Dört bir yana yumruk sallama anlayışını aşmamız ve faaliyetçileri belli alanlarda yoğunlaştırmamız zorunludur.

Ajitasyon propaganda araçlarında da tutucu değil, somut durumu gözetken tarzda hareket edilmelidir. Ne sadece bildiri veya gazeteyle, ne de sadece toplantı vb. araç-gereçlerle yetinilmemeli, somutluk göz önünde tutularak, bunlardan uygun olanından yararlanılmalı, hatta faaliyet yürütülen alanın koşullarına uygun yeni, alışlageldiğinden dışarıda araçlar yaratılmalıdır. Unutmayalım ki devrimciler yaratıcı olmak zorundadır ve bundan hareketle de, devrimcilik aynı zamanda içinde bulunulan koşullara uygun yaratıcılıktır. Bunun içindir ki, işçi-emekçileri örgütlenme çabalarımızda başvuracağımız araç-gereç noktasında da yaratıcı olmak zorundayız.

Burada işçi ve diğer emekçilerle yapılacak toplantıların üzerinde durmak da yerinde olur. Birçok işçi için okumak zor geliyor olabilir. Konuşmak, sorununu anlatmak, onlar için daha uygundur. Unutmayalım ki, bir işçinin bu tür bir toplantıya katılması bile onun örgütlenme isteğinin bir göstergesidir. Uzun zamandır bu tür toplantılar örgütlenemediğimiz gibi bir gerçeklik söz konusudur. Bunu değiştirmek için bugünden harekete geçmemiz gerekir.

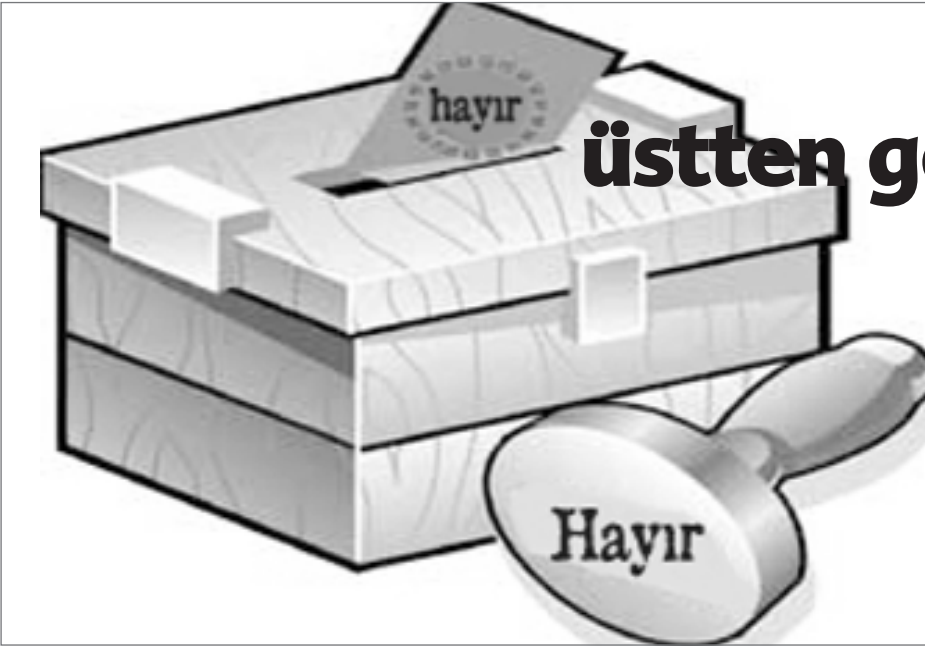
Ajitasyon ve propagandalarımızda sadece işyeri sorunlarına değinilmemelidir. Genel olarak geri kitleler özel olarak da sınıf bilincinden yoksun yada yeni yeni bu bilinci almaya başlayan işçi-emekçi yığınları içinde yapacağımız siyasal ajitasyon-propaganda, onların içinde bulunduğu eğitim, sağlık vb. alanlarındaki somut durumu ve sorunları içermeli, ajitasyon-propagandanın ağırlık noktasını- ilk etapta- bunlar oluşturmalıdır.

Şehirlerde yürütülen çalışmaların bel kemiğini kuşkusuz ki işçi sınıfı içindeki mücadelemiz oluşturmaktadır. Bu gerçeğin yanı sıra, üzerinde durulması gereken diğer bir önemli konu da, faaliyet alanları arasında sağlanacak koordine ve uyumdur. **Çalışmaları tek tek alanların sorunları olarak görmemek, çalışmalarını kolektif aklın gücü ve iradesi olarak ele almak ve bu yaklaşımı büyütme zorundayız.** Bugün sorun yaşadığımız ve üstesinden gelmemiz gereken konulardan biri de budur. Önümüzdeki dönem yürütülecek çalışmalar, aynı zamanda bu noktalarda yaşanan yetersizliklerimizin giderilmesi olarak da kavranmalı ve ele alınmalıdır.

Uzun vadede büyük işletmeleri örgütlenme hedefiyle hareket etmemiz gereklidir. Zira işçi sınıfının gerçek gücü bir anlamda büyük işletmelerde yaratılan örgütlenmelerle açığa çıkar.

Seçimler, alttan değil, üstten gelen dalğanın ürünüdür

SBu süreçler aynı zamanda en faşist parti ve kişiliklerin, en azılı halk düşmanlarının dahi "halkçı" söylemlere sarıldığı süreçlerdir. Emekçi yığınları yanlarına çekebilmek ve sistemden umudunu yitirmiş olan bu kesimleri aldatabilmek için sarıldıkları sloganlarda, işsizliğin, yoksulluğun ve daha bir dizi sosyal yıkımın ortadan kalkacağını vaat ederek, bunların gerçek sorumlusu olduklarını gizlemeye çalışırlar.

Cumhurbaşkanlığı seçiminin gündeme gelmesiyle birlikte alevlenen ve takip eden günlerde ordu tarafından, e-posta yoluyla gönderilen ve bir bildirgeden çok, muhtıra niteliği taşıyan açıklamayla birlikte doruğa ulaşan hegemonya kavgası, bir erken seçim sürecini daha getirdi. Açıklandığı andan itibaren "özenle" gündemin merkezine "oturtulan" ve daha çok da "darbe" söylentileri eşliğinde gündemleştirilen bu açıklama, son dönemlerde temcit pilavı gibi işlenen "laiklik elden gidiyor" yaklaşımının doruğa ulaşmasını da beraberinde getirdi. Bunu takip eden günlerde düzenlenen ve startı bu açıklamadan önce Ankara'da verilen mitinglere ve buralara toplanan kalabalığa baktığımızda, ordunun yaratmak istediği atmosferi büyük ölçüde yarattığını söylemek mümkün.

Çoğunluğunu orta sınıfın oluşturduğu yığınları "laiklik elden gidiyor" sloganıyla sokağa dökerek, özde kendi statülerini, bununla birlikte de faşist Kemalist rejimin devamını sağlamlaştırmaya çalışanların, geçmişte, '70'li yıllarda devrimci dalğanın yükselişe geçtiği dönemlerde de yine halk yığınlarını korkutmaya çalıştıklarını görüyoruz. Ancak o dönem "elden giden" laiklik değil, dindi. Bunu propaganda eden de yine, bugün "Cumhuriyet ve laiklik elden gidiyor" yaygarası koparan aynı TSK ve egemen sınıfların bazı kesimleriydi.

Bunun içindir ki, 12 Eylül AFC'si ile birlikte din dersi zorunlu hale getirilerek, ardarda İmam Hatipler, Kuran kursları açılmış ve özellikle de genç yığınların beyni, yoğun bir yozlaştırma faaliyetiyle birlikte, dinle yıkanmaya çalışılmıştır. Emperyalistlerin uzunca bir süre bölgede hayata geçirdiği "Yeşil Kuşak Projesi"nin bir parçası olarak ortaya çıkan bu yönelim sonucudur ki, AKP gibi dini temelde örgütlenmiş olan partiler, kendilerine sistem tarafından sunulan her türden olanakla güçlenerek ve bunun bir parçası olarak da, kendilerine güçlü bir sermaye (yeşil sermaye) oluşturarak, iktidara taşınmıştır.

Kısacası "elden gidiyor" diye yayga-

ra koparılan ve anlamı özetle din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması anlamına gelen, hepsinden önemlisi de, burjuva ideolojisinin bir ürünü olan laikliğin savunucuları -tek başına Diyanet İşleri Başkanlığı gibi devlete bağlı bir kurumun varlığından kaynaklı bile- zaten bugüne kadar onu hiç ellerinde tutmamışlar ki, bugün ellerinden yitirsinler.

Bugün yaşanan gelişmelere damgasını vuran ya da çatışma olarak yansıyan durum sivil otoriteyle askeri otorite arasındaki hegemonya kavgasıdır aynı zamanda. **Ülkenin tersaneleri, limanları ve daha bir dizi değeri emperyalist sermayeye peşkeş çekilirken seslerini çıkarmayanlar açısından neyin elden gittiği çok da önemli değildir.** Onlar için önemli olan kendi çıkarlarını nasıl koruyacaklarıdır. Koparılan yaygara da çıkarılardan oluşan statülerini koru-

maya dönüktür.

Ne kadar çok hile, o kadar çok kazanç!

Emperyalizme bağlılık yemini etmiş olan, uşaklıkta birbiriyle yarışan bu kesimler attıkları her adımda emperyalistlerin onayını almaktalar. Bu onay alma durumu aynı şekilde içine girilen erken seçim süreci için de geçerlidir. Seçim sürecini el alırken, en başta bunu, hem de peşinen koymak

gerekliyor.

Seçim startıyla birlikte, en fazla hileyle başvurma ve böylelikle en fazla "kazançlı" çıkma yarışı da başlamış oldu.

Hükümet olmasının verdiği avantajla, seçimleri almaya dönük bir dizi ve en fazla seçim hilesine başvurma çabalarında gecikmeyen AKP, ilk elden bir yasa taslağını yasalaştırma gayretine girdi. Seçilme yaşını 25'e indirme de dahil olmak üzere, seçim yasasında bir dizi değişikliği öngören tasarının içinde yer alan oy pusulalarına dönük değişiklikler ise, genelde tüm seçmenlerde ama özellikle de Kürt seçmeninde "kafa karışıklığı" yaratılması hedefleniyor. Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük, seçimlerin netleşmesinden önceki aylarda başlayan saldırıların bir parçası olan Kürt seçmeni hedefleyen bu yaklaşımla birlikte, en başta da, seçimlere bağımsız adaylarla katılacağını açıklayan

maya çalıştığı kafa karışıklığıyla daha da artırmanın hesaplarını yaptığı görülebilir.

Ancak açıktır ki, AKP esas "gücünü" ABD emperyalizminden almaya devam ediyor. Ordunun e-açıklamasından sonraki günlerde, Gül'ün adaylıktan çekildiğini açıklayarak, cumhurbaşkanlığı seçimlerine dönük hesaplarından tavizler vermeye başlamış gibi görünen AKP, hemen sonrası günlerde Gül'ün adaylığını sürdürdüğünü duyurdu. Bu "değişimin", ABD Dışişleri Bakanı Rice'ın "AKP'nin arkasındayız" yönlü mesajının akabinde gelmesi ise bu "fikir değişikliği" üzerinde uzun boylu düşünmeye hacet bırakmıyor. ABD'nin böyle bir açıklamayı, "ne olursa olsun" AKP'den vazgeçmeme adına mı, yoksa kendisine en iyi hizmeti kimin sunacağı üzerinden yükselen kavgayı kızıştırma adına mı yaptığını ise önümüzdeki günler gösterecek.

"Birlik" değil, halkı en iyi kim kandırarak arayışları...

AKP, kendisine dayatılan, ancak pek de sürpriz olmayan erken seçimlerden nasıl güç kaybetmeden çıkacağını hesapları içinde hilenin dozunu artırırken, kuruluşundan itibaren ordu ile iç içe olan ve resmi ideolojinin gerçek sahipliğini kimseye kaptırmama çabalarını öteden beri olduğu gibi, bugün de sürdüren CHP de atağa geçmekte gecikmedi. Özellikle de "Cumhuriyet Mitingleri"nden aldığı "güç"le seçim pazarlıkları için kolları sıvadı bile. Partide bulunduğu tüm süreler boyunca adı hizipçilikle anılan ve "iktidar için her yol mubah" anlayışını "sebatla" sürdüren Baykal önderliğindeki CHP, yine Baykal döneminde faşist yüzünün iyice açığa çıkmışlığıyla orantılı bir seçim hazırlığına girdi. "Sol"da birlik söylemleriyle girişilen hazırlıklarda, birlik için en uygun görülen partinin Genç Parti olması ise, gerek sistem gerekse reformistler tarafından uzunca yıllardır içi boşaltılmaya çalışılan "sol" söyleminin vardığı noktaya da işaret etmekte.

Öteden beri olduğu gibi Alevi oylarını kendine yedeklemeye çalışan CHP, bu

Bugün yaşanan gelişmelere damgasını vuran ya da çatışma olarak yansıyan durum sivil otoriteyle askeri otorite arasındaki hegemonya kavgasıdır aynı zamanda. Ülkenin tersaneleri, limanları ve daha bir dizi değeri emperyalist sermayeye peşkeş çekilirken seslerini çıkarmayanlar açısından neyin elden gittiği çok da önemli değildir.

yönlü harekete geçmede de gecikmedi. Alevi kökenlilerin oluşturduğu yöresel derneklerin gecelerine veya bu kesimin yaptığı en küçük düğün vb. etkinliğe katılımda adeta yarışa giren CHP "kurmay-ları" bu etkinliklere katılımlarını oya dönüştürme çabalarını da aralıksız sürdürerek, arkalarına aldıkları "laiklik" rüzgarına sarılarak, oylarını artırma gayretindedir.

DYP ve ANAP gibi faşistlikleri tescilli partilere gelince, yükselen ırkçı-şoven dalgayı bu seçimle birlikte bir bütün olarak kendi lehlerine çevirmeye ve böylelikle, parlamentoda çoğunlukta olmasa bile, hatırı sayılır oranda koltuk kapmaya çalışmaktalar. Seçimlerden güçlü çıkmanın hesapları içinde birleşmeye çalışan bu ikilinin üzerinde uzlaştıkları isim ise, ikisinin de kökenini oluşturan **Demokrat Parti (DP)**.

"Birlik" adı altında girilen bu arayışların özüne baktığımızda hepsinin de halkı en iyi kimin kandıracağı üzerine kurulu olduğunu görmekteyiz. Bu süreçler aynı zamanda en faşist parti ve kişiliklerin, en azılı halk düşmanlarının dahi "halkçı" söylemlere sarıldığı süreçlerdir. Emekçi yığınları yanlarına çekebilmek ve sistemden umudunu yitirmiş olan bu kesimleri aldatabilmek için sarıldıkları sloganlarda, işsizliğin, yoksulluğun ve daha bir dizi sosyal yıkımın ortadan kalkacağını vaat ederek, bunların gerçek sorumlusu olduklarını gizlemeye çalışırlar.

Kısacası, seçim hazırlıkları için çok kısa bir süre olmasının yarattığı panik havasıyla, daha şimdiden kimin kiminle birleşeceği ya da ayrışacağı birbirine karışmaya başlamış bulunmaktadır. Bu karmaşada net olan tek şey ise, tüm sistem partilerinin seçim pastasından alacakları pay üzerine yaptıkları ve daha çok da maddi olan hesaplar. **Tabii ki halkın cebinden çıkacak olan hesaplar. Seçimler aynı zamanda savurganlığın had safhaya ulaştığı dönemlerdir ve bu dönemde harcanan paraların mali tablosu geçtiğimiz seçimlerde 1 katrilyonun üzerinde olarak hesaplanmıştır.** Aradan geçen dört yıllık sürede, bu maliyeti en az birkaç kat daha artırarak hesaplamak gerekiyor. Aşağıda-

ki veriler ise bu miktarın ne kadar olabileceğini ve bu konuda nasıl bir savurganlığın olduğunu açıkça gözler önüne sermekte

Halkın kesesinden 216 trilyon liralık seçim yardımı

Maliye Bakanlığı, siyasi partilere seçim nedeniyle yapılacak 216 milyon YTL'lik Hazine yardımı 14 Mayıs'a kadar siyasi partilerin banka hesaplarına geçirecek.

Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nden edinilen bilgiye göre, Siyasi Partiler Kanunu uyarınca 5 partiye verilecek Hazine yardımıyla ilgili prosedür devam ediyor.

Söz konusu çalışmaların tamamlanmasının ardından, Adalet ve Kalkınma Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Doğru Yol Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi ve Genç Parti'nin Hazine yardımı, bu partilerin hesaplarına yatırılacak. Yardımın, Yüksek Seçim Kurulu'nun seçim takvimini ilan ettiği tarihten itibaren 10 gün içinde ödenmesi zorunluluğu bulunduğunu belirten bir üst düzey yetkili, "**Seçim takvimi 4 Mayıs'ta ilan edildiği için bizim de Hazine yardımlarını en geç 14 Mayıs'a kadar ödememiz gerekiyor. Şu an bir gün belirtmem mümkün değil ama eğer Cuma'ya kadar yetiştiremezsek, Hazine yardımlarını son gün olan 14 Mayıs Pazartesi günü hesaplara geçirmiş oluruz**" dedi. Kanun gereği Anavatan Partisi'ne Hazine yardımı verilmediğine dikkat çeken yetkili, bu partiye yardım olayının daha önce mahkemeye intikal ettirildiğini, o sürecin de halen devam ettiğini vurguladı. Ocak ayında 108 milyon YTL Hazine yardımı yapılan 5 siyasi partinin, 14 Mayıs'a kadar alacakları seçim yardımı tutarları şöyle:

-AKP: 94.1 milyon YTL

-CHP: 53.2 milyon YTL

-DYP: 26.2 milyon YTL

-MHP: 22.9 milyon YTL

-Genç Parti: 19.9 milyon YTL

Maliye Bakanlığı yetkilileri, Yüksek Seçim Kurulu'nun (YSK) da seçim öncesi 100 milyon YTL ödeneği bulunduğunu bildirmekte ve seçim sürecinde YSK'nın herhangi bir ödenek sorunu olmadığını açıklamaktalar.

Görüldüğü gibi, halka dönük harcamalarda oldukça "cimri" davranan, halkın sağlık, iş vb. tüm sosyal güvencesini ortadan kaldırmada hiç tereddüt etmeyen egemenler, söz konusu kendi çıkarları ve iktidarları olduğunda, bir hayli "cömert" olabilmekteler.

Devlet hazinesinden partilere aktarılacak olan bu paralar, en iyi nasıl kandırılacağı hesaplanan halkın cebinden çıkan paradır ve halka açlık, yoksulluk, işsizlik olarak geri döneceği açıktır.

Sonuç olarak: parlamento ahırına kimlerin gireceğinin ve ülke egemen sınıflarını kimlerin ağırlıkla temsil edeceğinin, en önemlisi de emperyalistlere en iyi hizmeti kimlerin vereceğinin yeniden belirleneceği bir seçim sürecinden daha

geçmekteyiz. İrkçı-şoven dalganın yükselişe geçtiği, emperyalistlerin bölgeye dönük projelerini hayata geçirme çabalarını sürdürdüğü günlerde gündeme gelen bu seçimlerle birlikte, emekçi yığınların umutları bir kez daha çalınmaya, sisteme yedeklenmeye çalışılmaktadır. **Bu gerçekliği kavratmak ise bu süreçte bizlere düşen en önemli görevlerden biridir.**

Seçim sürecini bu yönlü yoğun bir propaganda aracına dönüştürmek için harekete geçelim ve dipten değil, üstten dayatılan bu dalgayı egemenlerin aleyhine çevirelim.

Seçilme yaşını 25'e indirme de dahil olmak üzere, seçim yasasında bir dizi değişikliği öngören tasarının içinde yer alan oy pusulalarına dönük değişiklikler ise, genelde tüm seçmenlerde ama özellikle de Kürt seçmende "kafa karışıklığı" yaratılması hedefleniyor.

Devrim iç ve dış nesnel koşulların ürünüdür!

İç ve dış nesnel koşullar oluşmadan, tarihte alt-üst oluşlar yaşanmaz. Tüm toplumsal devrimlerin böylesi özgün süreçlerin ürünü olduğu tarihi tecrübelerle ispatlanmıştır. 21. yüzyılda büyük proleter devrimlerin oluşum sürecine bakalım, tam da karşımızda bu tabloyu görürüz.

Ekim Devrimi; dünyada emperyalizmin bunalımının derinleştiği ve emperyalist savaşın somut bir olgu haline geldiği bir dönemde gündeme geldi. Bu dönemde, hem Avrupa'da güçlü proleter hareketler gelişti, hem de emperyalist savaşa karşı güçlü, geniş devrimci demokratik bir muhalefet oluştu. Bu tablonun Rusya'daki yansıması daha da özgün bir konum kazandı. Neydi bu özgünlük? Her şeyden önce çarlık otokrasi tarihsel olarak miadını doldurmuştu. Geniş yığınların çarlık otokrasiye karşı büyük bir muhalefeti vardı. Nitekim bu somut durum çarlığın savaş içinde çözülmesine yol açtı. Oluşan geçici hükümetin kitleler nezdinde sorunları çözme kudretinden uzak olduğu da bir sır değildi.

İşte ezen ve ezilenler arasındaki çelişkilerin keskinleştiği, ezenlerin yönetmede aciz duruma düştüğü ve ezilenlerin bu tabloyu değiştirme isteklerinin arttığı bir dönemde Bolşevikler kitleleri siyasal iktidara yöneltme kumandasını ele geçirdiler. Geniş yığınların değişim istemine tercüman oldular.

Parti, kadrolar, halk kitleleri...

Elbetteki Bolşevik partisiz devrim olmazdı. Ama unutmamak gerekir ki; Bolşevik partisinin kendisi de oluşan nesnel koşulların ürünüdür. Ve Bolşevik partisinin sahip olduğu doğru çizgi ve o çizgiyi kavramada, uygulamada asla tereddüt olmayan kadroların ve önderliğin varlığı ile devrimde menfaati olan tüm güçleri birleştirip siyasal iktidara yürütme başarısını gösterdi.

Keza Çin'deki **Demokratik Halk Devrimi**'nin zaferi de bu somut koşulların ürünüdür. Yani, emperyalist savaşın, dünyada yarattığı korkunç yıkımlar karşısında yığınların harekete geçtiği, Bolşevik devrim şahsında yükselen sosyalizm prestijinin geniş yığınlar üzerindeki etkisinin arttığı bir dönemde ÇKP kuruluyor ve iktidar yürüyüşünü başlatıyor.

II. Dünya Savaşı'nda emperyalist saldırganlığa karşı SSCB'nin gösterdiği muazzam direniş ve karşı koyuş yalnız dünyada sosyalizmin prestijinin artmasını sağlamadı, aynı zamanda bir dizi ülkenin

kapitalist-emperyalist zincirden kopmasını da sağladı. Bu da dünyada yeni bir güçler dengesi yarattı. Mevcut güçler dengesi; bir dizi ülkede gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş savaşlarına maddi ve manevi anlamda destek de oluyordu. Yani, emperyalist güçler ve dünya gericiliği attığı her adımda bu dengeleri hesaba katıyordu/katmak zorundaydı.

SSCB' de yaşanan iç ihanete rağmen bu durum uzun vadede varlığını devam ettirdi. Hiç şüphesiz kapitalist-emperyalist sistemin yaşadığı bunalımlar, bu bunalımların yol açtığı ekonomik ve siyasi istikrarsızlıklar, egemenler arasında derinleşen çelişkiler, kimi ülkelerde yaşanan yönetememe krizleri çeşitli ülkelerde küçük burjuva önderlikli devrimlerin yaşanmasına vesile oldu. Özellikle 1965 ile '75 yılları arasında dünyanın birçok bölgesinde esen devrimci bir dalganın varlığı söz konusuydu. Bu süre içinde Çin'de yaşanan Büyük Proleter Kültür Devrimi yalnız yirminci yüzyılın son çeyreğine değil, yirmi birinci yüzyılda da proleterya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürekliliği olgusunun kaçınılmazlığı bakımından yol gösterici bir ışık oldu. Bu kapsamda Türkiye devrimci ve komünist

hareketinin tarihi açısından kısacada olsa 1965 ile 1980 yılları arasındaki durum üzerinde durmak gerekir.

Bu tarihi dönemler içinde; dünyadaki anti-emperyalist hareketlerin, devrimci gençlik hareketlerinin sınıf mücadelesi açısından yarattığı olumlu etkiler bilinmektedir. Bu olumlu etkilerin yansımasının ülkemizdeki devrimci hareketin üzerinde olmaması düşünülemez. Dahası ezilen emekçi sınıflar cephesinde hak arama bilincinin bu dönemde geliştiği ve bunun da kendiliğinden gelişen kitle hareketlerine yol açtığı tarihi tecrübelerle ortadadır. **15-16 Haziran İşçi Direnişi,** yaşanan fabrika iş-

Taktiklerimizi belirlerken, kitlelerin bugünkü durumunu, değişim istemlerini, kendiliğinden gelme kitle hareketlerin düzeyini, kendi durumumuzu, yani subjektif gücümüzü, önderlik kapasitemizi, kitlelerle olan ilişki düzeyimizi hesaba katmak zorundayız. Bunları gözardı eden bir politika olamaz. Ve tüm planlarımız ve beklentilerimizin de bu nesnel tabloya uygun olması gerekir.

galleri, gelişen köylü hareketleri ve yükselen devrimci bir gençlik hareketini bu tarihi dönem içinde görmekteyiz.

Devrimci ve komünist hareket, kendiliğinden gelişen bu kitle hareketlerinden güç aldı ve onları yorumlayarak çıkış yollarını aramaya koyuldu. Elbette ki Komünist Partisinin ve küçük burjuva devrimci hareketlerin bu süreçteki analizleri ve ortaya çıkardığı devrimci sonuçlar farklıdır-farklı olmak zorundadır. Bu sonuçlar üzerinde asgari düzeyde durulduğu için geçiyoruz. Ama Proleterya Partisi'nin dünyayı ve ülke gerçekliğini anlayıp-yorumlamada, proleter kültür devriminin üzerinde yarattığı etkinin ağırlığını asla gözardı edemeyiz.

Burada önemle görmemiz gereken, bu tarihsel süreç içinde devrimci savaşım için iç ve dış nesnel koşulların yarattığı olumlu etkilerdir. Yani, başta işçi sınıfı olmak üzere, köylü ve öğrenci gençlik hareketlerinin kendiliğinden gelişimi, devrimci ve komünist hareketin beslenip büyüyeceği kaynakların bol olması vb.vb. Ne yazık ki devrimci ve komünist hareketin yönetme

ve yönlendirmede taşıdığı iç zaaflardan dolayı

bu süreçte iki faşist darbeye birlikte kesintiye uğramıştır.

Buna rağmen, devrimci ve komünist hareket geniş yığınlarla en çok bu dönemde bağlar kurmuştur. Kitleler üzerinde bir saygınlık yaratmıştır. Etkilediği geniş kitleler olmuştur. Yalnız, kitleleri etkileme değil, aynı zamanda devrimci fedakârlık ve militanlıkta da önemli başarılar elde edilmiştir.

Ama 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası, devrimci ve komünist hareketin taşıdığı iç zaaflardan dolayı hedefine çok çabuk ulaştı. Bu durum, devrimci saflarda ideolojik, siyasal, ör-

gütsel anlamda bir yıkım yarattı. Kitlelerle olan bağları yok denilecek düzeye getirdi. Her şeyden önce devrimci kadro ve militanlarda kazanma bilinci önemli bir darbe aldı.

Bugünkü durum ve görevlerimiz!

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi dünyada güçlü bir devrimci dalgadan söz edemeyiz. Ama bunun işaretlerini bazı ülke ve bölgelerde görmekteyiz. Bunu emperyalistlerin **"21 yüzyıl ayaklanmalar yüzyılı olacaktır"** korkularının işareti olarak da değerlendirebiliriz. Ki korkmakta haksız da değildirlere. Çünkü; azami kâr dürtüsüyle yürüttükleri ekonomik-siyasi ve askeri saldırılar, geniş yığınlardaki hoşnutsuzluğunu her geçen gün büyütmektedir ve büyüyen bu öfke yeni arayışlara, alternatif çıkış noktalarına yönelmektedir. Bu da emperyalistleri ve işbirlikçilerini korkutmaktadır. Bundan dolayıdır ki; **"terörizme karşı savaş"** adı altında, emperyalist çıkarları için tehdit ihtimali taşıyacak her şeye saldırıyorlar. Terörist yöntemlerle kitleleri susturacaklarını sanıyorlar, ama yanılıyorlar. Kitlelerdeki değişim istemi, baskılara karşı direnme istemi daha bir gelişiyor. Ama devrimci ve komünist hareketin zayıflığından dolayı bu arayışlar bazen reformistlere, kendini "sol" olarak ifade eden sistem içi güçlere yönelmektedir.

Örneğin **Latin Amerika'da IMF ve DB** vasıtasıyla uygulanan emperyalist ekonomik politikalar büyük bir yıkıma yol açtı ve kitleler bu yıkımlara karşı çıktığını iddia eden **"sol"** ve **"sosyalist"** etiketli reformist ve revizyonist partilere yöneldiler. Burada dikkatle görülmesi gereken, kitlelerin kendilerini **"sol"** ve sosyalist olarak tanımlayan partilere destek sunması gerçeğidir. Bunu yeniden sol ve sosyalizme bir yönelim olarak algılamak abartılı bir yaklaşım olmaz.

Ama bu saptamayı yaparken hemen arkasından şu gerçeklere dikkat çekmeliyiz: Evet, bugün dünya çapında ezilenlerin öfkesi büyüyor. Ama devrimci ve komünist hareket bu öfkeyi örgütlemeye henüz zayıf ve dağınıktır. Buna rağmen yeni devrimci bir döneme doğru gidiyoruz. Bunu görmeliyiz ve buna uygun öncelikli olarak iç güçlerimizi doğru bir tarzda konumlandırmalıyız. **İç güçlerimizi doğru bir tarzda konumlandırmak demek; öncelikli alanları doğru tespit ederek ve buralarda da çelişkilerin en yoğun olduğu alanlara yönelmek demektir.**

Şu açıktır ki; iç güçlerini doğru örgütleyip, doğru konumlandırmayan bir devrimci hareket geniş yığınlarla bağ kuramaz, sınıf savaşımında sıçramalar yaratamaz. Diğer bir ifadeyle kendi güçlerini örgütlemeyi başaramayan bir devrimci hareket kitleleri de örgütleyemez. Önce güçlerimizi örgütleyelim sonra kitle çalışmasına, kitle örgütlemesine yönelelim temelinde bir mantıkla hareket etmek de doğru değildir. Çünkü; bunlar birbirinin karşıtı olan şeyler değil, bilakis karşılıklı olarak birbirini besleyen olgulardır. Kitlelerle bağlarımız geliştikçe, ortaya sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına uygun olarak yeni örgütlenme araçları yaratmak daha da kolaylaşır. Aynı zamanda elimizdeki mevcut güçlerle sürece denk düşecek ve ihtiyaca yanıt olacak örgüt araçları yaratarak kitlelerle bağlarımızı daha da geliştirebiliriz

Kuracağımız tüm komiteler, diğer esnek kurumlar mutlaka işlevli bir niteliğe sahip olmalıdır. İşlevsiz, niteliği zayıf olan her komite veya kurum sonuç itibarıyla hiçbir sorunu çözemediği gibi, kendisi sorunlu hale gelir. Yani sorunlar zincirine yeni bir halka eklenmiş olur. Bu da bize, şekilsiz her türlü örgüt araçlarından uzak durmamızın gerektiğini gösteriyor. Tabi ki işlevsiz örgütlerin karşılığı örgütsüzlük değildir. Tam tersine devrimci bir pratikle birlikte tüm zayıf örgütlülükleri daha nitelikli hale

getirmek için çalışmaktır. Şekilsiz olana şekil kazandırmak, zayıf ve güçsüz olanı güçlendirmek olması gereken tek doğru yöntemdir.

Peki, bugün önümüzde böyle bir görev var mıdır? Elbette ki vardır. Eğer yeni kadro ve militanların açığa çıkarılmasında söz ediyorsak ve daha da önemlisi varolan kadro ve militan şeklinin sürecin sorunlarını ve zorluklarını çözüme zaaflı bir duruşa sahip olduğunu tespit ediyorsak; bu her halükarda ideolojik-siyasal ve örgütsel müdahalelerin yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Burada dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, her türlü sorgulama ve değerlendirilmeyi sınıf mücadelesinin pratiğiyle birlikte ele alıp yapmaktır. Ve aynı zamanda çözümünü de burada aramaktır. Nasıl ki kitlelere rağmen bir iktidar yürüyüşü düşünülemezse, sınıf savaşımının pratiğine sırtını dönmüş bir temelde hazırlanan her çözüm reçetesi de çözümsüzlüğün adresi olmaktan kendini kurtaramaz.

Hazırlanan her reçete somut duruma uyumlu olmak zorundadır. Doğru bir teşhis, doğru bir reçetenin hazırlanışını sağlar. Geriye hastanın reçeteye uygun olarak davranması kalır. Somuta, varolan nesnel duruma dayanmayan her politika sosyal pratikte başarısızlığa mahkumdur. Çünkü, gerçeklerle uyumlu değildir, gerçeklere rağmen yol almak, hedefe ulaşmak mümkün değildir.

O halde bugün yaşadığımız toprakların tarihini incelemek ve varolan özgünlüklerini açığa çıkarıp bunun üzerinde politikalar belirlemek temel görevdir. Eğer kitleleri örgütlemek bir siyasetse, bu siyaset ancak kitlelerin somut sorunları üzerinde yapılır. Somut talepleri gözardı eden her siyaset boşa harcanmış bir çabadır. Çünkü; kitlelerle ilişki ancak somut talep ve istemler üzerine kurulur. Mesela yaşadığımız topraklardaki ulusal, dinsel, mezhepsel çelişkilere gözümüzü kapayarak politika yapabilir miyiz? Buna da evet demek mümkün değildir. Kısacası devrimden çıkarı olan tüm güçleri sınıf bilinçli proleteryanın bayrağı altında toplamak için, her kesimin somut talepleri üzerinde konuşmak-tartışmak ve çözüm önerileri sunmak zorundayız.

Yine taktiklerimizi belirlerken, kitlelerin bugünkü durumunu, değişim istemlerini, kendiliğinden gelme kitle hareketlerin düzeyini, kendi durumumuzu, yani subjektif gücümüzü, önderlik kapasitemizi, kitlelerle olan ilişki düzeyimizi hesaba katmak zorundayız. Bunları gözardı eden bir politika olamaz. Ve tüm planlarımız ve beklentilerimizin de bu nesnel tabloya uygun olması gerekir.

Daha da somutlarsak; **bugün devrimci ve komünist güçlerin kitlelerle olan bağları zayıflamıştır.** Yine kitlelerin sisteme karşı bü-

yük bir hoşnutsuzluğu var. Ama bu hoşnutsuzluk, sistemle bağlarını kesme temelinde güçlü bir eğilim içermemektedir.

Buna karşı devlet terörü, ilerici-yurtsever güçlere karşı linç girişimleri, tutuklanmalar, devam etmektedir. Ki bu saldırılar önümüzdeki süreçte daha da artarak devam edecektir. Devlet destekli ırkçı ve milliyetçi güçlerin artan saldırıları, özellikle Kürt kurumlarına dönük yoğunlaşan pervasızca tutuklamalar tüm bu karşı devrimci saldırıların somut verileridir. Ve önümüzdeki süreç açısından da egemenlerin izleyeceği politikaların işaretidir.

Sonuç olarak; geneli yaratıcı bir tarzda özele uygulamak, somutu incelemekle mümkündür. Somutu incelemek ve bunun üzerinde stratejik hedefimize uygun olarak taktikler belirlemek sınıf mücadelesi açısından atılan ilk olumlu adımdır. Bu adımları daha da anlamlı kılmamızın yolu bu belirlemelere uygun olarak ısrarlı tarzda sürdürülecek olan devrimci pratikten geçer. Devrimci pratiği içermeyen her belirleme sınıf savaşımını açısında bir anlam ifade etmez. Yani mücadelenin her alanında bilimsel bir çözümleme ve bu çözümlemeye uygun olarak izlenecek devrimci pratik başarı ve kazanmanın tek teminatıdır.

PUSULA

ÖNDER YOLDAŞI ANARKEN

Önder yoldaşı andığımız Mayıs ayında onun temel görüşlerinin bilimselliği ve doğruluğunu yaşadığımız her toplumsal ve sınıfsal olguda ve gelişmeler görmek mümkündür. Özellikle son dönemde her alanda dozajı giderek artan ırkçılığın, azgın Türk şovenizminin saldırıları karşısında Kaypakaya yoldaşın "**Kemalizm**", "**ulusal sorun ve azınlıklar meselesi**", "**ırkçılık ve milliyetçilik**" hakkındaki görüşleri "**devletin karakteri ve niteliği**" hakkındaki bilimsel değerlendirmelerinin haklılığını ve doğruluğunu yaşanan her toplumsal ve politik olguda görmek mümkündür. Görsel ve yazılı medyanın Kürt ulusuna karşı çeşitli bahanelerle başlattığı ve Ermeni soykırımı sorunuyla devam ettikleri şoven ve koyu milliyetçi saldırı dalgasının en iğrenç, en ilkel, en bağnaz, en gerici ve ırkçı özelliklerini rastlamak mümkündür.

Hemen her gün sistematik bir şekilde devam eden yazılı basın sürmüşlerinden, köşe ve konuk yazarlarına, televizyon kanallarındaki "**politik gündem**" toplantılarına dek uzanan Ermeni düşmanlığı planlı bir program çerçevesinde Kürt ve azınlık milliyetlere karşı düşmanlığa dönüşmektedir. Türk egemenlerinin Ermeni soykırımı meselesinde takındıkları tavır, diğer ulus ve azınlıklar sorununa karşı takındıkları tavırdan bağımsız ve ayrı değildir. Türk egemenlerinin temel ve vazgeçilmez politikaları; hemen her fırsatta halklar arasında düşmanlıkları yaratarak büyütme, suni düşmanlık çitleri örme ve Türk halkını azgın Türk şovenizmiyle koyu Türk milliyetçiliğiyle zehirlemektir. Kürt ulusunun ve diğer azınlık milliyetlerin en demokratik temel haklarını zorla gasp etmek, onları görmezlikten gelerek yok saymak, temel varlıklarını inkar etmek ve onları milli baskı politikasıyla ezerek, Türkleştirmektir. Türk egemen sınıfları böylece

daha kolay hükmetme ve yönetme olanağına sahip olmaktadır.

Türk egemenleri tarafından Ermeni ve Kürt olmanın bir sövğu, bir aşağılama sıfatı ve düşmanlık nitelmesi olarak kullanıldığı günümüzde Kaypakaya yoldaşın ırkçılık "**burjuvazinin siyasi bakımından en geri kesimlerinin ve feodalizmin politikası**"dır tespitinin, doğruluğu ve haklılığı son dönemde yaşanan politik gelişmelerle bir kez daha ispatlanmıştır. KAYPAKAYA yoldaş Türkiye'de ırkçılığın niteliğini, dayandığı sınıfsal zemini belirlerken "**ırkçılık politikasının tutarlı burjuva demokratizminin bile düşmanı**" olduğunu ifade ederek, ülkemizde ırkçılığın "**Türkiye'de Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı ırkçılık politikası güdenler, feodal ve feodal-burjuva sınıflar ve onların siyasi partileri, iktidarlarıdır**" doğruluk ve haklılığı bir kez daha ispatlanmıştır.

Nasıl ki **Şeyh Sait, Koçgiri, Ağrı, Zilan, Dersim** katliamları sayısız tanıklarıyla yaşanmış bir gerçek ise aynı şekilde Ermeni soykırımı sayısız tanıklarıyla yaşanmış bir gerçektir. Ne egemen sınıflar ne onların tarihçileri, ne de siyaset bilimcileri bunun aksini ispatlayamaz. Birakalım Ermeni halkının tanıklığını, Kürt, Yezidi, Keldani, Süryani ve Rum ve bir kısım Türk halkının tanıklığı bile, yaşanan vahşetin ve kırımın boyutunu ifade etmek açısından korkunçtur. Nasıl ki Şeyh Sait, Dersim, Koçgiri, Kürt katliamlarından sonra o katliamı yaşamış halkın her aile ferdi bu acının tanıklığını kendi büyüklerinden dinleyip, öğrenmiş ve katliam acıları ve ağıtlarıyla büyüyorsa aynı zamanda Ermeni soykırımı yaşamış her ermeni ailesi yaşanan vahşetin ve acının birer tanığı durumundadır. Katliam ve soykırımların, işkencelerin yazılı belgesini ancak onu ger-

çekleştirenler gülünç ve traji komik bir şekilde "**arar**". Soykırım ve katliama maruz kalanlar böyle deli saçması kağıt parçalarını delil olarak arama ve bulma aptallığına düşmez. Çünkü işkence ve katliamların tanıkları ve kan izleri olur, "**yazılı belgesi**" olmaz. Kaldı ki o dönemin yazılı birçok belgesi de Ermeni soykırımın gerçekleştiğinin önemli verilerini sunmaktadır. Faşist TC devletinin kendisi Ermeni katliamını gerçekleştirmede ispatlamalıdır, ispatlayamadığı (ki bilimsel olarak mümkün değildir) sürece tarih ve halklar önünde azılı faşist bir devlet ve katliam suçlusu olarak yargılanmaktan kurtulamayacaktır. Nasıl ki işkenceci devlet olmadığını ispatlamıyorsa aynı zamanda Ermeni, Kürt, Yezidi, Keldani, Süryani, Rum ve diğer hakların katili olmadığını da ispatlayamaz.

Egemenler tarafından dile getirilen sorunun Ermeni, Kürt, Yunan, Arap ya da başka bir ulusa ilişkin olması o kadar önemli değildir. Hiç yeri ve zamanı bile değilken, konuyla bağlantısı bile yokken hemen her fırsatta yapılan açıklamalarda "**devletin ve ulusun bölünmez bütünlüğünden**" ya da "**toprak bütünlüğünden**", "**Teröre karşı birlikten**" dem vuran egemen Türk burjuva ve toprak ağaları temsilcileri yaptıkları benzer açıklamalarla aslında ülkenin bütün pazarlarının maddi zenginliklerinin rakipsiz sahibi olduklarını ifade etmek isterler. Bunu her fırsatta vurgulama ihtiyacı duyarlar. Egemenlik hakkının, imtiyaz ve ayrıcalık hakkının sadece kendilerine ait olduğunu belirtirler. Bu açıklamalarla insan haklarına, evrensel hukuk normlarına, demokrasinin en temel kurallarına ne kadar saygılı olduklarını göstermiş olurlar.

Türk egemen sınıfları neden bu kadar çok "**devletin ve milletin bölünmezliğinden**", "**toprak bütünlüğünden**", "**terörizmden**" bahsetmektedir? Neden bu kadar çok topraklarının bölünmesinden ve "**terörden**" korkmaktadır? Sahip oldukları maddi zenginlikleri ve yüz yıldır süren sömürü ve yağma saltanatlarının ellerinden çekilip alınmasından korktukları içindir ki böyle davranmaktadırlar. Sömürü ve zulüm

sistemi var oldukça, ulusal sorun demokratik ve özgür bir şekilde çözülmedikçe Türk egemenlerinin "**topraklarının bölünmesi**" ve "**Terörizm**" korkusu devam edecektir.

Türk egemen sınıflarının sözcüleri "**Irak'ın bölünmezliğinden, Irak'ın toprak bütünlüğünden**" bile bahsederken tıpkı Türkiye'deki Kürtlere karşı uyguladığı politika gibi Kürt ulusunun demokratik ve özgür hakkını çiğneyerek, Irak'ta yaşayan Kürt ulusunun zorla Irak sınırları içinde tutulmasından bahsetmektedirler. Her ülkenin efendilerinin sahip oldukları pazarın ve maddi zenginliklerin rakipsiz tek ve yegane hakimi olmaları gerektiğini belirtmektedirler. Kürt ulusunun ayrılıp devlet kurma hakkını hiçe saymaktadırlar. Kendi egemenlik anlayışlarına uygun bir şekilde Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme hakkının verilmemesi gerektiğini belirtmektedirler. Komşu ülkenin egemenlik hakkından ve toprak bütünlüğünden bahsederken aynı zamanda Türkiye'nin toprak bütünlüğünden, egemenlik hakkından bahsetmek istedikleri açık bir gerçektir. Türk komprador burjuva ve toprak ağaları Türkiye'nin rakipsiz tek sahibi olduklarından bahsetmektedir. Bu ve benzer açıklamalar faşist TC devletinin gerçekliğini ve milli zulüm uygulamada şampiyon olduğunu göstermektedir.

Sınıf bilinçli proleterler, bugün dünyadan fazla Türk şovenizmine ve ırkçılığa karşı okun sivrî ucunu yöneltmelidir. ırkçılığa karşı yürütülecek mücadele, her şeyden önce komprador burjuva ve toprak ağalarına karşı yönetilecek mücadele olarak algılanmalıdır. İşçi ve emekçi halkların kanyla lekelenmiş Türk bayrağı yerine proleteryanın enternasyonalizm bayrağı yükseltilmeli halkların kardeşliği sloganı haykırılmalıdır. ırkçılığa karşı emekçiler arasında "**demokratizmin ve dünya işçi sınıfı hareketinin uluslararası kültürünü**" yaymalıdır. Bugün ertelenecek her devrimci görev, çeşitli milliyetlere mensup emekçilerin beyninde ve yüreğinde tarih boyunca silinmez yaralar açar.

Ölüm mangaları oluşturma politikaları sürececek

Filipinler'de **14 Mayıs**'ta genel seçimler yapılacak. Ancak ABD güdümlü **Arroyo** rejiminin, bu seçimlerde de yine türlü seçim hilesine gideceğine ve seçimleri "kazanacağına" şimdiden kesin gözüyle bakılmakta. Büyük ihtimalle yine Arroyo öncülüğünde oluşacak yeni hükümetin ise, son yıllarda, yine Arroyo öncülüğünde gerçekleştirilen vahşi "**komünist avına**" daha da hız vereceği söyleniyor. Ve özellikle de son bir kaç yıl içinde ilerici-devrimci ve komünistlere dönük saldırılarda, aralarında çok sayıda sendikacının, işçinin, avukatın, gazetecinin, doktorun bulunduğu, yüzlerce (839) insanın katledildiği, binlercesinin ise işkenceden geçirildiği, tutuklandığı göz önüne alınacak olursa, bu öngörü hiç de gerçekdışı gelmemekte.

Arroyo'nun bu seçimleri de "alma" ihtimalinin yüksek olmasının başlıca nedenini ise, ABD emperyalizminin, politikalarını hayata geçirmede zorlanmadığı Arroyo'yu yeniden işbaşına getirmek istemesi oluşturuyor. Arroyo'nun yerine **-en azından şimdilik-** başka bir alternatif görünmüyor gibi.

Arroyo'nun tekrar iktidara gelmesiyle birlikte toplumsal muhalefete dönük saldırıların daha da boyutlanacağı düşüncesini dilendirenlerin başında ise, Filipinler İnsan Hakları Örgütü Karapatan geliyor. Karapatan'ın Genel Sekreteri **Hilao-Enriquez**, Filipinli örgütlerce geçtiğimiz ay Den Haag'da yapılan Halk Mahkemesinde, Filipinler'deki sürece ilişkin kaygılarını dile getirirken, kendi yaşadıklarından örnekler veriyor. Daha faşist diktatör **Marcos** dönemin-

de iki yıl hapiste yattığını ve ilk çocuğunu burada dünyaya getirdiğini söyleyen Hilao-Enriquez, kız kardeşlerinden birinin kaçırılarak tecavüz edildiğini ve daha sonra da işkence edilerek öldürüldüğünü söylüyor ve

Arroyo rejiminin ise özde Marcos diktatörlüğünün bir başka versiyonu olduğunu vurguluyor.

Marcos diktatörlüğünün yıkılmasının ardından yapılan seçimlerde, ABD destekli Arroyo hükümetinin işbaşına gelmesi, Filipinler'deki, yargısız infazlarda, tüm muhaliflere dönük baskılarda azalma getirmek bir yana, askeri saldırganlığın giderek artması anlamına geldi. **1988-1946** yılları arasında ABD'nin sömürgesi olan ülkede yaşanan insan hakları ihlalleri bu dönemden sonra daha da artarak, 11 Eylül'den sonra rekor düzeye ulaştı. ABD emperyalizmi "**Terörle Mücadele**" konsepti çerçevesinde ilk askeri saldırılarından birini, Arroyo hükümeti-

nin talebiyle, Filipinler'de gerçekleştirdi ve 11 Eylül'den kısa bir süre sonra Filipinler'e askeri birlik çıkardı. Ve o günlerde "terörle mücadele" adı altında gerçekleştirilen yargısız infaz vb. katliamlardan oluşan saldırıların adı bugün artık, "**Komünist teröre karşı seferberlik**" oldu.

2002 yılından beri Filipinler'in güneyinde konuşlanan ABD özel birlikleri, "ortak tatbikat" adı altında Filipinler ordusuna eğitim vermekte. Bu "eğitimler" in sonucu ise, toplumsal muhalefete dönük azgınca saldırılarda, vahşi infazlarda görülmekte. ABD özel birlikleri destekli Filipinler askeri güçlerinin, bu süreçte giderek yaygınlaştırılan para-militer güçleri de yanlarına alarak, genelde tüm ilerici, devrimci ve komünistlere dönük, özelde ise FKP öncülüğünde gelişen devrimci mücadeleye dönük gerçekleştirdikleri saldırılar sadece illegal mücadeleyi değil, legal mücadele alanlarını da hedef almakta. Özellikle de Filipinler'de güçlü olan sendikal hareketi. Örneğin, 75 yaşındaki işçi önderi, sendikacı ve milletvekili **Crispin Beltran** 25 yıl önce, Marcos diktatörlüğü döneminde bir ayaklanmaya önderlik ettiği gerekçesiyle, 2006 yılından bu yana askeri bir hastanede tutuklu bulunmakta.

ABD'nin Asya'ya dönük politikalarında önemli bir yer tutan Filipinler'de önümüzdeki günlerde yapılacak seçimlere de işte bu tablo altında girilecek. Bunun anlamı ise, Filipinler'deki "**Ölüm Mangaları**" politikasının artan bir hızla süreceğidir.

HOLLANDA

Den Haag'ta yapılan 4 Mayıs işgal karşıtı eylemle Hitler faşizmi tarafından katledilen 11 kişi anıldı. **31 Mart 1945**'te Hitler faşizminin işgalinde Holland Spoor olarak bilinen yerde, 11 genç direnişçinin katledilmesinin üzerinden geçen 62 yıla rağmen, her yıl düzenli olarak yapılan anma bu yıl da gerçekleştirildi. Anmaya katılan kitlenin iki koldan yaptığı yürüyüş anıt önünde son buldu. Ardından aralarından **HTIF**'e bağlı **TIÖD** derneğinin ve **YDG**'nin de bulunduğu birçok kurum hazırlamış olduğu çelenkleri anıta bırakarak resmi bir geçit oluşturdular. **Den Haag Belediyesi**'nden belli başlı kişilerin de katıldığı anma, o dönemin anti-faşist gençleri olan birçok Hollandalının karanfiller bırakmasıyla sonlandırıldı.

PERU

Perulu maden işçileri, daha yüksek ücret ve emeklilik sigortası gibi taleplerle, **1 Mayıs**'ta başlattıkları grevi sonlandırdılar. Madencilik, ülke çapında 40 bin maden işçisinin katıldığı grevde yolları keserek, barikatlar kurdular. Madenlerde örgütlü **33 sendikaların** öncülüğünde gerçekleşen grev, hükümetin geri adım atması ve verdiği sözleri 60 gün içinde yerine getireceği teminatını vermesi üzerine bitirildi. Ancak gelen haberlere göre bazı madenlerde grev hala devam ediyor.

ABD

ABD'deki binlerce göçmen **1 Mayıs** günü sokağa dökülerek, bir yandan 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirirken, diğer yandan da hakları için eylemler gerçekleştirdiler. Göçmenlerin taleplerinin başında ise **vatandaşlık hakkı** ve **ailelerin parçalanmasına** neden olan, sınırdışı edilmelerin durdurulması geliyor. Eylem öncesi günlerde göçmenlerin bulunduğu bölgelere bir dizi baskınlar düzenleyen polis "**illegal**" göçmen aramıştı. Göçmen eylemlerinin en büyüğü 150 bin kişinin katıldığı **Chicago**'da gerçekleşirken, ikinci büyük eylem ise 100 bin kişinin katıldığı **Los Angeles**'da gerçekleşti.

LIBERYA

Batı Afrika ülkesi **Liberya**'daki Firestone Kauçuk İşletmesi'nde çalışan 7 bin işçi sendikalı olmaları önünde engel oluşturan idarecilerden birinin görevden alınması talebiyle greve gittiler. İşletmede uzunca bir süredir sendikal faaliyet sürdürmeye çalışan işçiler, söz konusu idarecinin engellemeleriyle karşılaşmaktalar. Bu engelleme girişimlerini **greve** yanıtlayan işçiler bu defa da polisin saldırılarıyla yüzyüze geldiler. Grevin üçüncü gününde polis işçiler arasında şiddetli çatışmalar yaşandığı ve işçilerin barikatlar kurarak, polise karşı yoğun bir direniş gerçekleştirdikleri belirtilmekte.

Grevci işçinin katledilmesine tepkiler sürüyor

3 Mayıs'ta jandarmalar tarafından vurularak öldürülen grevci işçi **Rodrigo Cisternas Fernandez**'in katledilmesini protesto etmek için gerçekleştirilen eylemler devam ediyor.

Halk Meclisleri Hareketi, Rodrigo'yu "Bachelet hükümetine verilen ilk şehit" ilân ederken, gerçekleştirilen eylemlerde işçiler ve öğrenciler, Rodrigo'nun anısına, Pablo Neruda'nın "**herkesi öldürdüler/senin gibi biri vardı, adı Rodrigo'ydu**" dizeleriyle yürüdüler.

Grevci işçinin öldürülmesini protesto eden Şili Komünist Partisi ile **Şili Birleşik İşçi Merkezi** (CUT) ise, jandarmaların işçilere

karşı bu kadar pervasız davranabilmesinin sorumlusunun Pinochet'den kalma dokunulmazlık rejimi olduğunu belirterek, katillerin hemen cezalandırılmasını istedi. Rodrigo'nun katledilmesiyle ilgili çeşitli medya kuruluşlarına açıklamalar yapan arkadaşları "**Bachelet'in eline bir orman işçisinin**

kanı bulaştı, şimdi bir kişi öldürüldüyse ileride 2, 3 kişi de öldürülebilir" diyorlar.

Şili'nin en büyük holdinglerinden Grupo Angelini'ye ait Arauco ormancılık şirketinde çalışan Rodrigo Cisternas, ücretlerin artırılması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için bir ay boyunca süren pazarlıkların sonuç vermemesi üzerine, **30 Nisan**'da greve çıkan işçiler arasındaydı.

Grev kararı 5 bin işçinin katılımıyla yapılan oylamada alınmış, sonraki günlerdeyse işçiler ulusal otoyolu ulaşımına keserek eyleme geçmişlerdi. Ancak patronun adamları ve jandarmalar işçilere saldırmış, bu saldırı sonucu Rodrigo Cisternas vurularak öldürülmüştü.

İngiltere'de göçmen haklarına yönelik saldırılar artıyor

Londra'da faaliyet gösteren Türk ve Kürt demokratik kitle örgütlerinin de katıldığı "**Yabancılar Vatandaşlık**" (Strangers into Citizens) talebiyle gerçekleştirilen gösteride İngiltere hükümetinin göçmenlere yönelik politikası protesto edildi.

Strangers into Citizens Britanya'daki baskıcı göç politikalarına son verilmesi, oturumu olmayanlara oturum verilmesi ve

vatandaşlığa geçişin kolaylaştırılması için ülkede bugüne kadar yapılmış kampanyaların en büyüğü sayılıyor. Kampanya kapsamında **7 Mayıs Pazartesi** günü farklı ülkelerden göçmenlerin demokratik kitle örgütlerini, sendikaları, politikacıları bir araya getiren kitlesel bir yürüyüş organize edildi.

Avrupa'da özellikle son yıllarda göçmen haklarına yönelik gerçekleştirilen saldırılara karşı bir araya gelen Türkiyeli göç-

menlerin kurumları da, bir kampanya yürütmektedir. Bu kampanya doğrultusunda göçmenlerin sorunlarının çözümü, kampların kapatılması, ücretsiz eğitim (göçmenlerin ücretsiz eğitimden yararlanması kaldırılmak isteniyor) ve oturum hakkı için sürdürülen imza kampanyasının sonuçları Mayıs ayı sonunda gerçekleştirilecek bir yürüyüşle İçişleri Bakanlığı'na sunulacak.

(ATİK Londra)

Metal işçilerinin grevinde patronlar geri adım attı

Almanya'da metal ve elektronik sektöründe aylardır yapılan toplu sözleşme görüşmeleri, 5 Mayıs günü işçilerin zaferiyle sonuçlandı. 3.4 milyon çalışanı ilgilendiren görüşmelerde yüzde 4.1 ücret zammı karara bağlandı. **Baden Württemberg**'deki 5. tur görüşmelerde, IG-Metal Sendikası ve işveren temsilcileri arasında uzlaşma sağlandı.

Yapılan anlaşmada çalışanlar aldıkları yüzde 4.1 ücret zammının yanı sıra 12 aya dağılmış şekilde yüzde 1.7'lik ücret zammı da alacak. Metal işçileri, işverenlerle yapılan görüşmelerde açık bir şekilde galip çıkarken, 2008'in Haziran ayından sonra geçerli olmak suretiyle yüzde 0.7 "**Konjonktürel Prim**" zammı da alacaklar.

Çalışanlar, Nisan ve Mayıs ayları için de bir kereye mahsus olmak üzere 400 Euro pirim alacak. Pilot bölge olan Baden Württemberg'deki toplu sözleşmenin süresi 19 ay olarak belirlenirken, varılan anlaşma sadece Baden Württemberg eyaletinde 800 bin çalışanı kapsıyor. Almanya

genelinde 3.4 milyon metal çalışanını ilgilendiren görüşmeler, 20 saate yakın bir pazarlıktan sonra karara bağlandı.

Pilot bölgenin kararları örnek alınacak

Diğer bölgelerde işçi ve işverenler arasında yapılacak görüşmelerin, Baden Württemberg'de alınan kararları örnek alması bekleniyor. Metal sektöründe işveren kuruluşu olan **Tüm Metal (Gesamtmittel) Başkanı Martin Kanne-giesser**, varılan kararların diğer bölgelerde de uygulanmasını önerirken, verilen zammın işyeri performansını yükselteceğine ve gelecekte sektördeki üretimi çoğaltacağına inandığını açıkladı.

Pilot bölgedeki görüşmelerden dolayı diğer bölgelerde yapılan görüşmeler başka tarihlere kaydırıldı. 150 bin çalışanı ilgilendiren **Saksonya Eyaletindeki** işçi ve işveren temsilcileri, Baden Württemberg'teki görüşmelerde varılan sonuçları olumlu karşıladı. **Saksonya eyaletindeki Metal ve Elektro Sanayii Birliği Baş-**

kani Bodo Finger, pilot bölgedeki uzlaşmayı olduğu gibi almayı önerdi. IG-Metal'in Berlin, Brandenburg ve Saksonya eyaleti sözcüsü **Bernd Krupp** ise, "**Bu çok iyi bir sonuç**" dedi.

İşçi temsilcisi olarak IG-Metal sendikasının işverenlerden talep ettiği yüzde 6.5 ücret zammı, şimdiye kadar yapılan görüşmelerde kabul edilmedi. İşveren temsilcileri en fazla yüzde 2.5 zam verebileceklerini ileri sürüyorlardı. Şimdiye kadar yapılan 4 toplu sözleşme görüşmesinde, çalışanların zam talepleri ret edildi.

Dördüncü tur görüşmeden sonra grev kararı alan IG-Metal, zam taleplerinin karşılanmaması durumunda genel greve gideceklerini açıklamıştı. Uyarı grevleriyle işverenleri uyarın sendika, Mayıs ayından başlamak üzere Almanya genelinde genel grevlere gideceği konusunda işverenleri uyar-mıştı.

Evrensel Bakış

Tiranların tahtları sallanıyor

ABD emperyalizminin işgal ve talan politikalarının birinci dereceden ortağı olan İngiliz emperyalizmi, işgal ve talan politikalarının iflasıyla birlikte, emperyalizmin genel krizi içinde en fazla debelenen emperyalist güçlerin de ilk sıralarında yer alıyor. Krizin faturası ise, bu sürecin saldırganlık politikalarını kayıtsız-şartsız savunduğu ve hayata geçirilmesi yönünde büyük bir çaba içinde olduğu bilinen **Blair hükümetine** çıkarılmakta.

Blair'in başkanlığını yaptığı "**İşçi Partisi**"nin, adındaki iddianın tersine, işçiyi değil, İngiliz sermayesini temsil ettiği, hayat geçirdiği politikalarla sabit ve bu konuda fazla yorum gerek yok. Ancak öyle görünüyor ki işçinin desteğini zaten hiçbir zaman almamış/alamamış olan Blair hükümeti, işgallerde uğranan hezimetle birlikte, bu işgallerden kârlı çıkmayı amaçlayan, ancak evdeki hesap çarşıya uymayınca panikleyen sermayenin de desteğini yitirmiş gibi görünüyor.

Ve uzunca süredir beklenen oldu, hükümet karşıtlarının yürüttüğü Blair karşıtı propagandalar, yükselen halk muhalefetinin de etkisiyle sonuç verdi ve **Tony Blair** geçtiğimiz günlerde yapılan yerel seçimlerde aldığı yenilgiden kısa bir süre sonra bir açıklama yaparak, 27 Haziran'da görevden ayrılacağını açıkladı.

Böylece, aynı zamanda **İngiltere'de en uzun süre görev yapan başbakan** olma sıfatına da sahip olan Blair'in öncülüğündeki bir dönemin sonuna gelindi. Gerçi dönemine ilişkin, "işsizliğin azaltılması", "sağlık sisteminde iyileştirmeler" gibi iddialardan oluşan, kendi çizdiği tabloya bakılacak olursa, böyle bir adı-

ma "hiç gerek olmadığı" söylenebilir. Oysa gerçek hiç de öyle değil. Dış politikada, giderek askeri saldırganlığın öne çıktığı ve bunun (özde İngiltere'nin tüm tarihi boyunca olduğu gibi) işgal politikalarına dâhil olunarak somutlaştığı bir durum söz konusuysa, iç politika-da hayata geçirilen uygulamalar da bu saldırganlığı destekler nitelikte olmuştur.

Özellikle de emek cephesine dönük en yoğun saldırılar Blair'in öncülüğündeki "İşçi Partisi" döneminde yaşanmıştır. İşçi Partisi hükümeti daha işbaşına geldiği günlerden itibaren **sermayenin istemleri doğrultusunda** çıkardığı yasalarla emekçi yığınların haklarını bir bir budamaya başlamıştır. İşten çıkarmalar kolaylaştırılmış, işsizlik parası kısıtlanmış, sosyal yardımlar kesilmiş ve sosyal güvencenin giderek ortadan kalkması, özelleştirme vb. politikalarla oluşan, daha bir dizi sosyal yıkım politikası bu dönemde hızla hayata geçirilmiştir. İngiltere tüm bu süreçler boyunca, diğer AB ülkelerinde de yaşanan sosyal yıkımın öncülüğüne soyunmuştur adeta.

'90'lı yılların sonuna doğru hız kazanan bu halk düşmanı politikalar, işgal politikaları da eklenince, işçi-emekçi eylemlerinin yükselişine **işgal karşıtı hareketteki yükseliş** eşlik etmeye başlamış ve halk muhalefeti giderek büyümüştür. Ne sosyal yıkım politikaları ne de işgal politikaları temsil ettiği sermaye sınıfının krizden çıkmasını sağlayamayınca, halk yığınlarının gözünde zaten bir tirana dönüşmüş olan Blair'i, sermaye de gözden çıkarmıştır. Böylece bir tiranın daha tahtı sallanarak, tarihin çöplüğüne yaptığı yolculuğun sonuna

yaklaşmıştır. Yerine hangi yeni tiranın geleceğini, İngiliz emperyalist sermayesinin kendini en iyi kimin temsil edeceğine dair kararını ne yönde vereceğini, hangi isim üzerinde uzlaşacağını ise önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Emperyalist saldırganlık politikalarının iflası, sadece emperyalist ülkelerdeki rejimleri ve bu rejimlere önderlik edenlerin tahtlarını sallamıyor. Bilakis bu politikaların hayata geçirilmesinde büyük payı olan işbirlikçi iktidarların temsilcileri de, uğranan hezimete bağlı olarak, aynı sonu paylaşmaktan kurtulamıyor.

Emperyalistlerin Ortadoğu'daki jandarması olma işlevini on yıllardan beri sürdüren, bu işlev çerçevesinde, başta Filistin halkı olmak üzere, bölge halklarına dönük işgaller, katliamlar gerçekleştiren **Siyonist İsrail** rejiminin günümüz hükümeti de bugünlerde aynı sonla karşı karşıya gibi görünüyor.

Olmert hükümetini oldukça zora sokan ve geçtiğimiz günlerde 100 binden fazla İsrailinin sokaklara dökülmesini de beraberinde getiren son gelişme, geçtiğimiz yıl Temmuz-Ağustos aylarında gerçekleşen Lübnan saldırılarını araştıran **Winograd Komisyonu**'nun raporunu açıklaması oldu. Rapor, İsrail'in bu saldırılarda aldığı açık yenilgiden Olmert hükümetini sorumlu tutuyor. Komisyonun raporunda, savaş nedeni olarak gösterilen, askerleri kurtarma ve Hizbullah'ın İsrail'e roket atmasını engelleme gibi hedeflere ulaşılmadığına açık bir biçimde yer veriliyor. Böylelikle İsrail'in yenilgisi bir kez daha ve kendileri tarafından itiraf edilmiş oluyor.

Binlerce Lübnanlı'nın yaşamını yitirmesine rağmen, Lübnan'da hiç beklenmedik bir direnişle karşılaşılması emperyalist-Siyonist politikaları alt-üst etmiş, alınan yenilgi, 160'dan fazla İsrail askerinin ölümüyle birlikte, gerek İsrail halkında gerekse İsrail içindeki muhalif politik çevrelerde Olmert hükümetine karşı tepkilerin yükselmesini de beraberinde getirmişti. Olmert hükümetinin ne kadar yıprandığını ve gözden düştüğünü ise, İsrail medyasının, İs-

rail İç İstihbaratı **Şin-Bet**'in Filistinlilere dönük işkenceyi yaygın bir biçimde sürdürdüğü yönlü bilgileri, bunların öteden beri bilinmesine rağmen, bugün açıklamasında görmek mümkün.

Ortadoğu politikalarını hayata geçirmede zorlanmanın da ötesinde bir pozisyona düşen ABD emperyalizmi ise, bir yandan Irak'ta hâkim olamamanın çözümsüzlüğü içinde, Bağdat'a "**Apartheid duvarları**" örmeye çalışırken, diğer yandan tüm Ortadoğu politikalarının tekrar gözden geçirildiği Genişletilmiş Irak Konferansı'nı toplarken, İsrail'deki gelişmelerden kopuk olmayarak, Filistin sorununa da "el atmayı" sürdürüyor. ABD emperyalizminin bu yönlü en son girişimini ise, işbirlikçi Filistin Devlet Başkanı **Abbas**'a ve **Olmert hükümetine** sunulan "Uygulama Belgesi" oluşturuyor. ABD'nin Ortadoğu sorunu kapsamında, Filistin ve İsrail hükümetlerine yeni yaptırımlarını kapsayan bu belge adı altındaki yeni yaptırım planının içeriği de yine önceki projeler gibi, Filistin halkının direnişini bitirmeyi ve yıpranan Olmert hükümetinden de ABD lehine bazı tavizleri kapsıyor. Bu belgenin Olmert hükümetinin iyice yıprandığı bir dönemde gündeme gelmesinin bir diğer anlamı da, ABD'nin, politikalarını hayata geçirmede giderek zorlandığı Olmert'i gözden çıkar-ması olabilir.

Görüldüğü gibi, emperyalistler dünya hâkimiyeti uğruna gerçekleştirdikleri saldırılarda, İngiltere örneğinde olduğu gibi, kendi iktidarlarının yanı sıra, **müttefiklerinin iktidarlarını** da koruyamaz noktaya gelmişlerdir. Ortadoğu'da oluşturdukları kukla rejimlerin, bölgesel jandarmalarının ve de bizzat kendilerinin tahtları hızlı bir biçimde sallanıyor. Tahtların birbiri ardına bu kadar hızlı sallanmaya başlamasının nedenine gelince: Omuzlarında oturdukları ezilen emekçi halkların dünyanın dört bir yanındaki ayağa kalkışıdır. Halklar omuzlarındaki yükü atmamak için hamle yaptıkça, tahtlar hızla sallanıyor!

Burjuvazi; kendi arasındaki iktidar dalaşında kadınları taraflaştırmaya çalışıyor!

“Cumhuriyeti korumak” için yapıldığı söylenen mitinglerde kadınlara özel olarak hitap edildiğini, kadın katılımının artırılmaya çalışıldığını görmekteyiz. Bu mitinglerin örgütleyicileri arasında “kadın” kuruluşlarının yoğun olması ve kadınlara çağrının yapılması tesadüfi değildir.

Tandoğan'da başlayan, İstanbul, İzmir, vd. şehirlerde devam eden ve “Cumhuriyeti korumak” için yapıldığı söylenen mitinglerde kadınlara özel olarak hitap edildiğini, kadın katılımının artırılmaya çalışıldığını görmekteyiz. Bu mitinglerin örgütleyicileri arasında “kadın” kuruluşlarının yoğun olması ve kadınlara çağrının yapılması tesadüfi değildir.

Mitinglerin yapıldığı nedenine, “şeriat-darbe” ikileminin perde arkasına katılan kesimlerin sosyolojik analizine yazımızın konusu olmamasından dolayı, sadece gerekli olan yerlerde kısaca değineceğiz. Konunun daha bütünlüklü olması için kısaca şu belirlemeleri yapabiliriz:

Tandoğan mitinginde kadın vurgusu bu kadar ön planda değilken ve mitingün esas amacı olan darbeye destek çıkma daha aşikârken, diğerlerinde cepheyi daha da genişletmek için söylemlerde belli değişikliklere gidilmiştir. “Ne şeriat, ne darbe; tam bağımsız Türkiye” sloganlarıyla yapılan Çağlayan mitingine DİSK ve çeşitli odalar “bizim de savunduğumuz söylemler bunlar” diyerek katılmışlardır. Yine reformist-revizyonistler; mitinglerin örgütleyicilerini-amaçlarını bilinçli olarak gözardı ederek “halkın olduğu yerde olunmalı!” diyerek, hatta bazıları Lenin’in “kitlelerin içinde olunmalı” sözlerini çarpıtırıp, kullanarak bu mitinglere destek vermişlerdir.

Tandoğan sonrasında yapılan Çağlayan, Burhaniye, Ayvalık, Manisa, İzmir mitinglerinin hepsinin örgütlenmesini Atatürkçü Düşünce Derneği-ADD ile birlikte çeşitli “kadın kuruluşları” yapmışlardır. Şu ana kadar kadınların yaşadıkları çeşitli toplumsal sorunlara nitelikleri gereği hiçbir şekilde duyarlılık göstermeyen kuruluşlar bunlar: Türkiye Kadın Dernekleri Federasyonu, İstanbul-İzmir Kadın Kuruluşları Birliği vs. vs...

“STK”lar diye geçen örgütlenmelerin ne amaç taşıdıkları bizim için aşikârdır. Özellikle başta Ukrayna, Gürcistan olmak üzere yapılan çeşitli “renkli devrim”lerle birlikte bu kuruluşlara çeşitli sermaye gruplarının neden oluk oluk para akıttıkları daha belirgin ortaya çıkmıştır. H. Dink’in katliyle birlikte gün ışığına çıkan çeşitli Kuva-i Milliyeci dernekler ile emekli askerlerin bir araya geldiği örgütlülükler ilk mitinglerde daha ön plana çıkmışken, “mitinglerin esas nedeni daha çok ortaya çıkıyor” diye bu dernekler biraz daha geri plana çekilmiş ve yukarıda bahsettiğimiz DİSK’le birlikte “sol” geçinen çeşitli çevrelerin desteği alınmıştır.

Mitinglerin sonrasında hangi gazeteyi açarsak açalım, Türk bayraklarına sarılmış, kalpaklı genç kadınların fotoğraflarını görüyoruz, “Atam, kadınlarımız-kızlarımız izinde”, “Atam, cumhuriyetçi kızların burada” başlıkları altında.

Emek sömürüsüyle birlikte, cinsel ve ulusal sömürüye, baskıya, şiddete maruz kalan kadınlarımızın ezilmişliği, sisteme karşı var olan tepkileri bu şekilde kullanılmak istenilmektedir. Ezilmiş-

liklerinin, töre cinayetlerine kurban gitmelerinin, açlık, yoksulluk yaşamalarının nedeni var olan sistem değil, “baş örtüsünü” savunan bir grubun işiymiş gibi yansıtılmaya çalışılmaktadır.

Mitinglerin özüne uygun olarak tamamen şoven, gerici söylemlere ağırlık verilmekte ve diğer katılımcılar gibi kadınlarımız da “işte gerçek Türk kadını” denilerek buna alet edilmek istenmektedir.

Sistem kadınları kullanıyor!

Sömürücülerin halkların bilincini bulandırma ve kendi çıkarları için emekçi halklarımızı manipüle etme çabaları yeni değildir, tarih boyunca görülen bir olgudur. Kitlelerin kör, sağır ve dilsiz olması onların çıkarıdır. Ve bu duyu organlarının kullanılması gerektiğinde de amaçlanan kendi istediklerini görmeleri, duymaları, kendi sloganlarını atmalarıdır.

Mitinglere kadın katılımının istedikleri oranda olup olmadığı, hangi kesimlerden katılım olduğu hakkında şimdilik burjuva basın yazdıkları dışında bilgimiz yok. Ama bunlar şu anki konumuz açısından önemli değil. Bizim için şu anda önemli olan kadınların ön plana çıkarılma neden-

leridir. Bunu iki başlık altında toplayabiliriz.

Birinci olarak; burjuvazi kadınların korumacı duygusunun, cesaretle öne atılabilme özelliğinin farkındadır. Çocukları yani gelecek nesilleri yetiştiren olarak toplumun şekillenişinde önemli bir yer tuttuğu açık olan kadınlarımızın duyarlılıkları kullanılmak istenmektedir. Halkımız, önceden yaşadıkları süreçlerden, darbelerin ne demek olduğunu bilir. Bununla birlikte en çok baskıya, sömürüye maruz kalan kadınlar dayanın, eve kapatılıp, özgürlüğünün kısıtlanmasının ve daha nice baskının ne demek olduğunu bilir. Özellikle küçük burjuva kesimden kadınlara İran, Suudi Arabistan örnekleri verilerek, şeriat-

özgürlüklerin kısılması korkusu üzerinden psikolojik baskı oluşturulmaktadır. Bu korkular üzerinden halkımız ve kadınlarımız, sonucu ne olursa olsun kendileri için daha fazla sömürü, daha fazla baskı, yoksulluk olan sürece dahil edilmeye çalışılmaktadır.

İkinci nedenimizi açıklamaya TÜSİAD’ın ilk kadın başkanı olan Arzuhan Yalçındağ’ın mitingleri değerlendirisiyle başlayalım:

“Cumhuriyet ideallerinin en önemlisi kadının toplumdaki yerini yükseltmek. Bunu unutmamış görünüyoruz... Tandoğan ve Çağlayan mitingini bu gidişata dur demenin ifadesi olarak görebiliriz. Türkiye’nin aydınlık yüzünün kendini ortaya koyması olarak değerlendirebiliriz.”

‘80 darbesinin mimarlarından TÜSİAD, bu seferki Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi uzlaşmayı tavsiye etmiş; bir taraftan da iyi iş gördüğünü ve hatta Abdullah Gül’ün iyi bir seçenek sayılabileceğini söylemiştir. Ama TSK’nın 27 Nisan muhtrasiyla “savaş alanından” bir adım dahi geri atmayaacağı ilan etmesi sonucu piyasaların daha da sallanacağı korkusuyla TÜSİAD’ın “uzlaşma” kavramını dilinden düşürme de sonrasında “ne şeriat ne darbe” laflarını sahiplenmesini getirmiştir. TÜSİAD Başkanı’nın mitingleri değerlendirirken kadını ön plana çıkarıp-vurgu yapması boşuna değildir. TÜSİAD; AB’ye üyeliği tamamen desteklemekte ve buna uygun çalışmaların hızlanmasını istemektedir. Yaşanan siyasi kriz en başta bu çalışmaları yavaşlatmaktadır, bu yüzden en uygun zeminde ve bir an önce çözülmesini istemektedirler. TÜSİAD’ın geçen yıl açıkladığı “eğitim paketi” akıllardadır. Bu paketin özü; şu anda YDG’nin çok doğru bir şekilde başlatmış olduğu kampanyada işlenen Bologna sürecinin gerekliliklerinin Türkiye’de yapılmasını istemektedir. AB’nin müktesebatının 35 maddesi kadınlarla ilgilidir. AB ülkelerinde Türkiye karşıtlığı yükselirken, bu mitinglerle başı açık, “istemlerini” rahatlıkla haykırabilen kadınlarla, “medeni” dünyaya uyum sağlayabilecek bir yapıya sahip olduğu mesajı verilmektedir.

Türkiye’de son yıllarda “Haydi Kızlar Okula”, “Baba Beni Okula Gönder” gibi kız çocuklarının eğitim seviyesini yükseltme, kırsal yaşamdan daha hızlı koparma amacı taşıyan kampanyalar yapılmaktadır. Yine mikro-kredi çalışmalarında olsun, AB fonlarıyla yapılan çeşitli işlerde olsun; kadınlara öncelik tanınmaktadır. Bunlar tesadüf değildir.

Kadınlara biçilen misyon

Avrupa Parlamentosu Kadın Hakları Komitesi’nin 2007 yılı “Kadın-erkek eşitliği” isimli raporunda kadınların istihdam büyümesine önemli bir katkı sağladığı ve AB’nin ekonomik hedeflerine ulaşmasında itici bir güç olduğu vurgulanıyor.

“İtici güç” olan kadınların; bu “güçlerini” erkeklere göre daha ucuza çalışmalarıyla elde et-

tiklerini de öğreniyoruz raporun satır aralarından. AB heveslisi kuruluşlar, müktesebatın gerektirdiklerini yapma (bunu “daha fazla sayıda kadının, çok ucuz emek gücü olarak kullanılmasına olanak sağlama” olarak okumak gerekir) amaçlı, “Ulusal Kadın Projesi” oluşturma ve yaşama geçirme çalışmalarına başlamışlardır. Türkiye’de cinsiyet-yaş ayrımı olmaksızın ucuz işgücü zaten mevcut olan bir gerçeklikken, kadın ve çocukların “daha da ucuz işgücü” olduklarını biliyoruz. İşte bu daha da ucuz işgücünün istihdam katılabilmesi için “kadının eğitim düzeyi artırılmalıdır!”, “Kızların okullaşma oranı temel bir sorundur!” (TÜSİAD Başkan Yardımcısı Ümit Boyner) tezlerinden hareket edilmektedir. Yani kadınların evlerinden daha fazla çıkması, feodal bağlarından kopması istenmektedir. AB raporuna göre 2010 yılına kadar üye ülkelerde kadın istihdam oranının % 60’a çıkartılması hedeflenmektedir. Ki bu oran şu anda Türkiye’de % 25 civarındadır.

Sanırız ki bu verilerle birlikte; TÜSİAD’ın neden kadın katılımını özel olarak övme ihtiyacı duyduğu daha rahat anlaşılır olmuştur.

Büyükün’ün çeşitli dönemlerde konuşmalarında yaptığı Türkiye’nin Kurtuluş Savaşı’ndan itibaren hiç bu kadar iç ve dış tehdit altında olmadığı belirlenmesine ithafen burjuva basında; 1920’lerde sırtlarında mermiler taşıyan Elif’lerin Cumhuriyet’i kurduğu ve şimdi yine bu kahraman Türk kadınlarına, çağdaş-modern Eliflere ihtiyaç olduğu vurgulanarak; kadınların “Cumhuriyete” sahip çıkmaları istenmektedir. Yani halkımızdan, kadınlarımızdan 84 yıldır onları iliklerine kadar sömüren, her türlü cinsel, ulusal baskıya maruz bırakan rejimi korumaları istenmektedir. Darbecilerin halkımızı ve özellikle kadınları kendi politikalarına alet etmeleri karşısında AKP de boş durmamaktadır. “Halka dayanan meşru güç” olduğunu gösterebilmek için cumhurbaşkanını halkın seçmesi için yasa çalışmaları başlatmıştır. Diğer taraftan da yaklaşan seçimlerde en az 20 kadının milletvekili seçilebileceği yerlerden aday göstereceğini şimdiden açıklayarak; kadınlara yönelik geliştirilmeye çalışılan sömürü politikalarına duyarsız kalmadığını göstermeyi hedeflemektedir. Şu anda Meclis’teki kadın sayısının toplamda 24 olduğu düşünülürse, bu sayının Meclis’teki kadınların ortalama sayısına göre yüksek olduğu görülecektir.

Sömürücülerin çeşitli kesimlerinin bu planlarına bizim cevabımız ise; Rusya’daki, Çin’deki, Kore’deki, Küba’daki... devrimlerde yer alan kadınlar gibi, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı’nda vatanlarını savunan Sovyet kadınları gibi, bizim tarihimizde yer alan nice yiğit kadın yoldaşlarımız gibi devrimci kadınları yaratma çalışması olmalıdır. Zaten devrimimizin karakterinin Demokratik Devrim olmasından kaynaklı kadın çalışması önemliken, içine girilen süreçte bunun çok daha fazla yoğunlaştırılması gerektiği açıktır. Bunun nesnel zemini şu anda bile çok fazla mevcuttur, bahsi geçen plan-projelerle birlikte bu zemin daha da güçlenecektir...

Politik iktidar mücadelesinde etkin bir silah:

SANAT

Toplumsal yaşamın inkâr edilemez parçası ve bir sınıfın temsilliğini üstlenen bir duruşu ifade eden **kültür**; bağrında taşıdığı bir yığın zenginlikle beraber bunları işleyebilecek mekanizma olarak **sanatı** da taşır. Bilinir ki kültür, savunulup ağırlıklı olarak uygulanan ekonomik politikanın ifadesidir; onun yansıması olarak sergilenen duruştur. Bu vesile ile doğaldır ki, kültürün içerdiği sanatın da siyasetten ayrı düşünülmemeyeceğini kavramak elzemdir. Açık ki bu konuda, Türkiye’de, özellikle **12 Eylül AFC**’siyle ivme kazanan bir saldırı dalgası olarak iktidarı elinde tutanların devrimci ideolojiyi kitlelerin beyninde (ki bunun etkisi devrim cephesinde mücadele yürütenlerde de görülmüştür, **erozyona uğratma** çabası etkisiz kalmamıştır.

Öyle ki belirli/belirsiz içerikli ürünleri sanat olarak sergileyen faşist diktatörlüğün sanatsal korunak bekçileri (ki yaptıkları gerçekten de sanattır; yapılması gereken sadece adını doğru koymaktır: Sergilenen burjuva-feodal kültürün sanatıdır) beyinlerden toplumsal mücadele bilincini her daim parçalamanın siyasetini gütmesinin bir sonucu olarak toplumun önemli bir kesimini sanatın ve hatta kültürün siyasetten ayrı ele alınması gerektiği yönde inandırmışlardır. Sınıf bilinçli proleterlerin ise tersini, yani **gerçek olanı geniş kitlelere anlatma/kavratma çabaları** açıktır ki sınıf mücadelesinde proletaryanın yönetici örgütünün yetmezliklerine koşut olarak olması gereken yerde sayılmazdır.

Sanatın, temsil ettiği sınıfın kanalizasyon edileceği amaca uygun bir biçim alması, amacın niteliğinin taşıdığı ideoloji kavrandığı oranda atılacak adım doğru yönde atılır. Nitekim kültürün sanatla diyalektik bağı, özle biçimin diyalektik bağı gibi birincisinin belirli bir hedefe ulaşması için onun dolaysız etkisi altında ikincisinin güçlü bir silaha dönüşmesinde kurulur. Aksi halde, yani **öz adına** açığa çıkan biçimin diyalektik değil de birbirini özde inkâr eden bir bağla adı kullanılan öze fayda değil, zarar getirilir. İşte sanatsal niteliği ideolojide aramanın önemi burada yatmaktadır. Yerine getirilmesi gereken tarihsel görev kavrandıkça onun yerine getirilmesi için uygulanacak taktik politikalar daha ciddiyetle ele alınır, daha uygun ve daha uyumlu bir şekilde yerine getirilir. Buradan yola çıkarak, sanatın salt teknik bir sorun olmadığı, aynı zamanda somut bir hedefe siyasetin kumandasında kilitlenen örgütsel bir sorun, stratejiye tekabül eden **taktik bir sorun** olduğu da kavranmalıdır.

Peki, bundan ne anlaşılmalıdır? Açık ki: adına sanat denilen kültürün işlenmiş hali, bir siyasetin, yani belirli bir hedefe ulaşmanın yolu olarak uygulanan politikanın uğruna bağışlanmış üründür. Bir tiyatro emekçisinin sahnede istediğini anlatabilme sanatından köylünün kendi gününü örgütleme

Devrimin çıkarlarına hizmet edecek motifler soyut olanı değil somutu, kuru ajitasyonu değil içeriği, somut ihtiyacın karşılanmasına dayanan devrimci ajitasyonu, amacı belli olmayan ve bu yüzden anlaşılması güç olanı değil açıklığı ve hedefi belli olanı örgütçü sanatın önemsedikleri olarak benimser.

sanatına kadar, demircinin örsle çekiç arasında demiri döverek şekil verme sanatından lise öğrencisinin derslerini başarabilmek için kendini sistemli bir çalışmaya tâbi kılarak öğrenimine yön verme sanatına kadar bütün sanat biçimlerinde belirginleşen bu gerçekliktir. Sanat bu anlamıyla **hedefe ulaşmanın aracı**, ancak aynı zamanda bir çelişki olarak kültürün bağrında taşıdığı siyasetin ürünü olarak üretilen emeğin daha etkili bir değere dönüşmesi için hazırlanan çalışma metodunun uygulanmasıdır.

Bilinir ki kültürün işlenmesi veya sanatın uygulanması salt tek başına onu uygulayanı etkilemekle kalmamaktadır. Öyle ki kültür sorununda özlü netliğin yakalanması nasıl ki insanın kendisini tanımaya önemli derecede katkı sunacaksa, üretilen emeği etkili değere dönüştürmek (yani işlemek) sadece o insana değil, aynı zamanda yanı başında bulunanın üzerinde de fevkalade **etkili** bir tavır sergileyecektir. Ne var ki bu tavrı ileriye görmeden yani somut bir hedefe kilitlenmeden sergilemek devrimci niteliğinden yoksun kalan ve bu uğurda yenilmeye mahkûm olan kendiliğinden/sıradan bir duruşa evrilir. Böyle bir durumda ürün abartılır, içi boşaltılır ve kısa sürede **ideolojik tutarlılıktan uzak** içeriği, öncesinden başlamış bir çöküntü olarak su yüzüne çıkar. Eğer söz konusu olan “halk sanatçısı” ise, son tahlilde birey sanatçısına dönüşür ve ciddi fedakârlıklarla sunulan kazanımları sahiplerine (halkın savaşçılara) devrederek o ana kadar ileriye doğru yürünen yol geriye dönüşe tanıklık eder. Sanatın niteliğini sadece teknikte (tiyatrodaki rolü iyi oynayabilme, fabrikada işçilere ajitasyon çekebilme vs...) değil, kilitlenilmiş hedefin ideolojik kaynağında aramak bu yüzden önemlidir. Bu da kuşkusuz bir ürün olarak ancak **pratikte** belirginleşecektir.

Nitekim bu ürünü iktidarı sarsma kapasitesine dönüştürecek sınıf bilinçli proleterlerin devrimci sanatı, somut işleme sürecinin ta kendisidir: sabırlı ancak bir o kadar **müdahaleci**, sorgulayıcı ancak bir o kadar atılgan, derin ancak bir o kadar **net** olan titiz işçiliğin, kendi önünü gören, hedefine kilitlenen duruşun zengin motiflerle/taktiklerle ustaca sergilenişidir. Proletarya Partisi’nin devrimi örgütleme ve Halk Savaşı’na önderlik etme sanatı bu ustalığa erişmeyi soyut bir gereklilik olarak değil, MLM’nin ışığında hedefine kilitlenmiş bir hareket olarak şart koşmaktadır. **Uzun Süreli Savaş Stratejisi**’ni Türkiye’ye uyarlama, onun özgünlüklerini açığa

çıkarma ve buradan yola çıkarak silahlı mücadele içinde doğrudan Halk Savaşı’nın taktik politikalarını somut durumun somut tahlili olarak belirlemek ve uygulamak devrim yürüyüşünün olmazsa olmazıdır; bunun başarısının örgütsel dayanağı titizlik ve ustalığı barındıran uzun süreli savaş sanatıdır. Devrimci mücadeleye uygun motifleri verme veya devrime önderlik etme sanatı, bütün mücadele alanlarının aynı hedefe kilitlenerek koordinasyonu ve uyumu (her alanın aynı işi yapması değil, aynı amaca kilitlenmiş değişik alanların kendi görevini yerine getirerek amaca hizmet

etmesi; bu bağlamda koordine ve uyumu sağlayabilmektir. **Mao**’nun devrimi, ince bir sanat işi olarak belirtmesi buna dayanmaktadır.

Bunun buna koşut olarak ele alınması gereken sanatın diğer biçimleri de aynı uyumluluk temeli üzerinde şekillenmelidir. Öyle ki devrimci sanat, esasta örgütleyici sanattır. Kitlelerin devrim yoluna akıtılması sanat biçimlerinin aynı çizgiden gıdayı almalarını gerekli kılmaktadır. O zaman anlaşılacaktır ki sergilenecek oyun, söylenecek türküler, çizilecek resim, figürleri sergilenecek halk oyunu, kalem alınacak öykü, okunacak şiir vs. aynı yere farklı metod ve motiflerle hizmet etmelidirler; aynı yerden farklı motiflerle aynı yere yönelmelidirler. Devrimin çıkarlarına hizmet edecek motifler soyut olanı

değil somutu, kuru ajitasyonu değil içeriği, somut ihtiyacın karşılanmasına dayanan devrimci ajitasyonu, amacı belli olmayan ve bu yüzden anlaşılması güç olanı değil açıklığı ve hedefi belli olanı örgütçü sanatın önemsedikleri olarak benimser. Sanat, proletaryanın elinde, motiflerde esnek olan ancak hedefine yönelmede devrimci **“dik kafalılığı”** barındıran bir araçtır. Halkın sorunlarını birçok yöntemle dile getirebilecek kadar bol malzemeli ancak bütün bunları tek bir hedefe yönelterek yıkmak istediğini temellerinde sarsan, kurmak istediğini ise sağlam dayanaklara bağlayan bir araçtır. Var olanı dile getirmekle yetinmeyen, onu değiştirip dönüştürme mücadelesinin bizzat içinde olarak tarafılığını örgütleyen bir araçtır.

Sanatın örgütsel boyuttaki bu rolü, doğrudan amacın hayat hakkı bulması için örgütlenecek emek gücünün keşfini gerektirir. Nitekim Türkiye’de **Demokratik Halk Devrimi**’ni gerçekleştir-

me perspektifiyle bu eserin yaratıcıları olan halkı sorunlarıyla, güzellikleriyle, umutlarıyla, hoşnutsuzluklarıyla, ileri ve geri yönleriyle tanımak, sanatın ideolojik yönelimin kumandasında örgütsel görevini netleştirecektir. Devrimin yolunda **amaca uygun olarak** savaşı geliştirmek için de, türkülerini üretmek için de, sinema alanını kullanmak için de bu şarttır. Bu şart, sanatın her alan için geçerli olan evrensel kuralıdır. Sanatın özgünlükleri ise, **aynı denize akan ırmaklar misali** birbirine benzemeyen dolambaçlı ancak aynı ruhla ve aynı coşkuyla aynı yönelimi sergileyen özelliklerdir. Nasıl ki bunun kavranması devrim perspektifli sanatın örgütlenmesini sağlayacaksa, başta **işçilerin köylülerin** olmak üzere **bütün emekçilerin Proletarya Partisi** önderliğinde tekleşebilecek yumruğunun burjuva-feodal devlete darbeler indirmesi bu sanatsal örgütlülük aracılığıyla kalıcı başarılar sağlaması kaçınılmazdır; çünkü sınıf bilinçli proletaryanın elinde sanat, **iktidarı sarsacak güce sahip olan** eşî bulunmaz bir silahtır.

Her yitiş, yeni bir başlangıçtır

Simdi her bitiş, her yitiş yeni bir başlangıcın temelleri oluyor ve geride kalanlara masal değil tarih diyoruz artık, kitaplara değil zihnimize, bilincimize, öfkemize yazıyoruz bizden koparılan yaşamları. Ve artık büyüdüğümüze göre çocuk saflığıyla kurmuyoruz düşlerimizi... Şimdi düşlerimizin yaşam pınarı, kafasına koyduğunu yapan, düşündüğü gibi yaşayan küçük karabalık değil, tarihimiz, özgür bir dünyanın yapıcısı, toprakta tohum olan şehitlerimiz oluyor. Şimdi tarih, kalbi bedeninden etmiş eli kanlı bir soytarıdır, artık düşlerden ağıp gelen ve yaşamı hiçleyen zamandır. Tarih hep halk düşmanı, hep kan deryası...

Kazım Çelik

“Oysa küçük karabalık hasta değildi, onun bambaşka bir derdi vardı.

Bir sabah erkenden, daha gün doğmadan, küçük karabalık annesini uyanırdı:

“Anneciğim, seninle konuşmalıyım” dedi.

Annesi, uyku sersemliği içinde:

“Acelen ne sevgili yavrum?” diye sordu “Önce sabah gezintimizi yapalım,

Hüseyin Cevahir: Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) önderlerinden Hüseyin Cevahir 30 Mayıs 1971’de polis takibini atlattığı Maltepe’de girdikleri eve düzenlenen saldırıda 23 kurşunla vurularak öldürüldü.

Nurhak Şehitleri: Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak dağlarında çıkan çatışmada 31 Mayıs 1971’de devlet güçleri tarafından katledildiler.

sonra konuşuruz.”

“Olmaz anne, artık ben bu gezintilere çıkmak istemiyorum. Buralardan gideceğim.”

“Sabahın bu erken saatinde nereye gideceksin yavrum?”

“Bu derenin bittiği yeri merak ediyorum” diye karşılık verdi. “Ah anne, bu soru beni aylardır düşündürüyor. Dere-nin nerede bittiğini öğrenmem gerek. Bugüne kadar bu soruya bir karşılık bulamadım. Geceleri gözümü uyku girmiyor. Sürekli bunu düşünüyorum. Kararımı verdim anne, gidip derenin nerede bittiğini öğreneceğim. Orada neler var, başka yerlerde neler var, görmek, bilmek istiyorum.”

(...)

“‘Onu da yarın akşam anlatırım’ dedi Balık Nine ‘uyku saati geldi, iyi geceler.’

On iki bin küçük balık iyi geceler dileyerek yatmaya gittiler. On bir bin dokuz yüz doksan dokuz küçük balık iyi geceler diledikten sonra yuvalarına gidip uzandılar, hemen de uykuya daldılar. Balık Nine de uyudu. Ama küçük bir kırmızı balığın gözüne uyku girmedi. Bütün gece boyunca...”

Hatırladınız değil mi bu satırları... Bu güzel çocuk masalı belki de birçoğumuzun tıpkı kırmızı küçük balık gibi uykularımızı kaçırmıştır. Kimbilir kaçımız on iki bininci balık olmuşuzdur. Ya da başkahraman küçük karabalığın yerine koymuşuzdur kendimizi. Ve masalın yarım kalan sonunu kendi çocukluk hayallerimizle süslemişizdir... Ne olmuştu masalın sonunda küçük karabalığa? Ondan bir daha haber alınamadığı yazıyordu kitabın satırlarında. Bir çocuk saflığıyla küçük karabalık için her şeyin iyi bittiğini düşünmüş, onun için mutlu olmuş ve onun gibi olmak istemişizdir belki de birçoğumuz...

Yaşam da biraz masallara benziyor galiba. Bir masal yazıyoruz yaşadıklarımızla, sonu henüz tamamlanmamış. Son noktayı ortak hayallerimizin yaşama geçtiği gün koyacak. Şimdi her bitiş, her yitiş yeni bir başlangıcın temelleri oluyor ve geride kalanlara masal değil tarih diyoruz artık, kitaplara değil zihnimize, bilincimize, öfkemize yazıyoruz bizden koparılan yaşamları. Ve artık büyüdüğümüze göre çocuk saflığıyla kurmuyoruz

düşlerimizi... Şimdi düşlerimizin yaşam pınarı, kafasına koyduğunu yapan, düşündüğü gibi yaşayan küçük karabalık değil, tarihimiz, özgür bir dünyanın yapıcısı, toprakta tohum olan **şehitlerimiz** oluyor.

Şimdi tarih, kalbi bedeninden etmiş eli kanlı bir soytarıdır, artık düşlerden ağıp gelen ve yaşamı hiçleyen zamandır. Tarih hep halk düşmanı, hep kan deryası... Bundandır ütopyasını yitirmiş gibi insanlık. **Bir solukta tüketilmiş özgürlük.** Bir solukta tüketilmiş sevgiye, insanlığa dair ne varsa yaşadıklarımızda...

Yaşayanlar ağırlı bir ezgide dağınık, yenik gibi. İnsanlık bu yüzden başını önüne eğmiş. Dünya bu yüzden katillerin, sömürücü iktidarların, ağlayan anaların, yurtsuz mültecilerin, yetim kalmış çocukların dünyası... Kefensiz kaç ölü var tarihin koynunda, kaç katliam gecesi var? **Bilinmiyor.**

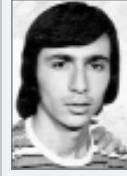
Kanlı denizinde çırpınırken tarihin, yine kahraman yitişler yazıyor yeni hikâyeleri. Nedir tarih? Özgürlük için can bedeli savaşırken birileri, üşürken bir düştü yüzleri, öldürülürken bilmem hangi ülkenin kanlı bıçaklı deryalarında... **tarih nedir?**

1987 yılının **20 Mayıs**’ıdır mesela. Elazığ’ın Palu ilçesini kanyıyla sulayan 5 devrimcinin yaşamıdır tarih.

“..... Bu adam köyünde çobanlık yaptığını ve Mao’nun ‘**Teori ve Pratik**’ adlı yapıtını, davar güderken okuduğunu anlatacağı bize. Sonra maden ocaklarında geçen işçilik anılarını. Çok yoksul bir aileden geliyordu **Koca Piro**, lisede hem çalışıp hem okumuştur. Usta bir örgütçüydü, dinlemesini bilirdi, bıkmadan saatlerce dinleyebilirdi sizi. Her lafa cevap yetiştirme gibi çocuksu, acemi taşkınlıkları yoktu. Son sözü kendisine bırakma gibi diktatörce eğilimleri de yoktu. Konuşmaya başladı mı, yalın ve herkesin anlayabileceği bir dille konuşur, popülist veya entel kavramlara pek itibar etmezdi. Bir girdiği evde her zaman aranan, beklenen biri olur çıkardı. Her masrafı not eder, masraftan da kaçınırdı. **Cemil Oka** yoldaş kendini feda ettiğinde, bir gün yoldaşlar Cemil’in elbiselerini bölgeye getirmişlerdi ve Cemil yoldaşın ceketi bir tek Koca Piro’ya uyuyordu. Kendine hazine bağışlanmış gibi aldı bu ceketi, yıllarca çıkarmadı üstünden... **O, bir arkadaşı, bir dost, bir yoldaşı!**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Erdoğan Yalçingil: İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisi olan Yalçingil, 19 Mayıs 1976’da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yayılım ateşi sonucu şehit düştü.

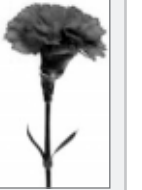

Cihan Çelebi:

1950 Erzincan Tercan Tecer köyü doğumludur. Mecidiyeköy Lisesi’nde okurken tanışır Proletarya Partisi’nin düşünceleriyle. 27 Mayıs 1980’de Kireçburnu Ömürtepe’de

bir kahvehaneyi basan MHP’li faşistlerin üstüne yürür, çıkan çatışmada şehit düşerken “Öcümü alın, mücadeleyi sürdürün” olur son sözü.

Medet Özbadem: Urfa Siverek’lidir. Siverek Halk-Der’in üyesidir. Tutuklu bulunduğu Diyarbakır 5 No’lu zindanlarında yakalandığı tüberküloz hastalığı bilinçli olarak tedavi edilmemiştir. 20 Mayıs 1983’te bu hastalık

nedeniyle yaşamını yitirmiştir.

28 Mayıs Şehitleri: 28 Mayıs 1991’de Elazığ Palu’da devlet güçleri ile TKP/ML TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Refik Yaşar (Komiser Memo), Yusuf Ekinci (Doktor Kenan), Yaşar Sağdıç (Adem), Kumriye Cihan (Dilan) isimli gerillalar şehit düşer.

Yusuf Ekinci: Dersim Ovacık Zarık (Yeşil yazı) doğumludur. Sonrasında Bursa’ya yerleşirler. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi’nde TMLGB’nin aktif bir militanı olur, daha sonra gerilla olarak yerini alır sınıf mücadelesinin içinde.

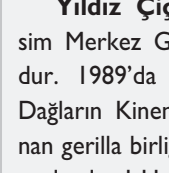
Refik Yaşar: Elazığ Maden doğumludur. Ankara’da üniversite öğrencisiyken TMLGB safalarında mücadele yürütür. Gerillaya ilk katıldığı çatışmada gösterdiği cüretli tavır yaşamı boyunca kendini göstermiştir.

Yaşar Sağdıç: 1971 Erzincan Çayırılı Yeşilbük doğumludur. Kardeşi Münire Sağdıç gibi sessiz ve olgundur. Sözüyle değil, yaptıklarıyla ön plana çıkmıştır.

Kumriye Cihan: 1974 Dersim Hozat Bargını doğumludur. Gerilla faaliyetinde köylü kadınlara ulaşmada büyük katkı sağlamıştır.

Ali Ekber Atmaca: 1963 Sivas Kangal doğumludur. Kürt milliyetindedir. İstanbul’da büyümüştür. Gizlilik sanatının ustasıdır. 12 Eylül sonrası yurtdışına gitmeye karşı çıkar. 1992 yılında görev için gittiği Şavşat’ta yakalanır. 23 Mayıs’ta işkence ile katledilir.

Yıldız Çiçek: 1968 Dersim Merkez Gevrek doğumludur. 1989’da gerillaya katılır. Dağların Kinem’i Artvin’e atan gerilla birliğinin komutanlarından. 1 Haziran 1992’de çıkan çatışmada komutan Kinem şehit düşer an-

O en kırılgan zamanlarda dahi bir gardaştı... O bir dert taşıdı... Sırdaştı.

O ülkenin ve partinin üzerinde karabulutlar dolaşırken, kavga kaçkınlığının düşün teorilerle kutsandığı, ihanetin, devrim adına ödüllendirildiği bir zamanda, dağ başlarının doruğunu tutmuş eğilmez bir baştı...!”

12 Eylül AFC döneminde Proletarya Partisi'nin 3. Genel Sekreterydi **Kazım Çelik**. Böylesine zorlu bir dönemde Partiyi ayakta tutan yılmaz bir önderdi O. Önder İbrahim Kaypakaya'nın geleneğini Dersim dağlarında yaşatandı. Genç yaşta Parti üyesi olan, elde silah dağlarda savaşan, Parti'nin önderliğini yapan yoldaşların hayatlarını okudukça, onlardan öğrendikçe tamamlayacağımız bu öykünün mutlak sonucu için daha da umutlanıyoruz. **Kazım Çelik**'ten, **Hıdır Aykır**'dan, **Cihan Taş**'tan, **Müslüm Emre**'den, **Ali Kayadoğan**'dan öğreniyoruz bir kez daha.

Ve yoldaşlarının davasını sürdüren yine bir Mayıs ayında şehit düşen başka yoldaşlar geliyor hemen akla... Hasanpaşa Katliamı... **Hatice Dilek** ve **İsmail Oral**.

“Akşam ben uyuyordum, silah sesleriyle uyandım ve yataktan kalkıp diğer odaya geçince bir polisin annemin başına ayağıyla bastırıldığını gördüm. Annem bana ‘babanı ara’ dedi. Polis de ‘babanı arayamazsın’ dedi. Annem o sırada sağdı ve yaralı da değildi. İsmail amca'yı uyandıktan sonra hiç görmedim. Annemle konuştuktan sonra polisler bana giyinmemi söylediler. Polis annemin başına ayağıyla bastırıldığı için ben kendim giyindim ve sonra beni alıp polis merkezine götürdüler. Polis merkezinden babamı arayıp haber verdim ve beni sabah gelip aldı.”

19 Mayıs 1991 tarihinde “**çatışmada**” ölen iki “**teröristin**” resimleri yayınlandı gazete manşetlerinde.

Gerçekler, Hatice Dilek'in oğlu küçük **Cihan**'ın söyledikleriyle anlaşılıyordu. Cihan, “Annem sağdı diyor, yarası yoktu” diyor... Tek bir kurşun izine bile rastlanmadan, kan izi olmadan nasıl bir çatışmaydı ki yaşanan... **Çatışma yaşanmamıştı, çünkü düşman silahsız yakalamıştı onları.** Polis, küçük Cihan evden çıkarıldıktan sonra İsmail Oral ve Hatice Dilek'i vahşice katletmişti...

Sizden, yaşamınızdan çok şey öğreniyorumuz...

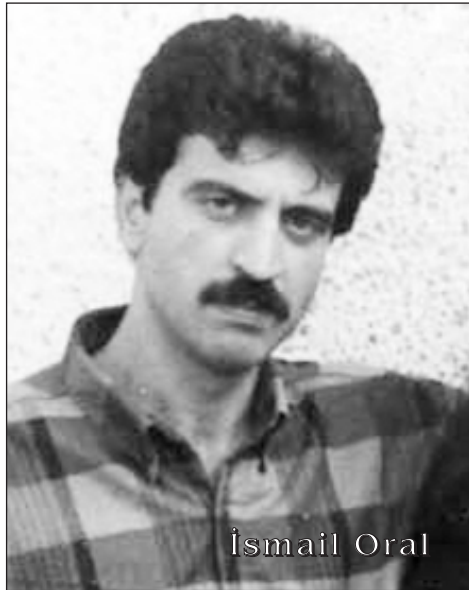
ruz yoldaşlar... En zor zamanlarda direnişin, ayağa doğruluşun adı olan şehit yoldaşlarımız örnek oluyor bize...

Şimdi sormalıyız kendimize ne yapmalı diye...

Şimdi bir şeyler söylemeliyiz hep birlikte. Yıldızlar konuşmalı. Su konuşmalı. Ve susmamalı **yoksul**. Susmamalı **evsiz**. Susmamalı **göçmen**. Susmamalı **işçi**. Öyle yüksek sesle, öyle özgür, öyle içten ve öyle dürüst anlatmalı öyküsünü. Susmayışımız hatırlatmalı bize yaşamaya çalışırken kulak vermeyi unuttuğumuz sesimizi, yüreğimizi ve kendimizi.

Düşünebilmeliyiz kapatılmışlığı. Ceza en yaygın biçimiyle son bulmalı kapatılırken içeri. Bu yeni cennette her biri bir başka kimliğe bürünmemeli kişiliklerin. Sevgiyi ve dostluğu yeniden yaratmanın adı olmalı kapatılmışlık. Hizaya getirmenin adı olmamalı başvurdukları bu son yöntem. Bireyin duyduğu hesaplaşmanın ve dünyaya sorduğu acıtıcı soruların cevabı olmalı aslında yaşarken kapatılmışlık.

Bir şeyler anlatmalı umut. Büyük olmalı umudumuz. Gecenin karanlığına tutunan yıldızlar gibi uzak olmalı. Renksiz, örtüsüz, beton sokakların mimarı olmalıyız. Geri almalıyız taşlarını, toprağını, sokakların yolların ve barınakların. Bir şeyler söylemeli susuşumuz. Adi olmamalı. Diğer susuşlara benzememeli. Uyumamalı mesela susuşumuz. İçimiz ürpermemeli susarken. Korkmamalı. Yalnız bir kartalın kanadında büyüyen öfke olmalı susuşumuz. Susmak, tutuklunun özgürlükle buluştuğu an kadar

İsmail Oral

kutsal olmalı. **Ve ağlamalı susuşumuz.** Ağlamalı ki ağlayışımız son noktayı koymaya çalışanlara bu dünya düzenine “seni de hesaba katmamamın” cevabı olmalı.

Bir şeyler anlatmalı sevgi. Korkak olmamalı. Ürkek olmamalı. Düşünebilmeli. Ve hazır olmalı ödemeye bedelini. Bir defter yaprağı kırışıklığında olmamalı yürek atışımız. Tüm yürek atışlarının isyanı olmalı. Yüzü ve kimliği olmalı özgürlüğün.

Bir şeyler söylemeli gözlerimiz. Görebilmeli. Bakmasını bilmeli başka gözlere de tüm gerçekliğini yitirmeden. Korkmamalı bakarken gözlerimiz. Hissetmeli sokakların soğukluğunu, gecenin yüreğini ve hüznün sıradanlığını. Bu dünyaya haykırabilmeli gözlerimiz. Bu dünyayı sevebilmeli ve bu dünyayı korumalı. Düşmanlarımızı korkutmamalı ve dostlarımıza güven vermeli. Uzun ve çetin yolculuklardan korkmamalı gözlerimiz.

Bir şeyler anlatmalı ağlayışımız. Kapkaranlık bir ümitsizlik olmamalı. Derin olmalı. Görebilmeli, duyabilmeli ve bilebilmeli bir çocuğun yakarışını. Ve fırlatıp atmalı ağlayışını artık, sen diye taşıdığın sana ait olmayan hüznü maskeleri bir bir. Gözlerimizdeki yaşların bir rengi olmalı. Gözyaşlarımız her aktığı anda rengini halkın bağrından almalı...

Umut... Umut asla yitirilmemeli... Gün gelecek halkın bağrından kopup saracak yeryüzünü isyanın yankısı...

“Devletin ve tabiatın ortak ve yanlış sorusu şuydu:

- Maveraünnehir nereye dökülür?

En arka sırada bir parmağın tek ve doğru karşılığı:

- Solgun bir halk çocukları ayaklanmasının kalbinedir.”

Hatice Dilek

GÜNDE DÜN...

20 Mayıs

1961. 27 Mayıs sonrası ilk büyük işçi mitingi, Eskişehir'de binlerce işçinin katılımıyla yapıldı.

21 Mayıs

1932. Ağrı Dağı ayaklanmasına katılan 34 kişi hakkında idam kararı verildi.

1995. Gözaltında iken kaybedilen Rıdvan Karakoç'un cesedi 22 Mayıs 1995'de Beykoz ormanlarında bulundu.

23 Mayıs

1945. Almanya'daki Nazi faşizminin baskısı, gizli servis Gestapo'nun ikinci adamı ve Hitler'in Avrupada'ki Yahudileri yok etme programının mimarı Heinrich Himmler, İngiliz birliklerince tutuklandığının ertesi günü intihar etti.

1949. Sovyet lideri Josef Stalin, Berlin ablukasını kaldırdı ve II. Emperyalist Paylaşım savaşı sonrası ikiye bölünen Almanya'nın batısında federal cumhuriyet ilan etti.

24 Mayıs

1943. Polonya'daki Auschwitz toplama kampında “Ölüm Meleği” adıyla anılan doktor Josef Mengele göreve başladı. Mengele tutuklular üzerinde yaptığı korkunç deneyleri biliniyordu.

28 Mayıs

1871. Paris Komünü düştü.

1984. Bayrampaşa Hapishanesi'nden 4'ü Devrimci Sol, 1'i TKP/ML tutsağı olan 5 tutsak firar etti.

30 Mayıs.

1431. Fransa'nın ulusal kadın karhama Jeanne d'Arc, büyücülük suçu ile yargılandı ve yakıldı.

31 Mayıs

1962. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında 6 milyon Yahudi'nin yok edilmesinden sorumlu tutulan yok etme kamplarının kurucusu ve yöneticisi Nazi Yarbay Adolf Eichmann başka bir kimlikle yaşadığı Arjantin'de yakalanıp İsrail'de yargılandıktan sonra idam edildi.

Halka sandıktan yine çamur çıkacak!

Tüm sistem partileri seçimden seçime, adeta bir aşağılama çalışması gibi, halkın karşısına çıkıp, “egemenlik kayıtsız şartsız milletindir”, “bu vatani bu vatanın evladiyla kalkındıracağız” vb. bir yığın ayakları yere basmayan vaatte bulunuyorlar. Seçim dönemi hepsi birer “halk çocuğu” olan parti liderleri seçimden sonra, halkına, “anani da al git!” veya “babalar gibi satarım” şeklinde “minnetlerini” belirtiyorlar.

Bugüne kadar hangi hükümet gelirse gelsin halkın çıkarı doğrultusunda hiçbir şeyin değişmediği, artık halk tarafından da bilinen bir gerçek. Bunu halkın kendisinin de dillendirmesine rağmen, bir alternatif geliştirememesinin çeşitli nedenleri var. Bu nedenlerin başında ise hiç kuşku yok ki, halk yığınlarına devrimci bir alternatif sunacak, kavratacak olan bizlerin, kitlelerle geniş bağlar kurmadaki eksiklerimiz ve yetersizliklerimiz gelmekte. Alternatifsizlik içinde olan halk yığınları, seçim dönemlerinde ya bireysel çıkarları gereği ya da şu veya bu biçimde etkilendiği kişilere, duyulmak istenenleri söyleyenlere, “**çaresizliğin çaresi**” olarak oy vermektedir.

Özellikle de seçim dönemlerinde ortaya çıkan çok sayıda adayın ortak iddiasını ise, “kendisi için değil, ülke menfaatine çalışacağı” söylemi, daha doğrusu yalanı oluşturuyor. Seçim dönemlerinde yapılan bir sürü yolsuzluk, adeta bir sektör olmuş durumda. Kurulan şirketler, ortada dolaşan rüşvetlerin, arsa, ihale gibi resmi-gayri resmi “**seçim yatırımlarının**” haddi hesabı yok. Her dönem olduğu gibi bu dönemde de bir sürü yolsuzluk “yol” oluyor gene. Bunları örneklemek gerekirse; AKP seçilmeden önce **İzmir Seferihisar İlçesi**'ne bağlı **Doğanbey Belediyesi** sınırları içerisinde, 1600 dönümlük arazi satın alan Kombassan Holding, arazide termal tesis yapmak istedi. Bu arazinin bir kısmı orman arazisi, bir kısmı da sit alanı olduğu için inşaat ve elektrik için izin verilmedi. Yapılan tüm senaryolara rağmen alınamayan izinler, AKP hükümet olduktan sonra, orman arazisi de dâhil (o dönem ağaçlandırma çalışması vardı bölgede), **Kombassan Holding**'in elinde kaldı. Neredeyse her hükümet kendinden önceki hükümetleri, yok şu yolsuzluğu yaptı, yok o ihaleye fesat vb. ithamlarla, çıkarları ters düştüğü oranda, sözde mahkum ederek, kendi pisliklerini-yolsuzluklarını kapatmaya çalışıyor.

Halk seçimlerin neresinde?

Tüm sistem partileri seçimden seçime,

adeta bir aşağılama çalışması gibi, halkın karşısına çıkıp, “egemenlik kayıtsız şartsız milletindir”, “bu vatani bu vatanın evladiyla kalkındıracağız” vb. bir yığın ayakları yere basmayan vaatte bulunuyorlar. Seçim dönemi hepsi birer “halk çocuğu” olan parti liderleri seçimden sonra, halkına, “**anani da al git!**” veya “**babalar gibi satarım**” şeklinde “minnetlerini” belirtiyorlar.

Seçim dönemlerinde neredeyse seçim propagandasının bir gereği haline gelen, neredeyse bir yasalaşmadığı kalmış, birçok aşağılayıcı, sahtekâr yöntem mevcut. Halka, kömür, kuru gıda, giyecek, para-altın vb. “yardımı”, kaçak yapıya teşvik ve daha bir sürü “seçim yatırımı” yapıyor. Bunların belki de **Aziz Nesin** öyküsü denebilecek nitelikte olanlarından birisi de yakın tarihte yaşandı. Gazetemizde yer vermiştik hatırlarsınız; Tuzla-Aydınlı'da bulunan **Konaşlı Mahallesi**'nde 2 ev yıkılmış ve 30 evin daha yıkılacağı söylenmişti ve Belediye o günlerde çeşitli gerekçeler öne sürerek halkla görüşmüyordu. Yakın tarihte bir kısım AKP'li “hayırsever” Belediye'nin “haberi olmadan”, evleri yıkılan insanların evlerini yeniden inşa ettiler, kısmen yıkılanları da onardılar! Bir de güya çok mütevazı bir şekilde evlerini yaptıkları insanlara, “**kimseye söylemeyin**” diye tembihlediler. Evi yıkılan insanlar buruk bir mutluluk yaşasalar da, gerçeklerin farkındalar, “gene yıkacaklar evimizi, seçim için yaptılar” diyorlar. Seçim dönemlerinde yaşanan, halk yığınlarını kandırmaya, aklını çelmeye dönük bu durum ülkenin, hatta dünyanın her yerinde benzer sahtekarlıklarla gerçekleşiyor. Tabii uygulandığı yere göre uygulanış şeklinde de değişiklikler oluyor.

Kürtlere hizmet yok

T. Kürdistanı'nda durum daha faşizan bir şekilde kendisini gösteriyor. Kimliklerinden dolayı halka hizmet götürmeyen belediye başkanları bunu bir görev sayarak övünerek söylemekten çekinmiyor. “**Ben Kürtlerin olduğu mahalleye hizmet vermem!**” diyen MHP'li İğdır Belediye Başkanı **Nurettin**

Aras ve onun gibileri seçim döneminde halka hizmet vaat etmekten geri durmuyorlar. Nurettin Aras'ın halk arasında ayrımcılık yaptığının somut kanıtı olan bir gelişme, geçtiğimiz günlerde basında yer aldı. tabii basında derken, Doğan Holding'e bağlı uşak basından söz etmiyoruz. **DİHA** tarafından verilen haberde şöyle denmekte:

“MHP'li Belediye Başkanı Nurettin Aras'ın İğdir'da, öncelikle Azerilerin yaşadığı mahallelere hizmet götürdüğü, Kürt mahallelerini ise ihmal ederek ayrımcılık yaptığı iddia edildi.

Nüfusu **Azeriler ve Kürtlerden** oluşan İğdir'da, Kürtlerin yaşadıkları mahalleler çamurdan geçilmezken, Azerilerin oturduğu mahallelerde yolların asfalt olması dikkat çekiyor. DTP'li Belediye Meclis Üyesi **Mehmet Avcı**, MHP'li Belediye Başkanı Nurettin Aras'ın daha önce Kürt mahallelerine yatırım yapmayacağını açıkça söylediğini iddia etti.

5 Kürt mahallesinin bulunduğu İğdir'da Kürtlerin yaşadığı mahallelerdeki çöpler bile toplanmıyor. Azerilerin yaşadığı mahallelerin imar planı tamamlanarak altyapı sorunu çözümlenirken, sokakların asfaltlanması ve çöplerin düzenli şekilde toplanması dikkat çekiyor. Belediye son olarak Azeri mahallelerine parke taşı döşemeye başladı. Mehmet Avcı, Belediye Meclis toplantılarında bu konuyla ilgili yaptıkları itirazlara, Belediye Başkanı Aras ve yakınlarının, “**Bize oy vermeyenlere asla hizmet götürmeyeceğiz**” diye cevap verdiğini iddia etti. Konuyu birçok kez meclis toplantılarında gündeme getirdiklerini dile getiren Avcı, ‘DTP'li encümenler olarak 7 kişiyiz, onlar ise 18. Bu yüzden istedikleri kararı çıkarıyorlar. Ama çok açık biçimde ayırım yapıyor’ diye konuştu.

DTP İğdir İl Başkanı **Murat Yikit** de, İğdir'da Kürtlere yönelik çok ciddi bir ayrımcılık uygulandığını ifade etti. Eşit sunulmayan hizmetlerin Kürtleri mağdur ettiğini söyleyen Yikit, şunları dile getirdi: ‘Azeri mahallelerinin tümünün imar planı tamamlandı. Bu mahallelerin altyapı sorunları çözüldü. Yol ve park alanları hizmete girmiş. Ama Kürtlerin

yaşadığı mahallelerin durumu içler acısı. İnsanlar çamurdan yürüyemiyor. Kanalizasyon suları açık alandaki kanallara aktarılıyor. **Belediyenin bu tutumdan vazgeçmesi gerekiyor**’ diye konuştu. **7 Kasım Mahallesi**'nde oturan Makbule Sayar, belediyenin çöpleri bile toplamadığını ifade ederek, ‘Çevrede oluşan kirlilik koku yayıyor. Bu böyle gitmez. Bize çok büyük ayrımcılık uygulanıyor. **Belediye Başkanı 8 yıldır bize bu eziyeti yapıyor**’ diye konuştu. Belediye yetkilileri ise, tüm mahallelere eşit hizmet verdiklerini ve ayırım yapmalarının söz konusu olmadığını belirtti.”

T. Kürdistanı'nda yaşanan bu durum, neredeyse tüm bölgede benzerlikler taşımakta. Örneğin Şırnak'ta kış aylarında “kömür yok” denilerek dağıtılmayan kömürler, seçim kesinleşince tonlarca, hem de sıcak havaya rağmen dağıtıldı. Çoğu zaman oy verenlere dahi hizmet götürmeyen **MHP** vb. faşist partilerin belediye başkanları, DTP'li belediye başkanlarının halka hizmet götürme çabalarını da, orduyla el ele (askerin, belediye çöpleri toplamıyor diye yaptığı eylem gibi) engellemeye çalışıyorlar.

Emekçi semtler

mağduriyet bölgeleri

Sistem partilerinin iktidara gelmeden önce türlü vaatlerde bulunmaları, işbaşına geldikten sonra tüm bu vaatleri yok saymaları ya da **kendisine oy veren bölgelere** her türden hizmeti götürüp, oy çıkmayan mahallelere hizmet vermeme pratikleri elbette sadece **T. Kürdistanı** için geçerli bir durum değil. Özellikle de on yıllardır büyük göç alan İstanbul'un “**varoşları**” bu uygulamayla yıllardan beri yüz yüze. İstanbul'un “**nezih**” semtleri sayılan, Avrupa yakasında Nişantaşı, Şişli, Bakırköy vb. Anadolu Yakasında ise **Bostancı, Caddebostan, Suadiye** gibi semtlerle, kentin dışına doğru dağılan emekçi semtlere götürülen (daha doğrusu götürülmeyen) hizmet arasındaki farkı kör gözler bile görebiliyor.

Özetle söylemek gerekirse, genel olduğu kadar, sistem partilerinin temsilcilerinden oluşan yerel yönetimlerden de bir fayda yok halka. Bu gerçekliği, seçimlerin yaklaştığı şu günlerde, yapılacak olan **yerel değil, genel seçimler** olsa da, halk yığınlarına anlatma ve bu yönlü en geniş propaganda yapma zamanıdır. Bunun bir **sistem sorunu** olduğunu, kişiler değişse de, sistem değişmediği sürece, var olan tüm bu sorunlarda da bir değişiklik yaşanmasının, sorunların tümünden ortadan kalkmasının mümkün olmayacağını anlatmak-kavratmak bu süreçteki görevlerimizdendir. Bizler biliyoruz ki, bu ülkede "**Karaoğlan**" lakaplı Ecevit iş başına geldiğinde, '70'li yıllarda Maraş, Çorum katliamları, 2000'de iktidardayken de hapishanelerde ül-

ke tarihinin en vahşi katliamı gerçekleşti. Halk düşmanı politikalar en yoğun olarak bu dönem hayata geçirildi. Kısacası, geçmişten beri olduğu gibi, bugün yine emekçilerin ve özellikle de Alevilerin oylarına göz diken ve "en

halkçı" olma id-

diasını "**koruyan**" sosyal demokrat partiler ne zaman iş başına geldiyse, katliamlar yolsuzluklar ve sosyal yıkım daha da arttı. Emekçi semtlerdeki halk yığınları en büyük tokadı büyük umutlarla oy verdikleri bu partilerden yediler. **AKP, DYP, MHP** vd. faşist partiler döneminde olduğu gibi, **CHP, SHP** vd. sözde "halkçı" özde ise yine faşist partiler döneminde de halkın payına yine, asfalt yerine çamur, ekmek yerine işsizlik açlık, yoksulluk, barınma hakkı yerine gecekondu yıkımı ve bir bütün olarak sosyal yıkım düşmekte.

Üreten biziz, yöneten de biz olacağız!

Bizler onlar için seçim döneminde oy vermesi beklenenler, seçimden sonra, "**anamızı alıp gitmesi, babalar gibi satılması gerekenle-**

riz." Bizler, tersanede, ölüsü aylar sonra bulan, iş cinayeti kurbanlarıyız! Bizler, deri sanayinde direnişte jandarma saldırısıyla yüz yüze gelince, "oğlum biz bunlara ne yaptık, onlar da bizim çocuklarımız, ama bize küfür ediyorlar, ekmek parası için, yaşamak için hakkımızı istiyoruz" diyen sendikalı kadının isyan feryadıyız! Bizler, "**gözümüzü toprak doyurması**" gerekenleriz! Bizler, hayatları ellerinden alındıktan sonra evleri de yıkılan, "burada bu kadar genç var, bunun hesabı sorulur elbet!" diyenleriz! Bizler, "**iyi çocukların**" korkusu, halkların kardeşliğiyiz! Bizler, makineye kaptırılan kol, Ordu'da miting alanında köylüyüz! Ve bunun içindir ki, bu seçimlerde de yine sizleri boykot edecek ve bizleri ve bir bütün olarak emekçi halkı aldatmanıza izin vermeyeceğiz. Bizler, üreten, yaratanız! Bunun içindir ki, er geç halk iktidarını kuracak ve bizler olacağız yöneten!

(Kartal)

Kentsel Dönüşüm:

Emekçi halkın kentsel sürgünü devam ediyor!

Kentsel Dönüşüm Projesi, gerek uygulamaları gerekse de yarattığı tahribatlarla daha uzunca bir süre gündemde kalmaya devam edecek gibi görünüyor. Projenin yarattığı ekonomik tahribatların yanı sıra, bir de sosyolojik tahribatları var.

Kentsel Dönüşüm Projesi, gerek uygulamaları gerekse de yarattığı tahribatlarla daha uzunca bir süre gündemde kalmaya devam edecek gibi görünüyor. Projenin yarattığı ekonomik tahribatların yanı sıra, bir de **sosyolojik tahribatları** var. Emekçi halkın, ekonomik sıkıntıları kadar dikkat çekmeyen bu sosyal tahribatlar, projenin sahibi egemenler tarafından, "daha iyi sosyal koşullar altında, daha iyi yetişmiş nesiller" vb. bir iki genel cümleyle geçiştiriliyor. Tabi bunların birer **politik yalandan** ibaret olduğunu henüz projenin hayata geçmiş halini yaşamamış olanlar çok fazla göremiyorlar.

Başta İstanbul olmak üzere, özellikle belirli büyük şehirlerde uygulanan Kentsel Dönüşüm Projesi bir dizi şaibe barındırıyor. Örneğin, zamanında köylerden kente, evleri yakılarak sürülen emekçiler, neden

şimdi kentlerden sürülüyor? Halkın sosyal imkânlardan yararlanmasını isteyen devlet, neden bunu sağlamak için ille de bir şeyler satmaya çalışıyor?

Kentlere göçün, köy boşaltma, istihdam sıkıntısı vb. nedenleri başta olmak üzere çeşitli nedenleri var. Ancak bu göçün yaradığı yer **patronların kasası...** Çok fazla işçinin/işsizinin olması, emeğin daha ucuza satılmasını beraberinde getirirken, sanayileşmenin daha ucuza ve daha hızlı yaygınlaşmasını sağladı. Bugün bu durum egemenleri tehdit eder nitelikte. İşçi sınıfı bir arada kaldığı sürece, her an patlamaya hazır çok büyük bir tehdit sermaye için. Şimdilerde bir kısım emekçi semti boşaltarak bu tehlikeden kurtulup, **işsizler ordusunun** kendi egemenliklerini yok edebilecek olan tepkisini bölmeyi hedefliyorlar. Kendi ihtiyacı olanı kadar işçiyi de şehirlerde parçalı olarak bırakmayı düşünüyorlar. Buna paralel olarak şehirlerde yerli ve yabancı sermaye patronları ve bürokratlar için bir yer sıkıntısı gündeme geliyor. Sadece patronların barınmaları için değil, aynı zamanda patronların eğlence yerleri haline getirip, işçi sınıfını fabrikalarla birlikte şehir dışına sürmeyi hedefliyorlar. Kentsel Dönüşüm Projesi dışında örnek vermek gerekirse, "**hızlı tren**" diye bir proje gündemde. Bu proje için "Eskişehir'de okuyan bir öğrenci Ankara'ya trenle gidebilecek" diyorlar. Doğru gidebilecek, ancak ayda **1.200 YTL** civarında ve-

marlar Odası Büyük Kent Şubesi tarafından organize edilen bir sempozyumdu.

Emekçi halk sürülmeye devam ediliyor!

TMMOB Mimarlar Odası Büyük Kent Şubesi, Caddebostan Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdiği sempozyumla Kentsel Dönüşüm Projesi'ni tartıştı. "**Anadolu Yakasında Kentsel Gelişim Kentsel**

Dönüşüm" Sempozyumuna, Yard. Doç. Dr. **Binnur Öktem Ünsal**, Araş. Gör. **Besime Şen**, Sosyolog Dr. **Şükrü Aslan**, Kadıköy Belediye Başkanı **Selami Öztürk** ve Kadıköy, Üsküdar, Beykoz, Derbent gibi semtlerden kentsel dönüşümüne karşı mücadele yürüten kurumların temsilcileri katıldı. Sempozyumda söz alan uzmanların önemle vurguladıkları ortak nokta, işçi mahallelerinin **Kentsel Dönüşüm Projesi**'yle birlikte, kent dışına itilerek, kenti sermayenin hizmetine açmak, şeklindeki düşünce oldu. 1980'den bu yana

hükümetlerin kent politikaları hakkında bilgi veren Yard. Doç. Dr. Binnur Öktem, kentin üretim sektöründen arındırılarak, ekonominin motoru haline getirilmek istendiğini belirtti. Araş. Gör. Besime Şen ise, fabrikalar ve sanayi siteleri etrafında kurulan ve artık kentin içine giren işçi mahallelerinin sanayi ile birlikte kent dışına çıkarıldığını ifade etti. Sempozyumda söz alan Sosyolog Şükrü Aslan ise, projelerin **mekân kaynaklı** projeler olduğunu, bunun yerine insanı temel alan projeler yapılması gerektiğini vurguladı. Aslan ayrıca, **İstanbul Büyükşehir Belediyesi**'nden

aldığı bilgilere göre, İstanbul'da 85 bin gecekondu bulunduğunu ve son 10 yılda bunların 2 bin 500'ünün yıkıldığını ve önümüzdeki 4 yıl içinde içerisinde 8 bin gecekondu daha yıkılmasının planlandığını ifade etti.

Sempozyum **Kentsel Dönüşüm Projesi**'nin, Anadolu yakasında görülen etkileriyle ilgili verilen bilgilerin ardından sona erdi. (Kartal)

İşçi-köylü'den

SEÇİM OYUNLARI VE ÜZERİMİZE DÜŞEN GÖREVLER

"Cumhuriyeti korumak" için yapıldığı söylenen mitinglerin gündemdeki yerini yavaş yavaş seçim tartışmalarına bıraktığı bu günlerde "şeriat-darbe" ikilemi şeklinde yansıtın bu çatışmanın arka planında; itti-hatçı geleneğin temsilcileri olan, ABD tarafından palazlanıp semizlendirilen **ordu-CHP kliği** ile AKP'nin temsil ettiği ve **liberal-islamcı** diyebileceğimiz birçok kesimi temsil eden klik arasında, Cumhurbaşkanlığı seçimi ekseninde patlak veren çıkar kavgasının yattığını söyleyebiliriz. Bu çatışmanın esas ve tek nedeni Cumhurbaşkanlığı seçimleri olmamakla birlikte; Atatürk'ün ölümünün ardından tüm Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aradaki klik savaşımının doruğa ulaştığı tespitini yapmak da yanlış olmaz. Her ne kadar ülkemizde Cumhurbaşkanlığı makamı "**sembolik**" olarak gösterilse de; her seferinde yaşanan krizlerden yola çıkarak baktığımızda dahi, bu "memuriyetin" özellikle devletin çelik çekirdeği olan **TSK** açısından önemli olduğunu görüyoruz.

İşte şu anda bu somut sorunlar üzerinden yürüyen klikler çatışmasında, gelinen noktada taraflar, kitleleri çıkarları için kendilerine yedekleme gayretine girmektedirler. AKP'nin Meclis'te seçtirmeyince, Cumhurbaşkanını halka seçtirmek istemesi bu nedendir. Son yapılan mitingleri objektif bir tarzda incelediğimizde aynı gerçeği görmemiz mümkündür. Görünen o ki, Türk hakim sınıfları **28 Şubat** sürecinden önemli ders çıkarmıştır. Keza kitleleri hareketlendiriyor, kitlelere "darbe yatırmaya" çalışıyorlar. Dünya üzerinde yaşanan bir takım gelişmelerin ardından yaptığımız "**turuncu, sarı vb. devrim**"ler adlandırmasının bir benzerini, şimdi ülkemiz üzerinden "**kırmızı-beyaz**" söylemler ve ha-

tı sayılır bir kitlenin sokaklarda "şeriat karşı Cumhuriyet'in ilkelerini savunması" gösterileriyle yaşamaktayız! Aslında bu durum yeni bir şey değil bizler için. Geçmişte de hakim sınıf temsilcileri kendi çıkarları için, hakim kalmak için kitleleri bu yönlü harekete geçirme pratiklerine girişmişlerdi. Örneğin **Demokrat Parti** iktidarına karşı **27 Mayıs Darbesi** bu yönlü bir pratiktir.

Burada önemli noktalardan biri de hakim sınıf kliğinin ardına takılan kitlelerin bakış açısıdır. Ülkemizde laiklik diye bir şey olmadığına ve şeriat tehlikesi tamamen hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşa birbirlerine yönelik mücadelede kullandıkları bir argüman olduğuna göre bu mitinglere katılan geniş kitlelerin **ruh halinin** kavranması önemli ve önümüzdeki süreçte belirleyicidir.

Çeşitli illerde örgütlenen bu yönlü mitinglerin ardından, bu mitingleri örgütleyen çeşitli kurumların şimdi "**miting sezonu kapandı, seçimlere yoğunlaşacağız**" ana fikirli açıklamaları gelinen süreçte egemenler cephesinden yoğunlaşılacak noktaları göstermektedir.

Şu bir gerçek ki, önümüzdeki sürece ait yakın vadede ülkemiz politik gündeminin ilk sırasına oturacak öncelikli konu Temmuz'da yapılacağı açıklanan genel seçimlerdir.

Sınıf mücadelesini, düzenledikleri her dönem ve koşulda belirli boyutlarda etkileyecek olan seçimler için kampanya düzeyinde faaliyet yürütmemiz bir zorunluluktur. Bu seçim kampanyasında gücümüzü **azami oranda** seferber ederek düzenin teşhirine yoğunlaşmalı, hakim sınıf partileri arasına suni biçimde çekilen çizgilerde meydana gelen silikleşmeye vurgu yapmalı,

kurtuluşun **Demokratik Halk Devrimi**'nde olduğuna dair propagandada yoğunlaşmalıyız. Seçimlerin artırdığı siyasete duyarlı ortamın avantajları azami oranda değerlendirilmeli, **ajitasyon-propaganda** araçları çeşitlendirilerek kullanılmalı, aynı taktik etrafında kurulabilecek eylem birlikleriyle geniş kitle hareketleri örgütlemeye çalışmak hedeflenmelidir.

Çevremizde bir toparlanma sağlamak, merkezileşmek, politik yetkinlik kazanmak elimizdeki olanakların ne olduğu ve ne olması gerektiğini de belirleyecektir. Süreç her bakımdan **sınıf mücadelesinin** yeni koşullarını, yeni alanlarını, biçimlerini getirecektir. Ve yine süreç dün olduğu gibi bugün de kitle ile ilişkilerimizin sorgulanmasını, ertelenemez görev olarak karşımıza çıkarmaktadır. Kitlelerin sorunları, talepleri dışında örgütlenme; kiteselleşmeyi devrimci, komünist hareketin sorunu olarak değil, kitlelerin kendiliğinden hareketinin bir ürünü olarak kavrama, ona önderlik etmeyi ondan öğrenme süreci olarak da irdelememe anlayış ve yaklaşımları bizi **kitlelerden uzaklaştırmaya** hizmet etmektedir. Seçim tartışmalarının alevlendiği, önemli sayıdaki kitlenin politikaya ilgisinin arttığı bu dönemde, yukarıda sıraladığımız eksikliklerimizi kitleler içinde bir kez daha gözlemlene ve aşma pratiği içinde olmak önemlidir. **Öncelikli olarak her alanda ve düzeyde politik sürece katılımı benimsemeli ve uygulamalıyız.** Şu bir gerçek ki, kiteselleşme kavramını fazlasıyla kullanıyoruz. Ancak yine şu da bir gerçek ki, bugün bu kavramın içi boşalmış durumdadır. Çok genel ifadelerle kullanılan bu kavramın içeriği üzerinde hak ettiği gibi durulmalı ve anlamlandırılmalıdır. Seçim sürecinde yürüteceğimiz kampanyada politik bilinç taşımak sürekli olarak politik düzeyin sorgulanmasını, ilerletilmesini ve doğallığında kitlelerden öğrenmeyi gerektirir. **Kitle hareketlerinin yaratılması, kiteselleşmenin kendisidir.** Eğer bu hareketlerin dışında yer alıyorsak, kitle eylemlerinin, örgütlerinin yapısını analiz etmiyorsak bu görevi başarmamız mümkün değildir.

Ajitasyon/propaganda araçlarına yaklaşımlarımız da **politik bilinç taşıma gö-**

revini algılamamızla ve bundaki düzeyimizle yakından ilgilidir. Ancak hareket içinde olduğunda çeşitli araçlara ihtiyaç belirecek ve artacaktır. Ancak hareketle birleşen, harekete tabi olan bir arayış olursa A/P araçları kavranabilir, bulunabilir ve geliştirilebilir. **Biz, bu konuda öncelikle araç tartışması yapmamalı, bundan önce politika ile kitlelerle ilişki düzeyimizi sorgulamalıyız.** Bunun başarılı bir şekilde gerçekleşmesi sayesinde dağıtım mekanizmaları, yazılama, pullama, afiş, pankart, bildiri, kitle toplantıları, köy/mahalle çalışmaları, kitap, broşür vb... araçların ihtiyaca dönüşmesi ve buna uygun olarak yaratım sürecine girilmesi mümkün olacaktır.

Her birimiz bu sürecin ve örgütlülüğün aktif bir öncüsü olarak çalışmak durumundayız. Tartışmalar örgütlemek, sorunlarla açıktan, direkt karşılaşmak, beklentileri her yönüyle ortaya koymak, örgütlerimizi gerçekler ışığında bilgilendirmek, yönlendirmek, harekete geçirmek görevleri titizlikle incelenmeli, biçimlendirmelidir. Süreç bizlerden bunları beklemektedir. Proletarya Partisi'nin ortaya koyduğu görev ve sorumluluklar, her birimizin kendini **bütüncü bütüncüleştirme** ve **bütüncü aktif bir parçası haline getirmesinde** kuşanacağı silahlarıdır. Önemli olan bir diğer yanda bu yönelim doğrultusunda kararlı, ısrarlı ve yaratıcı bir tarzı benimsememiz gerektiğidir. Partili olmak, bir örgüt militanı olarak çalışmak tüm öznel düşüncelerin bütüne tabi olmasını gerektirir. Bu kesin bir kural gibi işlemediğinde, düşüncelerimizi örgüt düşüncesinden, parti kararlarından, yönelimden üstün tuttuğumuzda amaçlanana değil başka sonuçlara ulaşırız. Doğru bir çalışma yöntemi oluşturamadığımızda sözünü ettiğimiz yönelimin uygulanmasının sonuçları amaçlanan değil, başka şeyler olacaktır.

2007 1 Mayıs'ında **İstanbul'dan Çukurova'ya; İzmir'den Dersim'e** kadar bir dizi yerde kitleleri alanlara taşıyan bizler, önümüzdeki hareketli süreçte yukarıda altını çizdiğimiz noktalara yoğunlaşarak sorumluluklarımızı yerine getirebilir, devrime sunacağımız hizmetle sınırsız ve sömürsüz dünyaya yürüebiliriz.

Ender çikolata işçisinden uyarı!

Yaklaşık 4 aydır fabrikanın iflas ettiği gerekçesiyle ücretlerini alamayan **Ender Çikolata** işçileri 7 Mayıs Pazartesi günü Şirineverler'de bulunan fabrika önünde boş tencere ve tavalarla eylem yaptılar. Tek Gıda-İş'te örgütlü olan Ender Çikolata işçileri yaptıkları eylemde "**Patron şaşırma, sabrımızı taşırma**", "**İşçiyiz haklıyız, kazanacağız**" sloganlarını atarak ücretlerinin bir an önce ödenmesini talep ettiler. İşçiler adına eylem sırasında bir açıklama yapan Tek Gıda-İş 10 No'lu Şube Başkanı **Muzaffer Dilek**, işçilerin hakları için mücadelelerini sürdürdüğünü, eylemlerin yanı sıra hukuki sürecin de devam ettiğini belirterek patronun uzlaşmaz tavrının devam etmesi durumunda eylemlerinin daha da artıracaklarını belirtti.

Yaklaşık 3 aydır fiili olarak üretimin durduğu çikolata fabrikasında patron, yapılan tüm görüşmelerde ödeme sözü vermesine rağmen geçen süre boyunca ödeme konusunda herhangi bir adım atmamıştır. İşçilerin ücret alacakları **1.5 milyon YTL** civarında iken kıdem tazminatlarıyla bu rakam 3.5 milyon YTL'yi bulmaktadır. **(H. Merkezi)**

GDO'lu ürünler soframızda

Tüketici Hakları Derneği, **Toprak Mahsulleri Ofisi** (TMO) çeşitli firmalardan gelen talep üzerine Arjantin, Ukrayna, Bulgaristan, AB ve Macaristan'dan ithal edeceğini duyurduğu ve geçen ay ilk partilerini getirdiği mısır ve buğdayın **GDO**'lu olduğu iddia etti. İnsan sağlığı ve biyolojik çeşitlilik üzerindeki olumsuz etkileri ile sürekli gündeme gelen Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO)'lu ürünler, çeşitli ülkelerde "**ihtiyatlılık**" prensibine göre kullanılmaktadır ve bilimsel bilgiler dâhilinde bile kullanımı zararlı olup olmadığının araştırılmasından sonra izin verilmesine rağmen ülkemizde bu gerekler yerine getirilmemektedir. Özellikle AKP hükümeti dönemde ithal oranında ciddi artışın olduğu GDO'lu ürünler için,

Toprak Mahsulleri Odası Genel Müdürü Kemaloğlu'nun yaptığı "yaklaşık 90 bin ton Bandırma Limanı'na geldi. Genetiği değiştirilmiş bir ürünün ülke içine girişini yasaklayan bir mevzuat yok. Sadece gıda maddesi amacı kullanılıyorsa bu oranın binde 7'yi geçmemesi gerekiyor. Geçiyorsa da bu etkiler de belirtilmelidir. Bunun dışında bu ürünün Türkiye'ye girip-girmemesi anlamında bizim yapacak herhangi bir şeyimiz yok. Sektör yıllardır aynı menşei ithalat yapmış ve yapmaktadır" açıklamasının oldukça şaşkıncı olduğunu belirten **Tüketici Hakları Derneği**'nin açıklamasında mevcut yasal idarenin derhal biyo-güvenlik yasasını çıkartması gerektiği, bunun haricinde her türlü girişimin ise hukuksuzluk anlamı taşıdığı belirtildi. **(H. Merkezi)**

Bizi kitlelerden koparan, kitle faaliyetinde düştüğümüz zaaflardır!

Proletarya Partisi'nin 35. kuruluş yıldönümü ve **İbrahim Kaypakkaya**'nın Diyarbakır Zindanlarında katledilişinin 34. yılı vesilesiyle gerçekleştirilen ve kampanya şeklinde yürüttüğümüz kitle faaliyeti, 20 Mayıs'ta yapılacak olan merkezi gecenin örgütlenmesini de içine alarak, çeşitli çalışmalarla sürüyor.

Bu temelde yürütülen faaliyet, öncelikle **24 Nisan** ve **1 Mayıs**'a dönük çalışmaları kapsadı. Her iki güne yönelik çalışmalar, ağırlıklı olarak A/P faaliyeti olarak ele alındı ve bu çerçevede bölgelerde bir dizi kitle toplantısı gerçekleşti.

Buradaki hedef genel olarak kitlelerle zayıflayan bağları süreklileştirme, onların sorunlarını dinleyerek, sorunları etrafında örgütlenmelerini sağlamaktır. Bu çalışmalar içerisinde özellikle şehit ve tutsak ailelerine ulaşarak, ödenen bedellerin boşuna olmadığını, evlatlarının-yakınlarının mücadelelerinin sürdürücüleri olduğumuzu vurguladık.

Bu temelde yaptığımız çalışmalar çerçevesinde, örneğin **1 Mayıs Mahallesi**'nde okurlarımızla bir araya gelmenin, paylaşmanın, birlikte üretmenin bir aracı olarak, kü-

çük çaplı bir piknik gerçekleştirdik. 1 Mayıs öncesi yaptığımız bu piknikte genel olarak '77 1 Mayıs ruhunu alanlara taşımak gerektiğine vurgu yaparak, çalışmalarımızı hangi anlayışla ele almamız gerektiği üzerine konuşmalar yaptık. Yine bu çerçevede **Gülsuyu Mahallesi**'nde de bir okur toplantısı düzenleyerek, burada da 18 Mayıs ve gece faaliyeti kapsamında kitlelere nasıl gidilmesi gerektiği üzerine konuşuldu.

1 Mayıs sonrası yaptığımız ve 18 Mayıs'ın yanı sıra geceyi örgütleme çalışmalarını da kapsayan faaliyetler ise, ağırlıklı olarak afiş, bildiri, el ilanı vb. çalışmaları içeriyor. Bu çalışmalarda yöntemleri ise, semt pazarlarında bildiri dağıtımı, yine bu pazar yerlerine standlar açarak kitlelere bu süreçte yapılacak etkinliklere katılım çağrısı yapılması, ev ve aile ziyaretleri, çat-kapı gazete dağıtımı, sesli ajitasyon vb. olarak sıralayabiliriz.

Yine bu tarihlere denk gelen **Anneler Günü** vesilesiyle, birçok bölgede şehit ve tutsak aileleri ziyaret edildi.

Ayrıca çeşitli mahallelerde, ağırlıklı olarak geceyi örgütlemeye dönük çalışma grupları oluşturularak, bunlarla toplantılar gerçekleştirildi ve gerçekleştirilmeye devam

ediliyor. Bu çalışma gruplarında, yeni ve gelişmeye açık insanların yanı sıra, uzun süre atıl durumda kalmış olan ve görev alma yönünde tereddüt göstermeyen insanların da yer almasına özen gösterildi.

En geniş okur kitemizin, görev ve sorumluluk alabileceği bu tür faaliyetlerin sonucunda elde ettiğimiz somut kazanımları ise, yakalanan yeni ilişkiler, ya da uzunca süreye ihmal edilmiş, şu veya bu nedenle uzağımıza düşmüş, ancak yüreği bizimle birlikte atmaya devam eden insanlarla tekrar buluşmamız olarak sıraladığımızda hiçbir çabanın sonuçsuz kalmadığını da görmekteyiz.

Samimi çabaların ürünü olan bu kazanımları süreklileştirmek gibi bir görevle karşı karşıya olduğumuzu da burada önemle vurgulamak gerekmektedir.

Bu faaliyetin bize gösterdiği bir diğer gerçeklik ise, kitle faaliyetinde düştüğümüz bazı zaaf ve eksikliklerle yüzleşmek olmuştur. Bu zaaf ve eksikliklerin kitlelerden bizlere yansımaları, getirilen eleştirilerin ağırlıklı olarak, kitlelere etkinlikten veya eylemden eyleme gidiyor olmamız ve sonrasında bir daha uğramadığımız yönünde olmaktadır. Çalışmalar sürecinde gittiğimiz ilişkilerde bu yönlü eleştirileri sıkça almamız, bu zaafımızı giderme yönlü çabalarımıza, bundan böyle daha da ağırlık vermemiz gerektiğini de ortaya çıkarmaktadır. Çünkü bu tarz faydacı denebilecek yaklaşımların aynı zamanda genel devrimci faaliyete zarar verdiğini de aklımızdan çıkarmamız gerekmektedir.

Kısacası, kitlelerin **"bizi pikniklerde, gecelerde hatırlıyorsunuz"** olarak özetleyebileceğimiz söylemleri, daha doğrusu eleştirileri, her faaliyetçinin üzerinde ciddi olarak düşünmesi ve kitlelerden öğrenmesi gereken bir gerçeklik ve aşması gereken bir sorundur.

Kısacası, kitlelerden kopmaktan dem vururken, böylesi bir pratikle kitlelerden daha da fazla uzaklaşmak, onlara sadece kendi gündemlerimizle gitmek, kitle faaliyetinde ortaya çıkan

en önemli zaaflarımızın başında geliyor diyebiliriz.

18 Mayıs ve Gece'yi kapsayan ve de bu bağlamda Proletarya Partisi'nin içine girdiği yeni yönelimle birlikte ele alınan faaliyetlerimizi örmeye devam ederken, daha pek çok zorlukla karşılaşacağımız kesindir. Bu zorlukların kimi düşmanın faaliyetlerimizi engellemeye dönük, afişleme, gazete dağıtımı vb. pratiklerimiz esnasında gerçekleştirdiği gözaltılar olurken, kimileri de, özde genel olarak devrimci mücadeleyi özelde ise Proletarya Partisi'nin çizgisini, yönelimini, bir bütün olarak da üzerinde yükseldiği ideolojiyi bilince çıkarmamış olanların, çeşitli pratikleri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ancak bizler bu faaliyetin örgütleyicileri olarak, siyasal-ideolojik hattımıza duyduğumuz inanç, güven ve bunun bize sağladığı özgüven ve güçle, tüm bu zorlukları aşacağımıza sonsuz inanıyor ve bu yönlü en küçük bir şüphe ve tereddüde kapılmıyoruz.

İstanbul Anadolu Yakası'ndan bir İK okuru

Esenler'de afiş tahammülsüzlük!

Tohum Kültür Merkezi'nin organize ettiği **"Tohum olduk büyüyürüz, selam olsun umuda"** isimli konserin afişini Esenler Birlik Mahallesi'nde yapan YDG'liler satırlı bıçaklı bir grubun saldırısına maruz kaldı.

TKM tarafından gerçekleştirilecek olan konserin duyurusunu yapmak amacıyla bir grup YDG'li 10 Mayıs'ta Esenler Birlik Mahallesi'nde afiş yapma çalışmasına devam ederken satırlı bıçaklı bir grup çetecinin saldırısına maruz kaldı.

Yapılan afişlerin ne olduğunu soran çeteci grup önce sözlü sataşmalara girişerek YDG'lileri provoke etmek istedi. Daha sonra bir YDG'liye satırlı saldıran çeteci grup, bu arkadaşın koluna dokuz dikiş atılmasını gerektirecek yaralanmaya sebep oldu.

Yaşanan arbede ve saldırı sonrası mahalledeki devrimci ve demokrat kitle toplanarak, bu saldırıya karşı sahiplenmeyi yaratmak amacıyla kalabalık bir şekilde TKM'nin konser afişini yapmaya çıktı.

Aynı gün akşam saat 20.00'de saldırının meydana geldiği **Birlik Mahallesi Meydanı**'nda devrimci demokrat kurumların çağrısıyla bir araya gelen kitle bir eylem yaparak saldırıyı protesto etti. Okunan basın metninde halkı çetelere karşı birlik olmaya çağırdı. Eylemde **"Çeteler halka hesap verecek"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"** sloganları atıldı.

Mayıs ayında toprağa düşen Türkiye devrimci ve komünist hareketin önderleri yapılan bir eylemle anıldı.

13 Mayıs Pazar günü Esenler'de biraraya gelen kurumlar 68'lerde yükselen devrimci ateşin yetiştirdiği önderleri anmak için bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Mayıs şehitleri Esenler'de anıldı!

Saat 20.00'de **Esenler Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** önünde toplanan kitle **Deniz Gezmiş**, **Yusuf Aslan**, **Hüseyin İnan** ve komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın resimlerinin olduğu ve **"Devrim Şehitleri ölümsüzdür"** yazılı bir pankart açtılar.

Partizan, **DHP**, **ESP**, **Odak**, **HKM** ve **SDP** tarafından örgütlenen eylemde kitle Meydan'a kadar yürümek istedi. Mahalleyi ablukaya alan ve kitleye saldırganca davranan polis yürüyüşe izin vermedi. Çevik Kuvvet polislerinin arasokaklara kadar sokulduğu dikkat çe-

kerken polis atılan sloganlardan da "rahatsız" oldu. **"Mayıs'ta düşenler kavgamızda yaşıyor"**, **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"** sloganlarını haykıran kitle bir süre polisle tartıştı. Polisin provokatif tutumları üzerine kitle sessiz bir şekilde **Kazım Karabekir İlköğretim Okulu**'na kadar yürüdü.

Burada yapılan açıklamada Mayıs şehitlerinin ülkemiz halklarının bağrından çıkan önderler olduğuna dikkat çekilerek, devrim şehitlerinin insanlığın kurtuluşunun teminatı olduğu ifade edildi. (İstanbul)

ALTINÇAĞ KAVGAMIZDA, ÇİĞİR AÇAN BİR ÇAĞRIDIR İBRAHİM!

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki bildiriye güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Kürt, Türk, Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

Partimizin kurucu önderi **İbrahim Kaypakkaya** yoldaşı, faşist diktatörlük tarafından işkencede katledilişinin 34. yıldönümünde; hep yükselen sevgi ve saygı duruşuyla, ihtilalci bir ruh ve kahredici sınıf kinimizle ve elbette uluslararası proletaryanın gönül borcuyla anıyoruz. Halkımızın kurtuluşu uğruna ülkemiz devrimi için geliştirdiği MLM tezler, başlattığı mücadele ve sürdürdüğü direniş sayesinde, bu topraklarda komünizm meşalesini yeniden tutuşturmanın yoldaş, ölümsüz önderimizdir.

Bunun somut eseri olarak inşa ettiği partimiz TKP/ML, O'nun davasına sahip çıkmanın ve yolundan gitmenin onurunu ve gururunu taşımaktadır. Komünist ideolojinin perspektifiyle, ülkemiz sosyo-ekonomik ve tarihsel gerçekliği ile kurtuluş yolunun programatik düzeyde aydınlatılması olarak özetlenebilecek İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleri; bilimselliği sayesinde zamana karşı direnişini ve geleceğe yönelik kutup yıldızı işlevini sürdürmektedir.

O'nun MLM ideolojinin ışığında, başta Çin Büyük Proleter Kültür Devrimi olmak üzere dünya devrim deneylerinden süzdüğü, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin tarihi sürecinden ve bizzat içinden damıtılarak şekillendirdiği devrim ve savaş teorisinin; pratikleştirilmeye çalışıldığı 35 yılın ardından, yalnız bir netlikle vurgulanmalıdır ki, bilimsel gerçekliğe oturan bir zemine sahip olduğu kanıtlanmıştır.

Bunun somut kanıtı; ülkemizde baş döndürücü bir hızla ve devrimle yaşanan, savaş, çatışma ve

direnişlerle alevlenen toplumsal gelişmeler: dizginsiz ve acımasız bir sömürü sonucu ekonomik ve sosyal yıkım, komünistleri devrimcileri ve tüm ilerici demokrat kesimleri hedefleyen azgın bir yok etme ve sindirme saldırısı, Kürt ulusuna yönelik inkar ve imha amaçlı milli zulüm politikası, askeri cuntalar, olağanüstü hal ve sıkıyönetimler, sınırsız eziyet, baskı ve katliamlar, her türlü işkence, cinayet ve linç kampanyaları, hapis-hanelerden üniversitelere dört bir yanda faşist devlet terörüdür.

İşçiler, Köylüler, Gençler;

Emperyalizmin yarı-sömürgesi konumundaki yarı-feodal ülkemizde, faşist devlet yapılanmasının ancak **Demokratik Halk Devrimi** ile yıkılacağını, bunun yolunu da Halk Savaşı olarak tespit eden İbrahim yoldaşın MLM yaklaşımıyla çıkış yapan Partimiz; ciddi engelleri aşmış, zorlu sınavlardan geçmiş ve hedefi doğrultusundaki yürüyüşünü kesintiye uğratmamayı başar-

mıştır. Bunu, öncelikle İbrahim Kaypakkaya yoldaşın oluşturduğu ideolojik-siyasal zeminin sağlamlığına borçluyuz.

Zorlu mücadele koşulları altında toplanan ve aldığı kararlarla Partimizin tarihsel sürecinde önemli bir kilometre taşı oluşturan 8. Konferansımız; yönelimini, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın temellendirdiği güzergah üzerinden belirlemiş, sürece müdahalede önder yoldaşımızın cüret ve cesaretinin kuşanılmasının belirleyici önemde olduğunun altını çizmiştir.

İbrahim'i 24 yaşında ölümsüz kılan, yüzlercemizi güneşle buluşturan, daha binlerce ve onbinlercemizi halk uğruna kızıl bayrağa saracak devrim, sosyalizm ve komünizm kavgasında; bugün bir anlamda yolun başında oluşumuz, aşmamız gereken nice dağlar ve kat etmemiz gereken hayli mesafenin bulunması, yüklendiğimiz misyon ve sorumluluğumuzun ağırlığını ortaya sermektedir.

Tam da bu noktada, emekten, ezilenden, haklıdan, doğrudan, iyiden yana olan bizlerin, kazanmaya mahkum ve mecbur olan tarihsel konumumuza uygun bir biçimde, temsilcisi olduğumuz proletaryanın devrimci iradesini göstermemiz gerekmektedir. Bunun gereği, İbrahim gibi olabilmektir. Kaypakkaya olmak; cesaretli ve feda ruhlu bir savaş, militan ve yılmaz bir mücadele, kararlı ve direngen bir kavgaya, ısrarlı ve inatçı bir direniş, özverili ve azimli bir çalışma sergilemekten geçmektedir.

Kaypakkaya olmak, her şeyden önce komünist bir nitelik edinmeye çalışmak demektir. Bunun için Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimiyle donanmak, onu yaşamı ve mücadelesinde rehber kılmak, Parti, devrim ve halk uğruna bütün benliği ile kavgaya atılmak demektir!

BEYNİMİZDE BİLİNÇ, BİLEĞİMİZDE GÜÇ, YÜREĞİMİZDE CESARETTİR İBRAHİM!

KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA ÖLÜMSÜZDÜR!

KİTLELERE GÜVEN, SAVAŞA KİTLEN, PARTİYLE KAZANACAĞIZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

TKP/ML MK SB

Mayıs 2007

